

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2010/75/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 24. novembra 2010

o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja)
(prenovitev)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Potrebne so številne bistvene spremembe Direktive Sveta 78/176/EGS z dne 20. februarja 1978 o odpadkih iz industrije titanovega dioksida ⁽⁴⁾, Direktive Sveta 82/883/EGS z dne 3. decembra 1982 o postopkih za nadzor in spremljanje stanja prvin okolja, ki prihajajo v stik z odpadki iz industrije titanovega dioksida ⁽⁵⁾, Direktive Sveta 92/112/EGS z dne 15. decembra 1992 o postopkih usklajevanja programov za zmanjševanje in končno odpravo onesnaževanja z odpadki iz industrije titanovega dioksida ⁽⁶⁾, Direktive Sveta 1999/13/ES z dne 11. marca 1999 o omejevanju emisij hlapnih organskih spojin zaradi

uporabe organskih topil v nekaterih dejavnostih in obratih ⁽⁷⁾, Direktive 2000/76/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. decembra 2000 o sežiganju odpadkov ⁽⁸⁾, Direktive 2001/80/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2001 o omejevanju emisij nekaterih onesnaževal v zrak iz velikih kurilnih naprav ⁽⁹⁾ ter Direktive 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja ⁽¹⁰⁾. Zaradi jasnosti bi bilo treba navedene direktive prenoviti.

- (2) Da bi se preprečilo, zmanjšalo in v čim večji meri odpravilo onesnaževanje, ki je posledica industrijskih dejavnosti, v skladu z načelom „onesnaževalec plača“ in načelom preprečevanja onesnaževanja, je treba vzpostaviti splošen okvir za nadzor glavnih industrijskih dejavnosti, pri čemer je treba dati prednost ukrepanju pri viru, zagotoviti preudarno upravljanje naravnih virov ter po potrebi upoštevati gospodarski položaj in posebne lokalne značilnosti kraja, v katerem se industrijska dejavnost izvaja.

- (3) Različni pristopi ločenega nadzorovanja emisij v zrak, vodo ali tla lahko spodbudijo prenos onesnaževanja z ene prvine okolja na drugo, namesto da bi varovali okolje kot celoto. Zato je primerno zagotoviti celoviti pristop k preprečevanju in nadzoru emisij v zrak, vodo in tla, ravnanju z odpadki, energetske učinkovitosti in preprečevanju nesreč. S takim pristopom se bo tudi prispevalo k doseganju enakih pogojev v Uniji, saj se bodo uskladile zahteve glede okoljske učinkovitosti za industrijske obrate.

⁽¹⁾ UL C 182, 4.8.2009, str. 46.

⁽²⁾ UL C 325, 19.12.2008, str. 60.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 10. marca 2009 (UL C 87 E, 1.4.2010, str. 191) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 15. februarja 2010 (UL C 107 E, 27.4.2010, str. 1). Stališče Evropskega parlamenta z dne 7. julija 2010 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 8. novembra 2010.

⁽⁴⁾ UL L 54, 25.2.1978, str. 19.

⁽⁵⁾ UL L 378, 31.12.1982, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 409, 31.12.1992, str. 11.

⁽⁷⁾ UL L 85, 29.3.1999, str. 1.

⁽⁸⁾ UL L 332, 28.12.2000, str. 91.

⁽⁹⁾ UL L 309, 27.11.2001, str. 1.

⁽¹⁰⁾ UL L 24, 29.1.2008, str. 8.

- (4) Primerno je, da se zakonodaja, ki se nanaša na industrijske obrate, spremeni, z namenom da se obstoječe določbe poenostavijo in pojasnijo, zmanjša nepotrebna upravna obremenitev in izvedejo sklepi sporočil Komisije o tematski strategiji o onesnaževanju zraka z dne 21. septembra 2005 (v nadaljnjem besedilu: Tematska strategija o onesnaževanju zraka), o tematski strategiji o varstvu tal z dne 22. septembra 2006 in o tematski strategiji o preprečevanju in recikliranju odpadkov z dne 21. decembra 2005, ki so bile sprejete na podlagi Sklepa št. 1600/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. julija 2002 o šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti ⁽¹⁾. Navedena sporočila Komisije določajo cilje za zaščito zdravja ljudi in okolja, ki jih ni mogoče doseči brez nadaljnjega zmanjševanja emisij iz industrijskih dejavnosti.
- (5) Da se zagotovi preprečevanje in nadzor onesnaževanja, bi moral vsak posamezni obrat delovati le, če ima dovoljenje ali, v primeru nekaterih obratov in dejavnosti, kjer se uporabljajo organska topila, le če ima dovoljenje ali je registriran.
- (6) Pristop k dodeljevanju odgovornosti upravljavcem obratov določijo države članice, pod pogojem, da je zagotovljena skladnost s to direktivo. Države članice se lahko odločijo, da enemu odgovornemu upravljavcu izdajo dovoljenje za vsak obrat ali pa opredelijo porazdelitev odgovornosti med več upravljavci različnih delov določenega obrata. Če trenutni pravni sistem predvideva, da je za vsak obrat odgovoren le en upravljavec, se lahko država članica odloči, da ta sistem obdrži.
- (7) Za lažjo izdajo dovoljenj bi morale imeti države članice možnost, da določijo zahteve za nekatere kategorije obratov v splošnih zavezujočih predpisih.
- (8) Pomembno je preprečiti nesreče in izredne dogodke ter omejiti njihove posledice. Odgovornost glede okoljskih posledic nesreč in izrednih dogodkov se ugotavlja v skladu z ustreznim nacionalnim pravom in, po potrebi, z ustreznim pravom Unije.
- (9) Da bi se izognili dvojni ureditvi, dovoljenje za obrat, ki ga zajema Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti ⁽²⁾, ne bi smelo vključevati mejne vrednosti emisij za neposredne emisije toplogrednih plinov, določenih v Prilogi I k navedeni direktivi, razen če je to potrebno za zagotovitev, da se ne povzroči znatno lokalno onesnaženje, ali če je obrat izključen iz navedenega sistema.
- (10) V skladu s členom 193 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) ta direktiva državam članicam ne preprečuje ohranitve ali uvedbe strožjih varstvenih ukrepov, na primer zahtev v zvezi z emisijami toplogrednih plinov, če so takšni ukrepi združljivi s Pogodbama in je o njih Komisija uradno obveščena.
- (11) Upravljavci bi morali predložiti vloge za dovoljenje, ki vsebujejo informacije, potrebne, da pristojni organ določi pogoje v dovoljenju. Upravljavci bi morali imeti pri predložitvi vlog za dovoljenje možnost, da uporabijo informacije, ki izhajajo iz uporabe Direktive Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje ⁽³⁾ in Direktive Sveta 96/82/ES z dne 9. decembra 1996 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi ⁽⁴⁾.
- (12) Dovoljenje bi moralo vključevati vse potrebne ukrepe za doseganje visoke stopnje varstva okolja kot celote in za zagotovitev, da je upravljanje obrata v skladu s splošnimi načeli, ki urejajo osnovne obveznosti upravljavca. Dovoljenje bi moralo vključevati tudi mejne vrednosti emisij za onesnaževala ali enakovredne parametre ali tehnične ukrepe, ustrezne zahteve za varstvo tal in podtalnice ter zahteve za spremljanje. Pogoji v dovoljenju bi morali biti določeni na podlagi najboljših razpoložljivih tehnologij.
- (13) Za določitev najboljših razpoložljivih tehnologij in za omejitev neravnovesij v Uniji glede ravni emisij iz industrijskih dejavnosti bi bilo treba pripraviti referenčne dokumente za najboljše razpoložljive tehnologije (v nadaljnjem besedilu: referenčni dokumenti BAT), jih pregledati in po potrebi posodobiti na podlagi izmenjave informacij z zainteresiranimi stranmi in ključnih elementov referenčnih dokumentov BAT (v nadaljnjem besedilu: zaključki o BAT), sprejetih v postopku v odboru. V zvezi s tem bi morala Komisija v postopku v odboru določiti navodila o zbiranju podatkov, pripravi referenčnih dokumentov BAT in zagotavljanju njihove kakovosti. Zaključki o BAT bi morali biti referenca za določanje pogojev v dovoljenju. Lahko jih dopolnijo drugi viri. Komisija bi si morala prizadevati, da referenčne dokumente BAT posodobi najkasneje v osmih letih po objavi predhodne različice.

⁽¹⁾ UL L 242, 10.9.2002, str. 1.

⁽²⁾ UL L 275, 25.10.2003, str. 32.

⁽³⁾ UL L 175, 5.7.1985, str. 40.

⁽⁴⁾ UL L 10, 14.1.1997, str. 13.

- (14) Za zagotovitev učinkovite in dejavne izmenjave informacij, na podlagi katere nastanejo visoko kakovostni referenčni dokumenti BAT, bi morala Komisija vzpostaviti forum, ki bi deloval na pregleden način. Oblikovati bi bilo treba praktične rešitve za izmenjavo informacij in dostop do referenčnih dokumentov BAT, zlasti kot jamstvo, da države članice in zainteresirane strani zagotavljajo zadostno količino podatkov zadostne kakovosti na podlagi vzpostavljenih navodil, tako da se omogoči opredelitev najboljših razpoložljivih tehnologij in nastajajočih tehnologij.
- (15) Pomembno je, da se pristojnim organom zagotovi zadostna prožnost za določitev mejnih vrednosti emisij, ki zagotavljajo, da emisije pri običajnih pogojih obratovanja ne presegajo ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami. V ta namen lahko pristojni organ določi mejne vrednosti emisij, ki se razlikujejo od ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami in izraženih v smislu vrednosti, časovnih obdobj in uporabljenih referenčnih pogojev, dokler se lahko z rezultati spremljanja emisij dokaže, da emisije niso presegle ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami. Z upoštevanjem mejnih vrednosti emisij, določenih v dovoljenjih, se zagotovi, da so emisije pod temi mejnimi vrednostmi emisij.
- (16) Da bi se upoštevalo nekatere posebne okoliščine, kjer bi v primerjavi z okoljskimi koristmi uporaba ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami, vodila v nesorazmerno visoke stroške, bi morali imeti pristojni organi možnost, da določijo mejne vrednosti emisij, ki odstopajo od navedenih ravni. Takšna odstopanja bi morala temeljiti na oceni, ki upošteva dobro opredeljena merila. Mejnih vrednosti emisij, ki jih določa ta direktiva, se ne bi smelo preseči. Nikakor se ne bi smelo povzročiti znatnega onesnaženja, doseči pa bi bilo treba visoko stopnjo varstva okolja kot celote.
- (17) Da bi upravljavci lahko preizkusili nastajajoče tehnologije, ki bi lahko zagotovile večjo splošno stopnjo varstva okolja ali vsaj enako stopnjo varstva okolja in večje prihranke pri stroških kot obstoječe najboljše razpoložljive tehnologije, bi moral imeti pristojni organ možnost, da odobri začasno odstopanje od ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami.
- (18) Spremembe v obratu lahko povzročijo večjo stopnjo onesnaževanja okolja. Upravljavci bi morali pristojni organ obvestiti o vsaki načrtovani spremembi, ki bi lahko vplivala na okolje. Znatnih sprememb obratov, ki imajo lahko znatne negativne vplive na zdravje ljudi ali okolje, ne bi smeli uvajati brez dovoljenja, izdanega v skladu s to direktivo.
- (19) Trošenje gnojila znatno prispeva k emisijam onesnaževal v zrak in vodo. Za izpolnitev ciljev iz Tematske strategije o onesnaževanju zraka in pravom Unije o varstvu vode je potrebno, da Komisija ponovno preuči potrebo po vzpostavitvi najprimernejšega nadzora nad temi emisijami z uporabo najboljših razpoložljivih tehnologij.
- (20) Intenzivna reja perutnine in goveda znatno prispeva k emisijam onesnaževal v zrak in vodo. Za izpolnitev ciljev iz Tematske strategije o onesnaževanju zraka in prava Unije o varstvu vode je potrebno, da Komisija ponovno preuči potrebo po vzpostavitvi različnih pragov zmogljivosti za različne vrste perutnine, da se opredeli področje uporabe te direktive in preveri potreba po vzpostavitvi najprimernejšega nadzora nad emisijami iz obratov za rejo goveda.
- (21) Da bi se upošteval razvoj najboljših razpoložljivih tehnologij ali druge spremembe na obratu, bi bilo treba pogoje v dovoljenju redno preverjati in po potrebi posodobiti, zlasti če se sprejmejo novi ali posodobljeni zaključki o BAT.
- (22) V posebnih primerih, kjer se na podlagi ponovnega preverjanja in posodobitve dovoljenja ugotovi, da bi bilo za uvedbo novih najboljših razpoložljivih tehnologij potrebnih več kot štiri leta po objavi odločitve o zaključkih o BAT, lahko pristojni organi v pogojih iz dovoljenja določijo daljše obdobje, če je to utemeljeno na podlagi meril iz te direktive.
- (23) Treba je zagotoviti, da delovanje obrata ne povzroča poslabšanja kakovosti tal ali podtalnice. Pogoji v dovoljenju bi morali zato vključevati ustrezne ukrepe za preprečevanje emisij v tla in podtalnico ter redni nadzor nad navedenimi ukrepi, da se preprečijo puščanje, izlitja, izredni dogodki ali nesreče ob uporabi opreme in med skladiščenjem. Da bi odkrili morebitno onesnaženje tal in podtalnice dovolj zgodaj ter tako sprejeli ustrezne sanacijske ukrepe še pred širitvijo onesnaženja, je treba zaradi zadevnih nevarnih snovi spremljati tudi stanje tal in podtalnice. Pri določanju pogostosti spremljanja se lahko upošteva vrsta ukrepov za preprečevanje ter obseg in pojavljanje njihovega nadzora.

- (24) Za zagotovitev, da delovanje obrata ne bo poslabšalo kakovosti tal in podtalnice, je treba na podlagi izhodiščnega poročila oceniti stanje onesnaženosti tal in podtalnice. Izhodiščno poročilo bi moralo biti praktično orodje, ki bi, kolikor je to mogoče, omogočalo količinsko primerjavo med stanjem na območju obrata, opisanem v poročilu, in njegovim stanjem po dokončnem prenehanju dejavnosti, da bi ugotovili, ali se je onesnaženje tal ali podtalnice znatno povečalo. Izhodiščno poročilo bi tako moralo vsebovati informacije na temelju obstoječih podatkov meritev tal in podtalnice ter preteklih podatkov v zvezi s prejšnjo rabo tega kraja.
- (25) Države članice bi morale v skladu z načelom onesnaževalec plača pri ugotavljanju stopnje škodljivosti onesnaženja tal in podtalnice, ki ga je povzročil upravljavec, in ki bi bilo povod za obveznost, da se na lokaciji ponovno vzpostavi stanje iz izhodiščnega poročila, upoštevati pogoje iz dovoljenja, ki so veljali v času izvajanja zadevne dejavnosti, ukrepe za preprečevanje onesnaženja, sprejete za obrat, in relativno povečanje onesnaženja glede na količino onesnaženja, ugotovljeno v izhodiščnem poročilu. Odgovornost za onesnaženje, ki ga ni povzročil upravljavec, se ugotavlja v skladu z ustreznim nacionalnim pravom in, po potrebi, ustreznim pravom Unije.
- (26) Da se zagotovi učinkovito izvajanje in izvrševanje te direktive, bi morali upravljavci pristojnemu organu redno poročati o skladnosti s pogoji iz dovoljenja. Države članice bi morale zagotoviti, da v primeru neskladnosti s to direktivo tako upravljavec kot pristojni organ sprejmeta potrebne ukrepe ter zagotovita sistem okoljskih inšpekcijskih pregledov. Države članice bi morale za učinkovito izvajanje teh inšpekcijskih pregledov zagotoviti dovolj usposobljenega in kvalificiranega kadra.
- (27) V skladu z Aarhuško konvencijo o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah ⁽¹⁾ je pri sprejemanju odločitev potrebno učinkovito sodelovanje javnosti, da se omogoči, da javnost izrazi mnenja in skrbi, ki lahko zadevajo te odločitve, nosilec odločitev pa, da jih upošteva ter da se tako poveča odgovornost in transparentnost procesa odločanja in prispeva k zavesti javnosti o okoljskih vprašanjih in podpori sprejetim odločitvam. Člani zadevne javnosti bi morali imeti dostop do pravnega varstva, da bi prispevali k varovanju pravice živeti v okolju, ki je primerno za osebno zdravje in dobro počutje.
- (28) Izgorevanje goriv v obratih s skupno nazivno vhodno toplotno močjo manj kot 50 MW znatno prispeva k emisijam onesnaževal v zrak. Za izpolnitev ciljev iz Tematske strategije o onesnaževanju zraka mora Komisija ponovno preučiti potrebo po vzpostavitvi najprimernejšega nadzora nad emisijami iz takšnih obratov. V tej preučitvi bi bilo treba upoštevati posebnosti kurilnih naprav, ki se uporabljajo v zdravstvenih ustanovah, zlasti kar zadeva njihovo izjemno uporabo v nujnih primerih.
- (29) Velike kurilne naprave močno prispevajo k emisijam onesnaževal v zrak, kar znatno vpliva na zdravje ljudi in okolje. Za zmanjšanje tega vpliva in nadaljnje delo v smeri izpolnjevanja zahtev Direktive 2001/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2001 o nacionalnih zgornjih mejah emisij za nekatera onesnaževala zraka ⁽²⁾ in ciljev, določenih v Tematski strategiji o onesnaževanju zraka, je treba za nekatere kategorije kurilnih naprav in onesnaževal določiti strožje mejne vrednosti emisij na ravni Unije.
- (30) Komisija bi morala preučiti potrebo po vzpostavitvi mejnih vrednosti emisij za vso Unijo in spremeniti mejne vrednosti emisij iz Priloge V za nekatere velike kurilne naprave, ob tem pa upoštevati pregled in posodobitev ustreznih referenčnih dokumentov BAT. Komisija bi morala pri tem upoštevati posebnosti energetskih sistemov rafinerij.
- (31) Zaradi značilnosti nekaterih domačih trdnih goriv je primerno, da se za kurilne naprave, ki uporabljajo takšno gorivo, namesto mejnih vrednosti emisij žveplovega dioksida uporabljajo minimalne stopnje razžveplanja. Poleg tega je za naprave, ki uporabljajo naftni skrilavec, primeren malo nižja minimalna stopnja razžveplanja, saj zaradi posebnih značilnosti tega goriva ni mogoče uporabljati enakih tehnik za zmanjšanje žvepla ali doseči enako učinkovito razžveplanje kot pri drugih gorivih.
- (32) V primeru nenadne prekinitve v dobavi goriva z nizko vsebnostjo žvepla ali plina, ki je posledica hudega pomanjkanja, bi moral imeti pristojni organ možnost, da odobri začasna odstopanja, ki omogočijo, da emisije zadevnih kurilnih naprav presežejo mejne vrednosti emisij, ki so določene v tej direktivi.

⁽¹⁾ UL L 124, 17.5.2005, str. 24.

⁽²⁾ UL L 309, 27.11.2001, str. 22.

- (33) Zadevni upravljavec ne bi smel uporabljati kurilne naprave več kot 24 ur po okvari ali izpadu naprave za čiščenje odpadnih plinov, poleg tega za omejitev negativnih učinkov onesnaženja na okolje obratovanje brez čiščenja odpadnih plinov ne bi smelo presegati 120 ur v katerem koli 12-mesečnem obdobju. Vendar, če obstaja nujna potreba po oskrbi z energijo ali če se je treba izogniti splošnemu povečanju emisij zaradi uporabe druge kurilne naprave, bi morali imeti pristojni organi možnost, da odobrijo odstopanje od navedenih časovnih omejitev.
- (34) Da se zagotovi visoka raven varstva okolja in varovanja zdravja ljudi in da se odpravi čezmejno premeščanje odpadkov v tiste naprave, ki obratujejo v okviru nižjih okoljskih standardov, je treba določiti in ohraniti stroge obratovalne pogoje, tehnične zahteve in mejne vrednosti emisij za sežigalnice odpadkov ali naprave za sosežig odpadkov v Uniji.
- (35) Uporaba organskih topil v nekaterih dejavnostih in obratih povečuje emisije organskih spojin v zrak, ki prispevajo k lokalnemu in čezmejnemu nastajanju fotokemijskih oksidantov, kar škoduje naravnim virom in škodljivo učinkuje na zdravje ljudi. Zato je treba proti uporabi organskih topil preventivno ukrepati in določiti obveznost upoštevanja mejnih vrednosti emisij za organske spojine ter ustrezne obratovalne pogoje. Upravljavci bi morali imeti možnost, da izpolnjujejo zahteve programa zmanjševanja emisij, namesto da upoštevajo mejne vrednosti emisij iz te direktive, če drugi ukrepi, kot je uporaba izdelkov ali postopkov z malo ali brez topil, zagotavljajo nadomestne načine za doseganje enakovrednega zmanjševanja emisij.
- (36) Obrati, ki proizvajajo titanov dioksid, lahko povzročijo znatno onesnaževanje zraka in vode. Za zmanjšanje teh učinkov je treba za nekatera onesnaževala določiti strožje mejne vrednosti emisij na ravni Unije.
- (37) Glede vključitve obratov za izdelavo keramičnih izdelkov z žganjem v področje uporabe nacionalnih zakonov in drugih predpisov, sprejetih zaradi skladnosti s to direktivo, na podlagi značilnosti nacionalnega industrijskega sektorja ter da bi se zagotovila jasna razlaga področja uporabe, bi se morale države članice odločiti, ali bodo uporabljale obe merili, proizvodno zmogljivost in zmogljivost peči, ali zgolj eno od njih.
- (38) Za poenostavitev poročanja in zmanjšanje nepotrebne upravne obremenitve bi morala Komisija opredeliti metode za poenostavitev dajanja na voljo podatkov v skladu s to direktivo glede na druge zahteve prava Unije, zlasti pa Uredbo (ES) št. 166/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. januarja 2006 o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal⁽¹⁾.
- (39) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za sprejetje navodil o zbiranju podatkov, pripravi referenčnih dokumentov BAT in zagotavljanju njihove kakovosti, vključno s primernostjo njihove vsebine in oblike, za sprejetje zaključkov o BAT, za pripravo podrobnih pravil za obdobja zagona in ustavitve, za pripravo prehodnih nacionalnih načrtov za velike kurilne naprave ter za določitev vrste oblike in pogostosti informacij, ki jih morajo države članice dati na razpolago Komisiji. V skladu s členom 291 PDEU je treba pravila in splošna načela, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije, določiti vnaprej z uredbo, sprejeto po rednem zakonodajnem postopku. Do sprejetja te nove uredbe se še naprej uporablja Sklep Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih pooblastil⁽²⁾, razen regulativnega postopka s pregledom, ki se ne uporablja.
- (40) Komisijo bi bilo treba pooblastiti, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme delegirane akte v zvezi z določitvijo datuma, od katerega je treba izvajati stalne meritve emisij težkih kovin ter dioksinov in furanov v zrak, ter za prilagajanje nekaterih delov prilog V, VI in VII znanstvenemu in tehničnemu napredku. V primeru sežigalnic odpadkov in naprav za sosežig odpadkov to lahko med drugim vključuje določanje meril, na podlagi katerih se lahko dovolijo odstopanja od rednega spremljanja celotnih emisij prahu. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov.
- (41) Za reševanje večjega onesnaženja okolja, na primer zaradi težkih kovin ter dioksinov in furanov, bi morala Komisija – na podlagi ocene uporabe najboljših razpoložljivih tehnologij pri nekaterih dejavnostih ali vpliva teh dejavnosti na okolje kot celoto – predstaviti predloge minimalnih zahtev za vso Unijo glede mejnih vrednosti emisij in glede pravil o spremljanju in skladnosti.
- (42) Države članice bi morale določiti pravila o kaznih za kršitve nacionalnih določb, ki so bile sprejete v skladu s to direktivo in zagotoviti njihovo izvajanje. Navedene kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

⁽¹⁾ UL L 33, 4.2.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

(43) Da se obstoječim obratom zagotovi dovolj časa za tehnično prilagoditev novim zahtevam te direktive, bi se morale nove zahteve uporabljati za te obrate po določenem obdobju od datuma začetka uporabe te direktive. Za kurilne naprave je treba dovolj časa, da se izvedejo potrebni ukrepi za zmanjševanje emisij za upoštevanje mejnih vrednosti emisij iz Priloge V.

(44) Ker ciljev te direktive, in sicer zagotovitve visoke ravni varstva in izboljšanja kakovosti okolja, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se te cilje zaradi čezmejne narave onesnaževanja iz industrijskih dejavnosti lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

(45) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in zlasti upošteva sprejeta načela iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Ta direktiva si zlasti prizadeva spodbujati uporabo člena 37 navedene listine.

(46) Obveznost prenosa te direktive v nacionalno pravo bi bilo treba omejiti na tiste določbe, ki v primerjavi s prejšnjimi direktivami pomenijo vsebinsko spremembo. Obveznost prenosa nespremenjenih določb izhaja iz prejšnjih direktiv.

(47) V skladu s točko 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹⁾ se države članice poziva, da za lastne potrebe in v interesu Unije pripravijo tabele, ki naj kar najbolj nazorno prikazujejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos, ter da te tabele objavijo.

(48) Ta direktiva ne bi smela posegati v obveznosti držav članic glede rokov za prenos direktiv v nacionalno pravo in začetka uporabe direktiv, določenih v delu B Priloge IX –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

SKUPNE DOLOČBE

Člen 1

Vsebina

Ta direktiva določa pravila o celovitem preprečevanju in nadzoru onesnaževanja okolja, ki je posledica industrijskih dejavnosti.

⁽¹⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

Ta direktiva določa tudi pravila za preprečevanje ali, če to ni izvedljivo, za zmanjševanje emisij v zrak, vodo in tla ter za preprečevanje nastajanja odpadkov, da bi dosegli visoko stopnjo varstva okolja kot celote.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za industrijske dejavnosti, ki povzročajo onesnaževanje okolja, iz poglavij II do VI.

2. Ta direktiva se ne uporablja za raziskovalne dejavnosti, razvojne dejavnosti ali preizkušanje novih proizvodov in postopkov.

Člen 3

Opredelitve

Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) „snov“ pomeni kakršen koli kemični element in njegove spojine, razen naslednjih snovi:

(a) radioaktivnih snovi, kot so opredeljene v členu 1 Direktive Sveta 96/29/Euratom z dne 13. maja 1996 o določitvi temeljnih varnostnih standardov za varstvo zdravja delavcev in prebivalstva pred nevarnostmi zaradi ionizirajočega sevanja ⁽²⁾;

(b) gensko spremenjenih mikroorganizmov, kot so opredeljeni v točki (b) člena 2 Direktive 2009/41/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o uporabi gensko spremenjenih mikroorganizmov v zaprtih sistemih ⁽³⁾;

(c) gensko spremenjenih organizmov, kot so opredeljeni v točki 2 člena 2 Direktive 2001/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. marca 2001 o namernem sproščanju gensko spremenjenih organizmov v okolje ⁽⁴⁾;

(2) „onesnaževanje“ pomeni neposredno ali posredno vnašanje snovi, vibracij, toplote ali hrupa v zrak, vodo ali tla, ki je posledica človekove dejavnosti in lahko škoduje zdravju ljudi ali kakovosti okolja, poškoduje materialno lastnino ali škoduje ali posega v uživanje in druge dovoljene rabe okolja;

⁽²⁾ UL L 159, 29.6.1996, str. 1.

⁽³⁾ UL L 125, 21.5.2009, str. 75.

⁽⁴⁾ UL L 106, 17.4.2001, str. 1.

- (3) „obrat“ pomeni nepremično tehnično enoto, v kateri poteka ena ali več dejavnosti, ki so navedene v Prilogi I ali v delu 1 Priloge VII, in katere koli z njimi neposredno povezane dejavnosti na istem mestu, ki so tehnično povezane z dejavnostmi, ki so navedene v teh prilogah in bi lahko vplivale na emisije in onesnaževanje;
- (4) „emisija“ pomeni neposreden ali posreden izpust ali oddajanje snovi, vibracij, toplote ali hrupa iz posameznega ali razpršenih virov v obratu v zrak, vodo ali tla;
- (5) „mejna vrednost emisij“ pomeni maso, izraženo z nekaterimi posebnimi parametri, koncentracijo in/ali raven emisije, ki v enem ali več časovnih obdobjih ne sme biti presežena;
- (6) „predpisana kakovost okolja“ pomeni zbir zahtev, ki jih mora določeno okolje ali posamezen del okolja v določenem času izpolnjevati, kot je določeno v pravu Unije;
- (7) „dovoljenje“ pomeni pisno dovoljenje za obratovanje celotnega ali dela obrata ali kurilne naprave, sežigalnice odpadkov ali naprave za sosežig odpadkov;
- (8) „splošni zavezujoči predpisi“ pomeni mejne vrednosti emisij ali druge pogoje, vsaj na ravni sektorja, ki so sprejeti z namenom, da bi se neposredno uporabljali za določanje pogojev v dovoljenju;
- (9) „znatna sprememba“ pomeni spremembo v vrsti ali delovanju obrata ali kurilne naprave, sežigalnice odpadkov ali naprave za sosežig odpadkov, ali njihove razširitve, ki ima lahko znatne negativne vplive na zdravje ljudi ali okolje;
- (10) „najboljše razpoložljive tehnologije“ pomeni najbolj učinkovito in napredno stopnjo v razvoju dejavnosti in njihovega načina obratovanja, ki kaže praktično primernost posameznih tehnologij kot podlage za določitev mejnih vrednosti emisij in drugih pogojev v dovoljenju za preprečevanje, in če to ni izvedljivo, zmanjševanje emisij ter vpliva na okolje kot celoto:
- (a) „tehnologije“ vključuje tako uporabljene tehnologije kot tudi način načrtovanja, gradnje, vzdrževanja, upravljanja in razgradnje obrata;
- (b) „razpoložljive tehnologije“ pomeni tehnologije na takšni ravni, ki omogoča uporabo v ustrezni industrijski panogi pod ekonomsko in tehnično izvedljivimi pogoji, ob upoštevanju stroškov in prednosti, ne glede na to, ali se tehnologije uporabljajo ali razvijajo znotraj zadevne države članice, če je le upravljavcu primerno dostopna;
- (c) „najboljša“ pomeni najučinkovitejša pri doseganju visoke splošne ravni varstva okolja kot celote;
- (11) „referenčni dokument BAT“ pomeni dokument, ki je rezultat izmenjave informacij v skladu s členom 13, pripravljen za določene dejavnosti in ki opisuje predvsem uporabljene tehnologije, sedanje vrednosti emisij in porabe, tehnologije, ki se uporabljajo za opredelitev najboljših razpoložljivih tehnologij, kot tudi zaključke o BAT in vse nastajajoče tehnologije, pri čemer se posebej upoštevajo merila iz Priloge III;
- (12) „zaključki o BAT“ pomeni dokument, ki vsebuje dele referenčnega dokumenta BAT, ki vsebuje zaključke o najboljših razpoložljivih tehnologijah, njihov opis, informacije za oceno njihove ustreznosti, ravni emisij, povezane z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami, z njimi povezano spremljanje, z njimi povezane vrednosti porabe in po potrebi zadevne ukrepe za sanacijo lokacije;
- (13) „ravni emisij, povezane z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami“ pomeni spekter ravni emisij, nastalih pri običajnih pogojih obratovanja ob uporabi najboljših razpoložljivih tehnologij ali kombinaciji najboljših razpoložljivih tehnologij, kot so opisane v zaključkih o BAT; te ravni so izražene kot povprečje v določenem časovnem obdobju pod posebnimi referenčnimi pogoji;
- (14) „nastajajoča tehnologija“ pomeni novo tehnologijo za industrijsko dejavnost, ki bi pod pogojem, da bi bila tržno razvita, lahko zagotovila bodisi večjo stopnjo varstva okolja ali vsaj enako stopnjo varstva okolja in večje prihranke pri stroških kot obstoječe najboljše razpoložljive tehnologije;
- (15) „upravljavec“ pomeni kakršno koli fizično ali pravno osebo, ki v celoti ali delno upravlja ali nadzoruje obrat ali kurilno napravo, sežigalnico odpadkov ali napravo za sosežig odpadkov ali na katero je bilo, če je to predvideno v nacionalnem pravu, preneseno odločilno gospodarsko razpolaganje v zvezi s tehničnim delovanjem obrata ali naprave;
- (16) „javnost“ pomeni eno ali več fizičnih ali pravnih oseb in v skladu z nacionalno zakonodajo ali prakso, njihova združenja, organizacije ali skupine;
- (17) „zadevna javnost“ pomeni javnost, na katero vpliva ali bi verjetno vplivalo odločanje o izdaji ali obnavljanju dovoljenja ali pogojev v dovoljenju, ali ima interes pri takem odločanju; za namene te opredelitve se šteje, da imajo interes nevladne organizacije, ki spodbujajo varstvo okolja in izpolnjujejo vse zahteve v okviru nacionalnega prava;

- (18) „nevarne snovi“ pomeni snovi ali zmesi, kot so opredeljene v členu 3 Uredbe (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi ⁽¹⁾;
- (19) „izhodiščno poročilo“ pomeni informacije o stanju onesnženja tal in podtalnice z zadevnimi nevarnimi snovmi;
- (20) „podtalnica“ pomeni podzemno vodo, kot je opredeljena v točki 2 člena 2 Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike ⁽²⁾;
- (21) „tla“ pomeni vrhno plast zemeljske skorje med kamninami in površino. Tla sestavljajo mineralni delci, organske snovi, voda, zrak in živi organizmi;
- (22) „inšpekcijski nadzor okolja“ pomeni vse ukrepe, vključno z obiski na kraju samem, spremljanjem emisij ter preverbo internih poročil in dokumentov o nadaljnjem ukrepanju, preverjanjem lastnega spremljanja, preverjanjem uporabljenih tehnologij in ustreznosti okoljskega upravljanja obrata, ki jih izvaja pristojni organ ali se izvajajo v njegovem imenu, da se preveri in spodbuja usklajenost obratov s pogoji v njihovem dovoljenju ter spremlja njihov vpliv na okolje;
- (23) „perutnina“ pomeni perutnino, kot je opredeljena v točki 1 člena 2 Direktive 90/539/EGS o pogojih zdravstvenega stanja živali, ki veljajo znotraj Skupnosti za trgovanje s perutnino in valilnimi jajci ter za njihov uvoz iz tretjih držav ⁽³⁾;
- (24) „gorivo“ pomeni katero koli trdno, tekoče ali plinasto gorljivo snov;
- (25) „kurilna naprava“ pomeni kakršno koli tehnično napravo, v kateri goriva oksidirajo, da se uporabi tako nastala toplota;
- (26) „odvodnik“ pomeni napravo, v kateri je ena ali več odvodnih cevi, po katerih se odvajajo odpadni plini, ki so izpuščeni v zrak;
- (27) „obratovalne ure“ pomeni čas, izražen v urah, v katerem kurilna naprava delno ali v celoti obratuje in izpušča v zrak emisije, razen obdobja zagona in ustavitve;
- (28) „stopnja razžveplanja“ pomeni razmerje v danem časovnem obdobju med količino žvepla, ki ga kurilna naprava ne izpusti v zrak, in količino žvepla, vsebovanega v trdnem gorivu, ki se vnese v kurilno napravo in ga naprava porabi v enakem časovnem obdobju;
- (29) „domače trdno gorivo“ pomeni naravno nastalo trdno gorivo, ki se uporablja v kurilni napravi, posebej namenjeni za to gorivo, ter ki se pridobiva lokalno;
- (30) „odločilno gorivo“ pomeni gorivo, ki ima med vsemi gorivi, uporabljenimi v kurilni napravi s kombiniranim gorivom, ki kot edino gorivo ali skupaj z drugimi gorivi za lastne potrebe uporablja ostanke destilacij in pretvorb surove nafte, najvišjo mejno vrednost emisij, kot je določeno v delu 1 Priloge V, oziroma ima v primeru več goriv z enako mejno vrednostjo emisij največjo vhodno toplotno moč med temi gorivi;
- (31) „biomasa“ pomeni kar koli od naslednjega:
- (a) proizvode iz rastlin iz kmetijstva ali gozdarstva, ki se lahko z namenom energetske izrabe uporabljajo kot gorivo;
 - (b) naslednji odpadki:
 - (i) rastlinski odpadki iz kmetijstva in gozdarstva;
 - (ii) rastlinski odpadki iz živilskopredelovalne industrije, če se pridobljena toplota izkoristi;
 - (iii) odpadna rastlinska vlakna iz proizvodnje celuloze in iz proizvodnje papirja iz celuloze, če se sosežigajo na kraju proizvodnje in se pridobljena toplota izkoristi;
 - (iv) odpadna pluta;
 - (v) lesni odpadki, ki vključujejo zlasti lesne odpadke iz gradnje in rušenja, razen lesnih odpadkov, ki lahko vsebujejo halogenirane organske spojine ali težke kovine zaradi obdelave s sredstvi za zaščito lesa ali premazi;
- (32) „kurilna naprava s kombiniranim gorivom“ pomeni kakršno koli kurilno napravo, v kateri hkrati ali izmenično zgorevata dve ali več vrst goriv;
- (33) „plinska turbina“ pomeni kakršno koli rotirajočo napravo za pretvorbo toplotne energije v mehansko delo, ki jo sestavljajo predvsem kompresor, toplotna naprava, v kateri gorivo oksidira, da segreva delovno tekočino, ter turbina;
- (34) „plinski motor“ pomeni motor z notranjim zgorevanjem, ki deluje na osnovi Ottovega procesa in za izgorevanje goriva uporablja prisilni vžig oziroma kompresijski vžig pri motorjih na dvojno gorivo;

⁽¹⁾ UL L 353, 31.12.2008, str. 1.

⁽²⁾ UL L 327, 22.12.2000, str. 1.

⁽³⁾ UL L 303, 31.10.1990, str. 6.

- (35) „dizelski motor“ pomeni motor z notranjim zgorevanjem, ki deluje na osnovi Dieslovega krožnega procesa in za izgorevanje goriva uporablja kompresijski vžig;
- (36) „majhno izdvojeno omrežje“ pomeni majhno izdvojeno omrežje v smislu točke 26 člena 2 Direktive 2003/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2003 o skupnih pravilih za notranji trg z električno energijo ⁽¹⁾;
- (37) „odpadki“ pomeni odpadke, kot so opredeljeni v točki 1 člena 3 Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih ⁽²⁾;
- (38) „nevarni odpadki“ pomeni nevarne odpadke, kot so opredeljeni v točki 2 člena 3 Direktive 2008/98/ES;
- (39) „mešani komunalni odpadki“ pomeni odpadke iz gospodinjstev ter odpadke iz trgovine, industrije in ustanov, ki so zaradi svoje narave in sestave podobni odpadkom iz gospodinjstev, razen frakcij, navedenih pod poglavjem 20 01 Priloge k Odločbi 2000/532/ES ⁽³⁾, ki se ločeno zbirajo pri viru, in ostalih odpadkov, navedenih v navedeni prilogi pod poglavjem 20 02;
- (40) „sežigalnica odpadkov“ pomeni kakršno koli nepremično ali premično tehnično enoto in opremo, namenjeno toplotni obdelavi odpadkov z izkoriščanjem pridobljene zgorevalne toplote ali brez njega, s sežigom z oksidacijo odpadkov in drugimi postopki toplotne obdelave, kot so piroliza, uplinjanje ali obdelava v plazmi, če se snovi, ki nastanejo pri obdelavi, naknadno sežgejo;
- (41) „naprava za sosežig odpadkov“ pomeni kakršno koli nepremično ali premično tehnično enoto, katere glavni namen je proizvodnja energije ali materialnih izdelkov in ki uporablja odpadke kot običajno ali dodatno gorivo ali v kateri se odpadki termično obdelajo z namenom odstranitve s sežigom z oksidacijo odpadkov in drugimi postopki toplotne obdelave, kot so piroliza, uplinjanje ali obdelava v plazmi, če se snovi, ki nastanejo pri obdelavi, naknadno sežgejo;
- (42) „nazivna zmogljivost“ pomeni vsoto sežigalnih zmogljivosti peči v sestavi sežigalnice odpadkov ali naprave za sosežig odpadkov, kot jo je določil projektant in potrdil upravljavec, ob upoštevanju kurilne vrednosti odpadkov, izražene kot količina sežganih odpadkov na uro;
- (43) „dioksini in furani“ pomeni vse poliklorirane dibenzo-p-dioksine in dibenzofurane, našteje v delu 2 Priloge VI;
- (44) „organska spojina“ je pomeni kakršno koli spojino, ki vsebuje vsaj ogljik in enega ali več od naslednjih elementov: vodik, kateri koli halogen, kisik, žveplo, fosfor, silicij ali dušik, razen ogljikovih oksidov ter anorganskih karbonatov in bikarbonatov;
- (45) „hlapna organska spojina“ pomeni kakršno koli organsko spojino in frakcijo kreozota s parnim tlakom 0,01 kPa ali več pri 293,15 K, ali z ustrezno hlapnostjo pri določenih pogojih uporabe;
- (46) „organsko topilo“ pomeni kakršno koli hlapno organsko spojino, ki se uporablja za kar koli od naslednjega:
- (a) sama ali skupaj z drugimi snovmi, ne da bi se pri tem kemijsko spremenila, za raztapljanje surovin, izdelkov ali odpadnega materiala;
 - (b) kot čistilno sredstvo za raztapljanje nečistoč;
 - (c) kot sredstvo za raztapljanje;
 - (d) kot disperzni medij;
 - (e) kot sredstvo za uravnavanje viskoznosti;
 - (f) kot sredstvo za uravnavanje površinske napetosti;
 - (g) kot plastifikator;
 - (h) kot konzervans;
- (47) „premazno sredstvo“ pomeni premazno sredstvo, kot je opredeljeno v točki 8 člena 2 Direktive 2004/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o omejevanju emisij hlapnih organskih spojin zaradi uporabe organskih topil v nekaterih barvah in lakih in proizvodih za ličenje vozil ⁽⁴⁾.

Člen 4

Obvezna pridobitev dovoljenja

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da noben obrat ali kurilna naprava, sežigalnica odpadkov ali naprava za sosežig odpadkov ne obratuje brez dovoljenja.

Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko države članice določijo postopek za registracijo obratov, ki jih zajema samo poglavje V.

Postopek za registracijo je določen v zavezujočem aktu in vključuje vsaj obvestilo upravljavca pristojnemu organu, da namerava upravljati obrat.

⁽¹⁾ UL L 176, 15.7.2003, str. 37.

⁽²⁾ UL L 312, 22.11.2008, str. 3.

⁽³⁾ Odločba Komisije z dne 3. maja 2000 o nadomestitvi Odločbe 94/3/ES o oblikovanju seznama odpadkov skladno s členom 1(a) Direktive Sveta 75/442/EGS o odpadkih in Odločbe Sveta 94/904/ES o oblikovanju seznama nevarnih odpadkov skladno s členom 1(4) Direktive Sveta 91/689/EGS o nevarnih odpadkih (UL L 226, 6.9.2000, str. 3).

⁽⁴⁾ UL L 143, 30.4.2004, str. 87.

2. Države članice lahko določijo, da dovoljenje zajema dva ali več obratov ali delov obratov, ki jih upravlja isti upravljavec na istem kraju.

Če dovoljenje zajema dva ali več obratov, mora vsebovati pogoje za zagotovitev, da vsak obrat izpolnjuje zahteve te direktive.

3. Države članice lahko določijo, da dovoljenje zajema več delov obrata, ki jih upravljajo različni upravljavci. V takšnih primerih so v dovoljenju opredeljene obveznosti vsakega upravljavca.

Člen 5

Izdaja dovoljenja

1. Brez poseganja v druge zahteve nacionalnega prava ali prava Unije pristojni organ izda dovoljenje, če obrat izpolnjuje zahteve te direktive.

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so pogoji v dovoljenju in postopki za njegovo izdajo popolnoma usklajeni, kadar je vključen več kot eden pristojen organ ali upravljavec ali je izdano več kot eno dovoljenje, tako da se zagotovi učinkovit celostni pristop vseh organov, pristojnih za ta postopek.

3. Za namene izdajanja dovoljenj se v primeru novega obrata ali znatne spremembe, kadar se uporablja člen 4 Direktive 85/337/EGS, proučijo in uporabijo vsi ustrezni podatki ali ugotovitve, pridobljeni na podlagi členov 5, 6, 7 in 9 navedene direktive.

Člen 6

Splošni zavezujoči predpisi

Brez poseganja v obveznost posedovanja dovoljenja lahko države članice vključijo zahteve za nekatere kategorije obratov, kurilnih naprav, sežigalnic odpadkov ali naprav za sosežig odpadkov v splošne zavezujoče predpise.

Če so sprejeti splošni zavezujoči predpisi, lahko dovoljenje vključuje le sklic na takšne predpise.

Člen 7

Izredni dogodki in nesreče

Brez poseganja v Direktivo 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode⁽¹⁾ države članice v primeru vsakega izrednega dogodka ali nesreče, ki pomembno vpliva na okolje, sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da:

⁽¹⁾ UL L 143, 30.4.2004, str. 56.

(a) upravljavec nemudoma obvesti pristojni organ;

(b) upravljavec nemudoma sprejme ukrepe za omejevanje okoljskih posledic in preprečevanje morebitnih nadaljnjih izrednih dogodkov ali nesreč;

(c) da pristojni organ od upravljavca zahteva, da sprejme kakršne koli ustrezne dopolnilne ukrepe, ki so po mnenju pristojnega organa potrebni za omejevanje okoljskih posledic in preprečevanje morebitnih nadaljnjih izrednih dogodkov ali nesreč.

Člen 8

Neizpolnjevanje

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so pogoji iz dovoljenja izpolnjeni.

2. V primeru kršitve pogojev iz dovoljenja države članice zagotovijo, da:

(a) upravljavec takoj obvesti pristojni organ;

(b) upravljavec takoj sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se skladnost v najkrajšem možnem času ponovno vzpostavi;

(c) pristojni organ od upravljavca zahteva, da sprejme kakršne koli ustrezne dopolnilne ukrepe, ki so po mnenju pristojnega organa potrebni za ponovno vzpostavitev skladnosti.

Kadar kršitev pogojev iz dovoljenja povzroča neposredno nevarnost za zdravje ljudi ali grozi, da povzroči neposreden znatni škodljivi vpliv na okolje, in dokler skladnost ni ponovno vzpostavljena v skladu s točkama (b) in (c) prvega pododstavka, se dejavnost obrata, kurilne naprave, sežigalnice odpadkov, naprave za sosežig odpadkov ali njihovega zadevnega dela prekine.

Člen 9

Emisije toplogrednih plinov

1. Kadar so emisije toplogrednih plinov iz obrata določene v Prilogi I k Direktivi 2003/87/ES v zvezi s katero koli dejavnostjo, ki se izvaja v tem obratu, dovoljenje ne vključuje mejne vrednosti emisij za neposredne emisije tega plina, če to ni potrebno za zagotovitev, da se ne povzroči znatno lokalno onesnaženje.

2. Za dejavnosti iz Priloge I k Direktivi 2003/87/ES se države članice lahko odločijo, da ne bodo naložile zahtev glede energetske učinkovitosti za kurilne naprave ali druge naprave, ki izpuščajo ogljikov dioksid na lokaciji.

3. Kadar je potrebno, pristojni organi ustrezno spremenijo dovoljenje.

4. Odstavki 1 do 3 se ne uporabljajo za naprave, ki so v skladu s členom 27 Direktive 2003/87/ES začasno izključeni iz sistema trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Uniji.

POGLAVJE II

DOLOČBE ZA DEJAVNOSTI IZ PRILOGE I

Člen 10

Področje uporabe

To poglavje se uporablja za dejavnosti iz Priloge I in, kjer je primerno, za dejavnosti, ki dosegajo prage zmogljivosti iz navedene priloge.

Člen 11

Splošna načela, ki urejajo osnovne obveznosti upravljavca

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da lahko obrati delujejo v skladu z naslednjimi načeli:

- (a) izvajajo se vsi ustrezni ukrepi za preprečevanje onesnaževanja okolja;
- (b) uporabljajo se najboljše razpoložljive tehnologije;
- (c) ni povzročeno znatno onesnaženje okolja;
- (d) prepreči se nastajanje odpadkov v skladu z Direktivo 2008/98/ES;
- (e) če so odpadki nastali, se po prednostnem vrstnem redu in v skladu z Direktivo 2008/98/ES pripravijo za ponovno uporabo, reciklirajo, predelajo ali se, če to tehnično in ekonomsko ni mogoče, odstranijo brez vpliva ali z zmanjšanjem vpliva na okolje;
- (f) energija se rabi učinkovito;
- (g) izvajajo se potrebni ukrepi za preprečevanje nesreč in omejevanje njihovih posledic;
- (h) ob dokončnem prenehanju dejavnosti se izvedejo potrebni ukrepi, s katerimi se prepreči nevarnost onesnaževanja okolja in se na kraju obratovanja ponovno vzpostavi zadovoljivo stanje, kot je opredeljeno v členu 22.

Člen 12

Vloge za dovoljenje

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da vloga za dovoljenje vključuje opis:

- (a) obrata in njegovih dejavnosti;
- (b) surovin in pomožnih materialov, drugih snovi in energije, uporabljenih ali proizvedenih v obratu;
- (c) virov emisij iz obrata;
- (d) stanja na kraju obrata;
- (e) kjer je primerno, izhodiščnega poročila skladno s členom 22(2);
- (f) vrste in količine predvidljivih emisij iz obrata v vsako prvine okolja kot tudi opredelitev pomembnih vplivov emisij na okolje;
- (g) predlaganega tehnološkega postopka in drugih tehnologij za preprečevanje ali, če to ni mogoče, zmanjševanje emisij iz obrata;
- (h) ukrepov za preprečevanje, pripravo za ponovno uporabo, recikliranje in predelavo odpadkov, nastalih v obratu;
- (i) nadaljnjih ukrepov, načrtovanih za usklajitev s splošnimi načeli o osnovnih obveznostih upravljavca, kot je predvideno v členu 11;
- (j) ukrepov, načrtovanih za spremljanje emisij v okolje;
- (k) glavne alternative predlaganim tehnološkim postopkom, tehnologijam in ukrepom, ki jih je vlagatelj preučil v osnutku.

Vloga za dovoljenje vsebuje tudi poljuden povzetek vsebin, navedenih v prvem pododstavku.

2. Če podatki v skladu z zahtevami iz Direktive 85/337/EGS ali varnostno poročilo v skladu z Direktivo 96/82/ES ali drugi podatki, zbrani na podlagi druge zakonodaje, izpolnjujejo katero koli od zahtev iz odstavka 1, se jih lahko vključi v vlogo ali se jih tej vlogi priloži.

Člen 13

Referenčni dokumenti BAT in izmenjava informacij

1. Komisija organizira izmenjavo informacij med državami članicami, zadevnimi panogami, nevladnimi organizacijami, ki spodbujajo varstvo okolja, in Komisijo, da se pripravijo, pregledajo in po potrebi posodobijo referenčni dokumenti BAT.

2. Pri izmenjavi informacij se zlasti obravnava naslednje:

- (a) delovanje obratov in tehnologij v smislu emisij, po potrebi izraženih kot kratko- in dolgoročna povprečja, in s tem povezani referenčni pogoji, porabe in vrste surovin, poraba vode, rabe energije in nastajanje odpadkov;
- (b) uporabljene tehnologije, z njimi povezano spremljanje stanja, učinki na različne prvine okolja, gospodarska in tehnična upravičenost ter njihov razvoj;
- (c) najboljše razpoložljive tehnologije in nastajajoče tehnologije, ki se določijo na podlagi upoštevanja zadev pod točkama (a) in (b).

3. Komisija vzpostavi in redno sklicuje forum, v katerega so vključeni predstavniki držav članic, zadevnih industrijskih panog in nevladnih organizacij, ki spodbujajo varstvo okolja.

Komisija pridobi mnenje foruma glede praktične ureditve za izmenjavo informacij, zlasti pa glede:

- (a) poslovnika foruma;
- (b) delovnega programa za izmenjavo informacij;
- (c) navodil glede zbiranja podatkov;
- (d) navodil za pripravo referenčnih dokumentov BAT in zagotavljanja njihove kakovosti, vključno s primernostjo njihove vsebine in oblike.

Navodila iz točk (c) in (d) drugega pododstavka morajo upoštevati mnenje foruma in se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 75(2).

4. Komisija pridobi mnenje foruma glede predlagane vsebine referenčnih dokumentov BAT, ga javno objavi in to mnenje upošteva pri postopkih iz odstavka 5.

5. Odločitve glede zaključkov o BAT se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 75(2).

6. Po sprejetju odločitve skladno z odstavkom 5 Komisija brez odlašanja omogoči dostop javnosti do referenčnega dokumenta BAT ter zagotovi, da so zaključki o BAT na voljo v vseh uradnih jezikih Unije.

7. Do sprejetja zadevne odločitve v skladu z odstavkom 5 se zaključki o najboljših razpoložljivih tehnologijah iz referenčnih dokumentov BAT, ki jih Komisija sprejme pred datumom iz člena 83, uporabljajo kot zaključki o BAT za namene tega poglavja, razen za člen 15(3) in (4).

Člen 14

Pogoji za dovoljenje

1. Države članice zagotovijo, da dovoljenje vsebuje vse ukrepe, potrebne za skladnost z zahtevami za izdajo dovoljenj iz členov 11 in 18.

Ti ukrepi vključujejo najmanj naslednje:

- (a) mejne vrednosti emisij za onesnaževala, našeta v Prilogi II in za druga onesnaževala, za katera je verjetno, da jih posamezni obrat izpušča v pomembnih količinah, pri čemer je treba upoštevati njihovo vrsto in zmožnost prenašanja onesnaženja iz ene prvine okolja v drugo;
- (b) ustrezne zahteve, ki zagotavljajo varstvo tal in podtalnice ter ukrepe za spremljanje odpadkov, nastalih v obratu, in ravnanje z njimi;
- (c) primerne zahteve za spremljanje emisij, ki določajo:
 - (i) metodologijo merjenja, pogostnost, postopek vrednotenja in
 - (ii) kadar se uporabi točka (b) člena 15(3), morajo biti rezultati spremljanja emisij na voljo za enaka časovna obdobja in referenčne pogoje kot za ravni emisij, povezane z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami;
- (d) obveznost, da se pristojnemu organu redno in vsaj enkrat letno zagotavljajo:
 - (i) informacije na podlagi rezultatov spremljanja emisij iz točke (c) in drugi zahtevani podatki, ki pristojnemu organu omogočijo preverjanje skladnosti s pogoji iz dovoljenja, in
 - (ii) pri uporabi točke (b) člena 15(3) povzetek rezultatov spremljanja emisij, ki omogoča primerjavo z ravnimi emisij, povezane z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami;
- (e) ustrezne zahteve za redno vzdrževanje in nadzor nad ukrepi za preprečevanje emisij v tla in podtalnico v skladu s točko (b) in ustrezne zahteve v zvezi z rednim spremljanjem stanja tal in podtalnice glede zadevnih nevarnih snovi, za katere je verjetno, da bodo najdene na lokaciji, ob upoštevanju možnosti onesnaženja tal in podtalnice na lokaciji obrata;
- (f) ukrepe, ki se nanašajo na pogoje, ki niso običajni pogoji obratovanja, kot so zagon in ustavitev, puščanje, okvare v delovanju, trenutne zaustavitve in dokončno prenehanje obratovanja;

(g) določbe o zmanjševanju onesnaževanja na velike razdalje ali čezmejnega onesnaževanja okolja na najnižjo možno raven;

(h) pogoje za ocenjevanje skladnosti z mejnimi vrednostmi emisij ali sklic na veljavne zahteve, navedene na drugem mestu.

2. Za namene točke (a) odstavka 1 se mejne vrednosti emisij lahko dopolnijo ali nadomestijo z enakovrednimi parametri ali tehničnimi ukrepi, ki zagotavljajo enakovredno stopnjo varstva okolja.

3. Zaključki o BAT so referenca za določanje pogojev v dovoljenju.

4. Brez poseganja v člen 18 lahko pristojni organ določi pogoje v dovoljenju, ki so strožji od pogojev, dosegljivih z uporabo najboljših razpoložljivih tehnologij, kot so opisane v zaključkih o BAT. Države članice lahko vzpostavijo pravila, po katerih lahko pristojni organ določi take strožje pogoje.

5. Če pristojni organ določi pogoje v dovoljenju na podlagi najboljše razpoložljive tehnologije, ki ni opisana v nobenih ustreznih zaključkih o BAT, zagotovi da:

(a) je ta tehnologija določena za najboljšo razpoložljivo ob upoštevanju meril iz Priloge III, in

(b) se upoštevajo zahteve iz člena 15.

Če zaključki o BAT iz prvega pododstavka ne vsebujejo ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami, pristojni organ zagotovi, da tehnologija iz prvega pododstavka zagotavlja raven varstva okolja, ki je enaka najboljši razpoložljivi tehnologiji, opisani v zaključkih o BAT.

6. Če dejavnost ali vrsta obratovalnega postopka, ki se izvaja v obratu, ni zajeta v zaključkih o BAT ali če navedeni zaključki ne obravnavajo vseh možnih vplivov dejavnosti ali postopka na okolje, pristojni organ po predhodnem posvetovanju z upravljavcem določi pogoje v dovoljenju na podlagi najboljših razpoložljivih tehnologij, ki jih je določil za zadevne dejavnosti ali postopke, ob upoštevanju meril iz Priloge III.

7. Za obrate iz točke 6.6 Priloge I se odstavki 1 do 6 tega člena uporabljajo brez poseganja v zakonodajo, ki zadeva dobro počutje živali.

Člen 15

Mejna vrednost emisij, enakovredni parametri in tehnični ukrepi

1. Mejna vrednost emisij za onesnaževala velja na mestu izpusta emisije iz obrata; pri njenem določanju se razredčenje pred tem mestom ne upošteva.

Če je zagotovljeno enako varstvo okolja kot celote in če to ne vodi k večjemu onesnaženju okolja, se lahko pri določanju mejne vrednosti emisij za zadevni obrat pri posrednih izpustih onesnaževal v vodo upošteva učinek čistilne naprave.

2. Brez vpliva na člen 18 temeljijo mejne vrednosti emisij, enakovredni parametri in tehnični ukrepi iz člena 14(1) in (2) na najboljših razpoložljivih tehnologijah, brez predpisovanja uporabe katerekoli metode ali določenega tehnološkega postopka.

3. Pristojni organ določi mejne vrednosti emisij, ki zagotavljajo, da emisije pri običajnih pogojih obratovanja ne presegajo ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami, kot je določeno v odločitvah glede zaključkov o BAT iz člena 13(5), in sicer:

(a) določi mejne vrednosti emisij, ki ne presegajo vrednosti emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami. Te mejne vrednosti emisij so izražene za enaka ali krajša časovna obdobja in pod enakimi referenčnimi pogoji kot vrednosti emisij, povezane z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami; ali

(b) določi mejne vrednosti emisij, ki so drugačne od vrednosti pod točko (a) v smislu vrednosti, časovnih obdobj in referenčnih pogojev.

Pri uporabi točke (b) pristojni organ vsaj enkrat letno oceni rezultate spremljanja emisij kot zagotovilo, da emisije pri običajnih pogojih obratovanja niso presegle ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami.

4. Z odstopanjem od odstavka 3 in brez poseganja v člen 18 lahko pristojni organ v posebnih primerih določi manj stroge mejne vrednosti emisij. Tako odstopanje je dopustno le, če se pri oceni izkaže, da bi doseganje ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami, kot so opisane v zaključkih o BAT, povzročilo nesorazmerno višje stroške v primerjavi s koristmi za okolje zaradi:

(a) geografskega položaja ali lokalnih okoljskih pogojev zadevnega obrata; ali

(b) tehničnih značilnosti zadevnega obrata.

Pristojni organ v prilogi k pogojem iz dovoljenja zabeleži razloge za uporabo prvega pododstavka, vključno z rezultatom ocene, in utemelji postavljene pogoje.

Mejne vrednosti emisij, določene v skladu s prvim pododstavkom, kjer je primerno, ne presegajo mejnih vrednosti emisij iz prilog te direktive.

Pristojni organ v vsakem primeru zagotovi, da se ne povzroči znatno onesnaženje in da se doseže visoka raven varstva okolja na splošno.

Komisija lahko, kadar je potrebno, na podlagi informacij, posredovanih s strani držav članic skladno s členom 72(1), zlasti v zvezi z uporabo tega odstavka, z navodili določi in dodatno pojasni merila, ki se upoštevajo za uporabo tega odstavka.

Pristojni organ ponovno oceni uporabo prvega pododstavka ob vsakem ponovnem preverjanju pogojev v dovoljenju v skladu s členom 21.

5. Pristojni organ lahko odobri začasna odstopanja od zahtev iz odstavkov 2 in 3 tega člena in točk (a) in (b) člena 11 za preizkušanje in uporabo nastajajočih tehnologij za skupno največ devet mesecev, pod pogojem da se po tem določenem obdobju tehnologija preneha uporabljati ali da dejavnost doseže najmanj raven emisij, ki je povezana z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami.

Člen 16

Zahteve za spremljanje

1. Zahteve za spremljanje iz točke (c) člena 14(1), kjer je primerno, temeljijo na zaključkih o spremljanju, kot so opisani v zaključkih o BAT.

2. Pogostost rednega spremljanja iz točke (e) člena 14(1) določi pristojni organ v dovoljenju za vsak posamezni obrat ali v splošnih zavezujočih predpisih.

Redno spremljanje se brez poseganja v prvi pododstavek izvaja najmanj enkrat na pet let za podtalnico in deset let za tla, razen če to spremljanje temelji na sistematičnem ocenjevanju tveganj za onesnaženje.

Člen 17

Splošni zavezujoči predpisi za dejavnosti iz Priloge I

1. Pri sprejemanju splošnih zavezujočih predpisov države članice zagotovijo celostni pristop in visoko stopnjo varstva okolja, enakovredno tisti, ki jo je mogoče doseči s posameznimi pogoji v dovoljenju.

2. Splošni zavezujoči predpisi temeljijo na najboljših razpoložljivih tehnologijah in ne predpisujejo uporabe kakršne koli tehnologije ali določenega tehnološkega postopka, da se zagotovi skladnost s členoma 14 in 15.

3. Države članice zagotovijo, da se splošni zavezujoči predpisi posodabljaajo, tako da upoštevajo razvoj na področju najboljših razpoložljivih tehnologij in da se zagotovi skladnost s členom 21.

4. Splošni zavezujoči predpisi, sprejeti v skladu z odstavki 1 do 3, se sklicujejo na to direktivo ali pa se takšen sklic navede ob njihovi uradni objavi.

Člen 18

Predpisana kakovost okolja

Kadar predpisana kakovost okolja zahteva pogoje, strožje od tistih, dosegljivih z uporabo najboljših razpoložljivih tehnologij, se v dovoljenje vključijo dodatni ukrepi, kar pa ne vpliva na druge morebitne ukrepe za doseganje skladnosti s predpisano kakovostjo okolja.

Člen 19

Razvoj najboljših razpoložljivih tehnologij

Države članice zagotovijo, da pristojni organ sledi razvoju najboljših razpoložljivih tehnologij ali je o njem obveščen ter da je obveščen o objavi kakršnih koli novih ali posodobljenih zaključkov o BAT ter te informacije da na voljo zadevni javnosti.

Člen 20

Spremembe obrata, ki jih izvede upravljavec

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da upravljavec obvesti pristojni organ o vsaki načrtovani spremembi v vrsti ali delovanju obrata ali razširitvi obrata, ki bi lahko vplivala na okolje. Če je primerno, pristojni organ posodobi dovoljenje.

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da upravljavec ne izvede nobene načrtovane znatne spremembe brez dovoljenja, izdanega v skladu s to direktivo.

Vloga za dovoljenje in odločitev pristojnega organa zajemata tiiste dele obrata in podrobnosti iz člena 12, na katere bi znatna sprememba lahko vplivala.

3. Vsaka sprememba v vrsti ali delovanju obrata ali razširitvi obrata se šteje za znatno spremembo, če se z njo samo po sebi dosega pragove zmogljivosti iz Priloge I.

Člen 21

Ponovno preverjanje in posodobitev pogojev v dovoljenju s strani pristojnega organa

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da pristojni organ v rednih časovnih presledkih skladno z odstavki 2 do 5 ponovno preveri in za zagotovitev skladnosti s to direktivo po potrebi posodobi pogoje v dovoljenju.

2. Na zahtevo pristojnega organa upravljavec predloži vse potrebne informacije za ponovno preverjanje pogojev v dovoljenju, zlasti rezultate spremljanja emisij ter druge podatke, ki omogočajo primerjavo delovanja obrata z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami, opisanimi v zaključkih o BAT in ravnmi emisij, povezanimi z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami.

Pri ponovnem preverjanju pogojev v dovoljenju pristojni organ uporabi katero koli informacijo, ki izhaja iz spremljanja in inšpekcijskih pregledov.

3. V štirih letih po objavi odločitev glede zaključkov o BAT v skladu s členom 13(5), v zvezi z osrednjo dejavnostjo obrata pristojni organ zagotovi, da:

- (a) se vsi pogoji v dovoljenju za zadevni obrat ponovno preverijo in po potrebi posodobijo zaradi zagotovitve skladnosti s to direktivo, še posebej s členom 15(3) in (4), kjer je to ustrezno;
- (b) obrat upošteva te pogoje iz dovoljenja.

Pri ponovnem preverjanju se upoštevajo vsi novi ali posodobljeni zaključki o BAT, ki se uporabljajo za obrat in so bili sprejeti v skladu s členom 13(5) po tem, ko je bilo dovoljenje izdano ali nazadnje ponovno preverjeno.

4. Če obrat ni zajet v nobenega od zaključkov o BAT, je treba pogoje v dovoljenju ponovno preveriti in po potrebi posodobiti, kadar razvoj najboljših razpoložljivih tehnologij omogoča znatno zmanjšanje emisij.

5. Pogoje v dovoljenju je treba ponovno preveriti in po potrebi posodobiti vsaj v naslednjih primerih:

- (a) onesnaževanje okolja, ki ga povzroča obrat, je tako veliko, da je treba v dovoljenju popraviti obstoječe mejne vrednosti emisij ali vanj vključiti nove;
- (b) varnost obratovanja zahteva uporabo drugih tehnologij;
- (c) kadar je potrebna skladnost z novo ali revidirano predpisano kakovostjo okolja v skladu s členom 18.

Člen 22

Zaprtje lokacije

1. Brez poseganja v Direktivo 2000/60/ES, Direktivo 2004/35/ES, Direktivo 2006/118/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o varstvu podzemne vode pred onesnaževanjem in poslabšanjem⁽¹⁾ in ustreznim pravom Unije o varstvu tal, pristojni organ ob dokončnem prenehanju dejavnosti določi pogoje v dovoljenju, da se zagotovi skladnost z odstavkoma 3 in 4 tega člena.

⁽¹⁾ UL L 372, 27.12.2006, str. 19.

2. Če dejavnost vključuje uporabo, proizvodnjo ali izpust zadevnih nevarnih snovi ter ob upoštevanju možnosti onesnaženja tal in podtalnice na območju obrata, upravljavec pripravi izhodiščno poročilo in ga predloži pristojnemu organu, preden začne z obratovanjem obrata ali preden je dovoljenje za obrat posodobljeno prvič po 7. januarju 2013.

Izhodiščno poročilo vsebuje informacije, ki so potrebne za določitev stanja onesnaženja tal in podtalnice, s čimer se izvede količinska primerjava s stanjem po dokončnem prenehanju dejavnosti iz odstavka 3.

Izhodiščno poročilo vsebuje vsaj naslednje informacije:

- (a) informacije o trenutni uporabi lokacije in, če je mogoče, njeni pretekli uporabi;
- (b) če so na voljo, obstoječe informacije o meritvah tal in podtalnice, ki odražajo stanje v času priprave poročila oziroma nove meritve tal in podtalnice, ob upoštevanju možnosti onesnaženja tal in podtalnice s tistimi nevarnimi snovmi, ki se uporabljajo ali nastajajo v zadevnem obratu ali jih ta izpušča.

Če informacije, zbrane v skladu z drugim nacionalnim pravom ali pravom Unije, izpolnjujejo zahteve tega odstavka, se lahko vključijo v posredovano izhodiščno poročilo ali se temu poročilu priložijo.

Komisija pripravi navodila glede vsebine izhodiščnega poročila.

3. Ob dokončnem prenehanju dejavnosti upravljavec oceni stanje onesnaženja tal in podtalnice z zadevnimi nevarnimi snovmi, ki so se uporabljale ali nastajale v obratu ali jih je ta izpuščal. Če je obrat v primerjavi s stanjem, določenim v izhodiščnem poročilu iz odstavka 2, povzročil znatno onesnaženje tal ali podtalnice z zadevnimi nevarnimi snovmi, upravljavec sprejme potrebne ukrepe za reševanje problema tega onesnaženja, da bi se lokacija povrnila v navedeno stanje. V ta namen se lahko upošteva tehnična izvedljivost takšnih ukrepov.

Brez poseganja v prvi pododstavek, ob dokončnem prenehanju dejavnosti in v primeru, da onesnaženje tal in podtalnice na lokaciji predstavlja znatno tveganje za zdravje ljudi in okolje – pri čemer je onesnaženje posledica izvajanja dovoljenih dejavnosti s strani upravljavca, preden je dovoljenje za obrat posodobljeno prvič po 7. januarju 2013 – in ob upoštevanju pogojev, veljavnih za lokacijo obrata in določenih v skladu s točko (d) člena 12(1), upravljavec sprejme potrebne ukrepe za odstranitev, nadzor, obvladovanje ali zmanjševanje zadevnih nevarnih snovi, tako da lokacija, ob upoštevanju njene sedanje ali odobrene prihodnje rabe, ne predstavlja več takšnega tveganja.

4. Če se od upravljavca ne zahteva, da pripravi izhodiščno poročilo iz odstavka 2, upravljavec ob dokončnem prenehanju dejavnosti sprejme potrebne ukrepe za odstranitev, nadzor, obvladovanje ali zmanjševanje zadevnih nevarnih snovi, tako da lokacija ob upoštevanju njene sedanje ali odobrene prihodnje rabe ne predstavlja nobenega pomembnega tveganja za zdravje ljudi ali okolje zaradi onesnaženja tal in podtalnice kot posledice dovoljenih dejavnosti in ob upoštevanju pogojev, veljavnih za lokacijo obrata, in določenih v skladu s točko (d) člena 12(1).

Člen 23

Okoljski inšpekcijski pregledi

1. Države članice vzpostavijo sistem okoljskih inšpekcijskih pregledov obratov in tako začnejo preučitve vseh pomembnih vplivov zadevnih obratov na okolje.

Države članice zagotovijo, da upravljavec nudi pristojnim organom vso potrebno pomoč, da jim omogoči izvajanje kakršnih koli obiskov na kraju samem, vzorčenje in zbiranje informacij, ki jih potrebujejo za izvajanje svojih nalog za namene te direktive.

2. Države članice zagotovijo, da so vsi obrati zajeti v okoljskem inšpekcijskem načrtu na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni in da se ta načrt redno pregleduje in po potrebi posodablja.

3. Okoljski inšpekcijski načrt vključuje:

- (a) splošno oceno pomembnih zadevnih okoljskih vprašanj;
- (b) geografsko območje, ki ga zajema inšpekcijski načrt;
- (c) register obratov, ki jih zajema načrt;
- (d) postopke za pripravo programov za redne okoljske inšpekcijske preglede v skladu z odstavkom 4;
- (e) postopke za izredne okoljske inšpekcijske preglede v skladu z odstavkom 5;
- (f) po potrebi določbe glede sodelovanja med različnimi inšpekcijskimi organi.

4. Pristojni organ na podlagi inšpekcijskih načrtov redno pripravlja programe za redne okoljske inšpekcijske preglede, ki vključujejo pogostost obiskov na kraju samem za različne vrste obratov.

Časovni razmik med dvema obiskoma na kraju samem temelji na sistematičnem ocenjevanju okoljskih tveganj dovoljenju zadevnih obratov in ne sme presegati enega leta za najnevarnejše obrate in treh let za najmanj nevarne obrate.

Če inšpekcijski pregled pokaže na veliko neskladnost s pogoji iz dovoljenja, se v roku šest mesecev po tem inšpekcijskem pregledu izvede dodaten obisk na kraju samem.

Sistematično ocenjevanje okoljskih tveganj temelji vsaj na naslednjih merilih:

- (a) možni in dejanski učinki zadevnih obratov na zdravje ljudi in okolje ob upoštevanju ravni in vrst emisij, občutljivosti lokalnega okolja in tveganja nesreč;
- (b) evidenca uspešnosti spoštovanja pogojev iz dovoljenja;
- (c) sodelovanje upravljavca v Sistemu Unije za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS) v skladu z Uredbo (ES) št. 1221/2009 ⁽¹⁾.

Komisija lahko sprejme navodila glede meril za ocenjevanje okoljskih tveganj.

5. Izredni okoljski inšpekcijski pregledi se izvajajo z namenom preiskave resnih okoljskih pritožb, resnih okoljskih nesreč, izrednih dogodkov in primerov neskladnosti, takoj ko je mogoče in, kjer je primerno, pred izdajo, ponovnim preverjanjem ali posodobitvijo dovoljenja.

6. Pristojni organ po vsakem obisku na kraju samem pripravi poročilo, ki opisuje pomembne ugotovitve glede skladnosti obrata s pogoji dovoljenja in zaključke glede tega, ali je potrebno nadaljnje ukrepanje.

O poročilu se uradno obvesti zadevnega upravljavca v dveh mesecih od obiska na kraju samem. Pristojni organ v treh mesecih po obisku na kraju samem v skladu z določbami Direktive 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju ⁽²⁾ omogoči javni dostop do končnega poročila.

Brez poseganja v člen 8(2) pristojni organ zagotovi, da upravljavec v razumnem roku izvede vse potrebne ukrepe, opredeljene v poročilu.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS) (UL L 342, 22.12.2009, str. 1).

⁽²⁾ UL L 41, 14.2.2003, str. 26.

Člen 24

Dostop do informacij in sodelovanje javnosti v postopku izdaje dovoljenja

1. Države članice zagotovijo, da dobi prizadeta javnost zgodnje in učinkovite možnosti sodelovanja v naslednjih postopkih:

- (a) izdaja dovoljenja za nove naprave;
- (b) izdaja dovoljenja za vsako večjo spremembo;
- (c) izdaja ali posodobitev dovoljenja za obrat, kjer se predlaga uporaba člena 15(4);
- (d) posodobitev dovoljenja ali pogojev v njem v skladu s točko (a) člena 21(5).

Postopek, določen v Prilogi IV, se uporablja za takšno sodelovanje.

2. Ko je odločitev o izdaji, ponovnemu preverjanju ali posodobitvi dovoljenja sprejeta, pristojni organ da javnosti na razpolago, vključno preko spleta, če gre za točke (a), (b) in (f), naslednje podatke:

- (a) vsebino odločitve, vključno s kopijo dovoljenja in kakršnih koli naknadnih posodobitev;
- (b) razloge, na katerih temelji odločitev;
- (c) rezultate posvetovanj, opravljenih preden je bila sprejeta odločitev, in obrazložitev tega, kako so bili upoštevani pri odločitvi;
- (d) naslov referenčnih dokumentov BAT, ki se nanašajo na zadevni obrat ali dejavnost;
- (e) kako so bili določeni pogoji v dovoljenju iz člena 14, tudi mejne vrednosti emisij, glede na najboljše razpoložljive tehnologije in ravni emisij, povezane z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami;
- (f) če se odobri odstopanje v skladu s členom 15(4), posebne razloge za to odstopanje na podlagi meril iz navedenega odstavka, in pogoje, ki so bili določeni.

3. Pristojni organ da javnosti tudi na voljo, vključno preko spleta, vsaj glede točke (a):

- (a) ustrezne informacije o ukrepih, ki jih upravljavec sprejme ob dokončnem prenehanju dejavnosti v skladu s členom 22;

- (b) rezultate spremljanja emisij, ki jih zahtevajo pogoji v dovoljenju, in jih hrani pristojni organ.

4. Odstavki 1, 2 in 3 tega člena se uporabljajo ob upoštevanju omejitev iz člena 4(1) in (2) Direktive 2003/4/ES.

Člen 25

Dostop do sodišč

1. Države članice v skladu z ustrezno nacionalno zakonodajo članom zadevne javnosti zagotovijo dostop do revizije postopka pred sodiščem ali pa pred drugim neodvisnim in nepristranskim organom, vzpostavljenim z zakonom, da izpodbijajo materialno in postopkovno zakonitost odločitev, dejanj ali opustitev ob upoštevanju člena 24, ko je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

- (a) če imajo zadosten interes;
- (b) če uveljavljajo kršeno pravico, kadar jo upravno postopkovno pravo države članice zahteva kot predpogoj.

2. Države članice določijo, na kateri stopnji se lahko izpodbijajo odločitve, dejanja ali opustitve.

3. Države članice skladno s ciljem omogočiti zadevni javnosti dostop do sodišč določijo, kaj predstavlja zadosten interes in kršitev pravice.

S tem ciljem se interes katere koli nevladne organizacije, ki spodbuja varstvo okolja in ki izpolnjuje zahteve v okviru nacionalnega prava, šteje za zadosten za namen točke (a) odstavka 1.

Za take organizacije se šteje, da imajo pravice, ki so lahko kršene za namen točke (b) odstavka 1.

4. Odstavki 1, 2 in 3 ne izključujejo možnosti postopka predhodne revizije upravnega organa in ne vplivajo na zahtevo izčrpanja upravnih revizijskih postopkov pred prizivom k sodnim revizijskim postopkom, kjer taka zahteva obstaja po nacionalnem pravu.

Vsak tak postopek mora biti pošten, nepristranski, pravočasen in ne tako drag, da bi onemogočal njegovo uporabo.

5. Države članice zagotovijo, da so javnosti dostopni praktični podatki o dostopu do upravnih in sodnih revizijskih postopkov.

Člen 26

Čezmejni vplivi

1. Če se država članica zaveda, da obratovanje naprave verjetno povzroča znatne negativne vplive na okolje druge države članice ali, če tako zahteva država članica, ki bo verjetno znatno prizadeta, država članica, na katere ozemlju je bila vložena vloga za dovoljenje v skladu s členom 4 ali členom 20(2), posreduje drugi državi članici vse podatke, ki jih je treba poslati ali dati na razpolago v skladu s Prilogo IV, istočasno, kot jih da na razpolago javnosti.

Taki podatki služijo za osnovo za kakršna koli potrebna posvetovanja v okviru dvostranskih odnosov med dvema državama članicama na osnovi vzajemnosti in enakovrednosti.

2. Države članice v okviru svojih dvostranskih odnosov zagotovijo, da so v primerih iz odstavka 1 vloge primeren čas dostopne tudi javnosti države članice, ki bi lahko bila prizadeta, tako da bo ta imela pravico dati pripombe, preden pristojni organ sprejme odločitev.

3. Rezultate kakršnih koli posvetovanj v skladu z odstavkoma 1 in 2 je treba upoštevati, ko pristojni organ sprejme odločitev o vlogi.

4. Pristojni organ obvesti državo članico, s katero se je posvetoval v skladu z odstavkom 1, o odločitvi v zvezi z vlogo, in ji posreduje podatke iz člena 24(2). Država članica sprejme potrebne ukrepe, da na svojem ozemlju zagotovi zadevni javnosti dostopnost podatkov v primerni obliki.

Člen 27

Nastajajoče tehnologije

1. Države članice po potrebi spodbujajo razvoj in uporabo nastajajočih tehnologij, zlasti nastajajočih tehnologij, ki so opredeljene v referenčnih dokumentih BAT.

2. Komisija pripravi navodila kot pomoč državam članicam pri spodbujanju razvoja in uporabe nastajajočih tehnologij iz odstavka 1.

POGLAVJE III

POSEBNE DOLOČBE ZA KURILNE NAPRAVE

Člen 28

Področje uporabe

To poglavje se uporablja za kurilne naprave s skupno nazivno vhodno toplotno močjo 50 MW ali več, ne glede na vrsto uporabljenega goriva.

To poglavje se ne uporablja za naslednje kurilne naprave:

- (a) naprave, v katerih se produkti zgorevanja uporabljajo za neposredno segrevanje, sušenje ali drugo obdelavo predmetov ali materialov;
- (b) naprave za naknadno zgorevanje, namenjene čiščenju odpadnih plinov s sežigom, ki ne obratujejo kot samostojne kurilne naprave;
- (c) naprave za regeneracijo katalizatorjev iz kreking procesov;
- (d) naprave za pretvorbo vodikovega sulfida v žveplo;
- (e) reaktorje, ki se uporabljajo v kemični industriji;
- (f) koksarniške peči;
- (g) rekuperatorje toplote pri plavžih;
- (h) katere koli tehnične naprave, ki se uporabljajo za pogon vozil, ladij ali zrakoplovov;
- (i) plinske turbine in plinski motorji, ki se uporabljajo na naftnih ploščadih;
- (j) naprave, ki kot gorivo uporabljajo kakršne koli trdne ali tekoče odpadke, ki niso omenjeni v točki (b) točke 31 člena 3.

Člen 29

Agregacijska pravila

1. Kadar se odpadni plini dveh ali več ločenih kurilnih naprav izpuščajo skozi skupen odvodnik, se šteje, da je kombinacija takih naprav ena kurilna naprava, njihove zmogljivosti pa se seštevajo za namen izračuna skupne nazivne vhodne toplotne moči.

2. Kadar se dve ali več ločenih kurilnih naprav, ki so prvič pridobile dovoljenje 1. julija 1987 ali po tem datumu ali katerih upravljavci so predložili popolno vlogo za dovoljenje na ali po tem datumu namesti tako, da bi se ob upoštevanju tehničnih in ekonomskih dejavnikov njihovi odpadni plini po presoji pristojnega organa lahko izpuščali skozi skupen odvodnik, se šteje, da je kombinacija takih naprav ena kurilna naprava, njihove zmogljivosti pa se seštevajo za namen izračuna skupne nazivne vhodne toplotne moči.

3. Pri izračunu skupne nazivne vhodne toplotne moči kombinacije kurilnih naprav iz odstavkov 1 in 2 se ne upoštevajo posamezne kurilne naprave z nazivno vhodno toplotno močjo manj kot 15 MW.

Člen 30

Mejne vrednosti emisij

1. Odpadni plini iz kurilnih naprav se morajo nadzorovano izpuščati skozi odvodnik, ki vsebuje eno ali več odvodnih cevi in katerega višina se izračuna tako, da se varujeta zdravje ljudi in okolje.

2. Vsa dovoljenja za naprave, ki vsebujejo kurilne naprave, ki so pridobile dovoljenje pred 7. januarjem 2013 ali katerih upravljavci so predložili popolno vlogo za dovoljenje pred tem datumom, vključujejo, pod pogojem, da so takšne naprave pričele delovati najpozneje 7. januarja 2014, pogoje, ki zagotavljajo, da emisije v zrak iz teh naprav ne presegajo mejnih vrednosti emisij iz dela 1 Priloge V.

Vsa dovoljenja za obrate, ki vsebujejo kurilne naprave, ki jim je odobrena izjema iz člena 4(4) Direktive 2001/80/ES in obratujejo po 1. januarju 2016, vključujejo pogoje, ki zagotavljajo, da emisije v zrak iz teh naprav ne presegajo mejnih vrednosti emisij iz dela 2 Priloge V.

3. Vsa dovoljenja za naprave, ki vsebujejo kurilne naprave, ki niso zajete v odstavku 2, vključujejo pogoje, ki zagotavljajo, da emisije v zrak iz teh naprav ne presegajo mejnih vrednosti emisij iz dela 2 Priloge V.

4. Mejne vrednosti emisij iz delov 1 in 2 Priloge V ter najnižje stopnje razžveplanja iz dela 5 Priloge V veljajo za emisije vsakega skupnega odvodnika glede na skupno nazivno vhodno toplotno moč celotne kurilne naprave. Kadar Priloga V določa, da lahko mejne vrednosti emisij veljajo za del kurilne naprave z omejenim številom obratovalnih ur, te mejne vrednosti veljajo za emisije iz tega dela naprave, določijo pa se glede na vhodno toplotno moč celotne kurilne naprave.

5. Pristojni organ lahko za največ šest mesecev odobri odstopanje od obveznosti izpolnjevanja zahtev glede doseganja mejnih vrednosti emisij iz odstavkov 2 in 3 za žveplov dioksid za kurilno napravo, ki v ta namen navadno uporablja gorivo z nizko vsebnostjo žvepla, kadar upravljavec ne more dosegati teh mejnih vrednosti zaradi motenj v dobavi goriva z nizko vsebnostjo žvepla, ki so posledica hudega pomanjkanja.

Države članice Komisijo nemudoma obvestijo o vsakem odstopanju, odobrenem v skladu s prvim pododstavkom.

6. Pristojni organ lahko odobri odstopanje od obveznosti izpolnjevanja zahtev glede doseganja mejnih vrednosti emisij iz odstavkov 2 in 3, kadar kurilna naprava, ki uporablja samo plinasto gorivo, zaradi nenadnih motenj v oskrbi s plinom izjemoma zaradi nenadne prekinitve v dobavi plina uporablja druge vrste goriva in bi zato morala biti opremljena z napravo za čiščenje odpadnih plinov. Obdobje, za katero se takšno odstopanje odobri, ne sme biti daljše od 10 dni, razen če obstaja nujna potreba po neprekinjeni oskrbi z energijo.

Upravljavec takoj obvesti pristojni organ o vsakem posameznem primeru iz prvega pododstavka.

Države članice nemudoma obvestijo Komisijo o vsakem odstopanju, odobrenem v skladu s prvim pododstavkom.

7. Kadar se zmogljivost kurilne naprave poveča, se mejne vrednosti emisij iz dela 2 Priloge V, uporabljajo za razširjen del naprave, ki ga zadeva sprememba, ter določijo glede na skupno vhodno toplotno moč celotne kurilne naprave. Pri spremembi naprave, ki bi utegnila imeti posledice za okolje in zadeva del naprave z nazivno vhodno toplotno močjo 50 MW ali več, mejne vrednosti emisij iz dela 2 Priloge V veljajo za tisti del naprave, ki se je spremenil glede na vhodno toplotno moč celotne kurilne naprave.

8. Mejne vrednosti emisij iz delov 1 in 2 Priloge V se ne uporabljajo za naslednje kurilne naprave:

- (a) dizelske motorje;
- (b) kotle za predelavo v sklopu obratov za proizvodnjo papirne kaše.

9. Komisija za spodaj naštetih kurilnih naprav na podlagi najboljših razpoložljivih tehnologij ponovno preuči potrebo po vzpostavitvi mejnih vrednosti emisij za vso Unijo in potrebo po spremembi mejnih vrednosti emisij iz Priloge V:

- (a) kurilne naprave iz odstavka 8;
- (b) kurilne naprave, ki obratujejo v sklopu rafinerij, v katerih se samostojno ali z drugimi gorivi za lastne potrebe kot gorivo uporabljajo ostanki destilacij in pretvorb surove nafte, ob upoštevanju energetskih sistemov rafinerij;
- (c) kurilne naprave, ki kot gorivo uporabljajo pline, ki niso zemeljski plin;
- (d) kurilne naprave v kemičnih obratih, ki kot nekomercialno gorivo za lastne potrebe uporabljajo tekoče ostanke proizvodnje.

Komisija rezultate te preučitve do 31. decembra 2013 sporoči Evropskemu parlamentu in Svetu ter jim po potrebi priloži zakonodajni predlog:

Člen 31

Stopnja razžveplanja

1. Za kurilne naprave na domače trdno gorivo, ki zaradi lastnosti tega goriva ne morejo izpolnjevati zahtev glede doseganja mejnih vrednosti emisij za žveplov dioksid iz člena 30(2) in (3), lahko države članice namesto tega uporabijo najnižje stopnje razžveplanja iz dela 5 Priloge V skladno z pravili iz dela 6 navedene priloge in ob predhodni odobritvi organa, pristojnega za tehnično poročilo iz točke (a) člena 72(4).

2. Za kurilne naprave na domačo trdno gorivo, v ki sosežigajo odpadke in ki ne morejo izpolnjevati zahtev glede doseganja mejnih vrednosti emisij za žveplov dioksid C_{proces} iz točk 3.1 in 3.2 iz dela 4 Priloge VI zaradi lastnosti domačega trdnega goriva, lahko države članice namesto tega uporabijo najnižje stopnje razžveplanja iz dela 5 Priloge V skladno s pravili iz dela 6 navedene priloge. Če države članice upoštevajo ta odstavek, morajo biti C_{odpadki} iz točke 1 dela 4 Priloge VI enaki 0 mg/Nm^3 .

3. Komisija do 31. decembra 2019 pregleda, ali je mogoče uporabiti najnižje stopnje razžveplanja iz dela 5 Priloge V, zlasti ob upoštevanju najboljših razpoložljivih tehnologij in koristi, ki izhajajo iz zmanjšanja emisij žveplovega dioksida.

Člen 32

Prehodni nacionalni načrt

1. Države članice lahko v obdobju od 1. januarja 2016 do 30. junija 2020 izdelajo in izvajajo prehodni nacionalni načrt, v katerega bodo zajete kurilne naprave, ki so pridobile prvo dovoljenje pred 27. novembrom 2002 ali katerih upravljavci so predložili popolno vlogo za dovoljenje pred tem datumom, pod pogojem, da je naprava začela delovati pred 27. novembrom 2003. Za vsako od kurilnih naprav iz načrta bodo v njem zajete emisije enega ali več naslednjih onesnaževal: dušikovi oksidi, žveplov dioksid in prah. Za plinske turbine so v načrtu zajete samo emisije dušikovih oksidov.

Prehodni nacionalni načrt ne zajema naslednjih kurilnih naprav:

- (a) tistih, za katere se uporablja člen 33(1);
- (b) tistih, ki obratujejo v sklopu rafinerij in ki kot edino gorivo ali skupaj z drugimi gorivi za lastne potrebe uporabljajo nizko kalorične pline iz uplinjanja ali ostanke destilacij in pretvorb surove nafte;
- (c) tistih, za katere se uporablja člen 35;
- (d) tistih, ki jim ni bila odobrena izjema iz člena 4(4) Direktive 2001/80/ES.

2. Kurilnim napravam, zajetim v načrtu, ni treba upoštevati mejnih vrednosti emisij iz člena 30(2) za onesnaževala, za katere velja načrt, niti jim ni treba upoštevati stopenj razžveplanja iz člena 31, če je to ustrezno.

Mejne vrednosti emisij za žveplov dioksid, dušikove okside in prah, ki so določene v dovoljenju za kurilno napravo, veljavnem 31. decembra 2015, in so zlasti skladne z zahtevami iz direktiv 2001/80/ES in 2008/1/ES, se vsaj ohranijo.

Kurilne naprave s skupno nazivno vhodno toplotno močjo več kot 500 MW, ki uporabljajo trdna goriva in ki jim je bilo prvo dovoljenje izdano po 1. juliju 1987, morajo izpolnjevati zahteve glede doseganja mejnih vrednosti emisij za dušikovih oksidov iz dela 1 Priloge V.

3. V prehodnem nacionalnem načrtu je za vsako od onesnaževal, ki so v njem zajeta, na podlagi skupne nazivne vhodne toplotne moči vsake naprave na dan 31. decembra 2010, njenih dejanskih letnih obratovalnih ur in uporabe goriva, izražene kot povprečje v obdobju zadnjih deset let obratovanja do vključno leta 2010 določena zgornja meja, ki pomeni najvišjo vrednost skupnih letnih emisij za vse naprave, ki so zajete v načrtu.

Zgornja meja za leto 2016 se izračuna na podlagi zadevnih mejnih vrednosti emisij iz prilog III do VII Direktive 2001/80/ES ali, če je to ustrezno, na podlagi stopenj razžveplanja iz Priloge III Direktive 2001/80/ES. Za plinske turbine se uporabijo mejne vrednosti emisij za dušikove okside, ki so za te naprave določene v delu B Priloge VI Direktive 2001/80/ES. Zgornja meja za leti 2019 in 2020 se izračuna na podlagi ustreznih mejnih vrednosti emisij iz dela 1 Priloge V k tej direktivi ali ustreznih stopenj razžveplanja iz dela 5 Priloge V k tej direktivi, če je to ustrezno. Pri določitvi zgornjih meja za leti 2017 in 2018 mora biti zagotovljeno linearno zmanjšanje zgornjih meja med leti 2016 in 2019.

Kadar je naprava, zajeta v prehodnem nacionalnem načrtu, zaprta ali ne spada več v področje uporabe poglavja III, to ne sme voditi v povečanje skupnih letnih emisij iz preostalih naprav, zajetih v tem načrtu.

4. Prehodni nacionalni načrt vključuje tudi določbe o spremljanju in poročanju, ki upoštevajo izvedbena pravila, določena v skladu s točko (b) člena 41, ter ukrepe, predvidene za vsako napravo, da se zagotovi pravočasna uskladitev z mejnimi vrednostmi emisij, ki bodo začele veljati 1. julija 2020.

5. Države članice Komisiji najpozneje 1. januarja 2013 pošljejo svoje prehodne nacionalne načrte.

Komisija oceni načrt in kadar v roku dvanajstih mesecev po njegovem prejetju ne podala nobenega ugovora, zadevna država članica šteje, da je njen načrt sprejet.

Če Komisija meni, da načrt ni v skladu z izvedbenimi pravili, določenimi v skladu s točko (b) člena 41, zadevne države članice obvesti, da njihov načrt ni sprejemljiv. V zvezi z oceno nove različice načrta, ki ga država članica posreduje Komisiji, je obdobje iz prejšnjega pododstavka določeno na šest mesecev.

6. Države članice obvestijo Komisijo o kakršnih koli naknadnih spremembah načrta.

Člen 33

Odstopanje z omejenim trajanjem

1. V obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2023 se lahko kurilnim napravam odobri izvzetje od obveznosti upoštevanja mejnih vrednosti emisij iz člena 30(2) in stopenj razžveplanja iz člena 31, če je to primerno, ter se jih lahko vključi v prehodni nacionalni program iz člena 32, v kolikor so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) upravljapec kurilne naprave se s pisno izjavo, ki jo najpozneje 1. januarja 2014 predloži pristojnemu organu, zaveže, da bo kurilno napravo uporabljal največ 17 500 obratovalnih ur v obdobju od 1. januarja 2016 do najkasneje 31. decembra 2023;
- (b) upravljapec mora vsako leto pristojnemu organu predložiti evidenco števila obratovalnih ur od 1. januarja 2016;
- (c) mejne vrednosti emisij za žveplov dioksid, dušikove okside in prah, ki so določene v dovoljenju za kurilno napravo, veljavnem 31. decembra 2015, in so zlasti skladne z zahtevami iz direktiv 2001/80/ES in 2008/1/ES, se ohranijo vsaj za preostalo obratovalno dobo kurilne naprave. Kurilne naprave s skupno nazivno vhodno toplotno močjo več kot 500 MW, ki uporabljajo trdna goriva in ki jim je bilo prvo dovoljenje izdano po 1. juliju 1987, morajo izpolnjevati zahteve glede doseganja mejnih vrednosti emisij za dušikove okside iz dela 1 Priloge V; in
- (d) kurilni napravi ni bila odobrena izjema iz člena 4(4) Direktive 2001/80/ES.

2. Vsaka država članica najkasneje 1. januarja 2016 Komisiji pošlje seznam vseh kurilnih naprav, za katere se uporablja odstavek 1, vključno z njihovo nazivno vhodno toplotno močjo, uporabljenimi vrstami goriva in veljavnimi mejnimi vrednostmi emisij za žveplov oksid, dušikove okside in prah. V zvezi z napravami, za katere velja odstavek 1, države članice vsako leto Komisiji pošljejo evidenco števila obratovalnih ur od 1. januarja 2016.

3. Pri kurilnih napravah, ki so na dan 6. januarja 2011 del majhnega izdvojenega sistema in na ta dan prispevajo vsaj 35 % električne energije tega sistema ter zaradi tehničnih lastnosti ne ustrezajo mejnim vrednostim emisij iz člena 30(2), je število obratovalnih ur iz točke (a) odstavka 1 tega člena 18 000, z začetkom 1. januarja 2020 in koncem najpozneje 31. decembra 2023, datum iz točke (b) odstavka 1 in odstavka 2 tega člena pa je 1. januar 2020.

4. Pri kurilnih napravah s skupno nazivno vhodno toplotno močjo nad 1 500 MW, ki so začele obratovati pred 31. decembrom 1986 in ki uporabljajo domače trdno gorivo z neto kurilno vrednostjo v višini manj kot 5 800 kJ/kg, vsebnostjo vlage, večjo od 45 % po teži, skupno vsebnostjo vlage in

pepela, večjo od 60 % po teži, in vsebnostjo kalcijevega oksida v pepelu, večjo od 10 %, je število obratovalnih ur iz točke (a) odstavka 1 32 000.

Člen 34

Majhna izdvojena omrežja

1. Do 31. decembra 2019 se kurilnim napravam, ki so na dan 6. januarja 2011 del majhnega izdvojenega omrežja lahko odobri izvzetje od obveznosti upoštevanja mejnih vrednosti emisij iz člena 30(2) in stopenj razžveplanja iz člena 31, če je to ustrezno. Do 31. decembra 2019 se mejne vrednosti emisij, ki so določene v dovoljenjih za te kurilne naprave in so zlasti skladne z zahtevami iz direktiv 2001/80/ES in 2008/1/ES, vsaj ohranijo.

2. Kurilne naprave s skupno nazivno vhodno toplotno močjo več kot 500 MW, ki uporabljajo trdna goriva in ki jim je bilo prvo dovoljenje izdano po 1. juliju 1987, morajo izpolnjevati zahteve glede doseganja mejnih vrednosti emisij za dušikovih oksidov iz dela 1 Priloge V.

3. Če imajo države članice na svojem ozemlju kurilne naprave, ki jih zajema to poglavje in ki so del majhnega izdvojenega omrežja, Komisiji pred 7. januarjem 2013 posredujejo seznam teh kurilnih naprav, skupno letno energetske porabe majhnega izdvojenega omrežja in količino energije, pridobljene iz povezav z drugimi sistemi.

Člen 35

Sistemi daljinskega ogrevanja

1. Do 31. decembra 2022 se kurilno napravo lahko izvzame iz obveznosti upoštevanja mejnih vrednosti emisij iz člena 30(2) in stopenj razžveplanja iz člena 31, v kolikor so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) skupna nazivna vhodna toplotna moč kurilne naprave ne presega 200 MW;
- (b) napravi je bilo prvo dovoljenje izdano pred 27. novembrom 2002 oziroma katere upravljapec je predložil popolno vlogo za dovoljenje pred tem datumom, pod pogojem, da je začela obratovati najkasneje 27. novembra 2003;
- (c) vsaj 50 % proizvedene koristne toplote naprave je kot povprečje v obdobju petih let dobavljeno v obliki pare ali vroče vode v javno omrežje za daljinsko ogrevanje; in

(d) mejne vrednosti emisij za žveplov oksid, dušikove okside in prah, ki so določene v dovoljenju za kurilno napravo, veljavnem 31. decembra 2015, in so zlasti skladne z zahtevami iz direktiv 2001/80/ES in 2008/1/ES, se vsaj ohranijo do 31. decembra 2022.

2. Vsaka država članica najkasneje 1. januarja 2016 Komisiji pošlje seznam vseh kurilnih naprav, za katere se uporablja odstavek 1, vključno z njihovo nazivno vhodno toplotno močjo, uporabljenimi vrstami goriva in veljavnimi mejnimi vrednostmi emisij za žveplov oksid, dušikove okside in prah. Države članice obenem za vsako kurilno napravo, za katero velja odstavek 1, v obdobju iz tega odstavka letno obveščajo Komisijo o deležu proizvodnje koristne toplote, ki jo je vsaka naprava kot tekoče povprečje v obdobju petih let dobavila v obliki pare ali vroče vode v javno omrežje za daljinsko ogrevanje.

Člen 36

Geološko shranjevanje ogljikovega dioksida

1. Države članice zagotovijo, da so upravljavci vseh kurilnih naprav z nominalno proizvodnjo elektrike 300 megavatov ali več, za katere je bilo prvotno gradbeno dovoljenje ali, če takega postopka ni bilo, prvotno obratovalno dovoljenje odobreno po začetku veljavnosti Direktive 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida ⁽¹⁾, ocenili, ali so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) razpoložljivost primernih območij shranjevanja,
- (b) transportne zmogljivosti so tehnično in ekonomično izvedljive,
- (c) naknadna vgradnja za zajem ogljikovega dioksida je tehnično in ekonomično izvedljiva.

2. Če so pogoji iz odstavka 1 izpolnjeni, pristojni organ zagotovi, da se na območju shranjevanja na lokaciji naprave nameni primeren prostor za opremo, potrebno za zajemanje in stiskanje ogljikovega dioksida. Pristojni organ se na podlagi ocene iz odstavka 1 in drugih razpoložljivih informacij odloči, ali so pogoji izpolnjeni, zlasti glede varstva okolja in zdravja ljudi.

Člen 37

Okvara ali izpad naprave za čiščenje odpadnih plinov

1. Države članice zagotovijo, da so v dovoljenjih navedeni postopki za primer okvare ali izpada naprave za čiščenje odpadnih plinov.

2. V primeru izpada pristojni organ zahteva, da upravljavec zmanjša ali ustavi obratovanje, če v 24 urah ne more vzpostaviti normalnega obratovanja, ali da za obratovanje naprave uporabi goriva, ki malo onesnažujejo.

Upravljavec mora o tem obvestiti pristojni organ v 48 urah po okvari ali izpadu naprave za čiščenje odpadnih plinov.

⁽¹⁾ UL L 140, 5.6.2009, str. 114.

Skupni čas obratovanja brez čiščenja odpadnih plinov ne sme presegati 120 ur v katerem koli 12 mesečnem obdobju.

Pristojni organ lahko odobri odstopanja glede časovnih omejitev iz prvega in tretjega pododstavka v enem od naslednjih primerov:

- (a) če obstaja nujna potreba po neprekinjeni oskrbi z energijo;
- (b) druga kurilna naprava, s katero bi se začasno nadomestil izpad naprave z okvaro, lahko povzroči skupno povečanje emisij.

Člen 38

Spremljanje emisij v zrak

1. Države članice skladno z delom 3 Priloge V zagotovijo, da se izvaja spremljanje snovi, ki onesnažujejo zrak.

2. Namestitev in delovanje opreme za avtomatizirano spremljanje je treba nadzorovati in vsako leto opraviti nadzorni preskus, kot določa del 3 Priloge V.

3. Pristojni organ določi, kje so vzorčevalna ali merilna mesta, ki bodo uporabljena pri spremljanju emisij.

4. Vsi rezultati spremljanja se zapišejo, obdelajo in predstavijo na način, ki pristojnemu organu omogoči preverjanje skladnosti s pogoji obratovanja in mejnimi vrednostmi emisij, ki so vključene v dovoljenje.

Člen 39

Usklajenost z mejnimi vrednostmi emisij

Za mejne vrednosti emisij za zrak se šteje, da so upoštevane, če so izpolnjeni pogoji iz dela 4 Priloge V.

Člen 40

Kurilne naprave s kombiniranim gorivom

1. Pristojni organ za kurilne naprave s kombiniranim gorivom, v katerih se hkrati uporabljata dve ali več vrst goriva, določi mejne vrednosti emisij v skladu z naslednjimi koraki:

- (a) uporabi mejno vrednost emisij, ki velja za posamezno vrsto goriva in onesnaževala glede na skupno nazivno vhodno toplotno moč celotne kurilne naprave, kot je določena v delih 1 in 2 Priloge V;
- (b) določi utežne mejne vrednosti emisij za posamezno gorivo, tako da pomnoži posamezno mejno vrednost iz točke (a) z deležem vhodne toplotne energije, ki jo prispeva posamezno gorivo, zmnožek pa deli z vsoto vhodne toplotne energije, ki jo prispevajo vsa goriva;
- (c) sešteje utežne mejne vrednosti emisij za posamezno gorivo.

2. V primeru kurilnih naprav s kombiniranim gorivom zajetih s členom 30(2), ki kot edino gorivo ali skupaj z drugimi gorivi za lastne potrebe uporabljajo ostanke destilacij in pretvorb surove nafte, se lahko namesto mejnih vrednosti emisij, določenih v skladu z odstavkom 1, uporabijo naslednje mejne vrednosti:

- (a) mejna vrednost emisij, kot je določena v delu 1 Priloge V za odločilno gorivo, če je med delovanjem kurilne naprave prispevani delež odločilnega goriva glede na vsoto vhodne toplotne moči, ki jo prispevajo vsa goriva, 50 % ali več;
- (b) če je prispevani delež odločilnega goriva glede na vsoto vhodne toplotne moči, ki jo prispevajo vsa goriva, manjši od 50 %, mejna vrednost emisij, določena na naslednji način:
 - (i) uporabijo se mejne vrednosti emisij iz dela 1 Priloge V za vsako uporabljeno gorivo glede na skupno nazivno vhodno toplotno moč kurilne naprave;
 - (ii) izračuna se mejna vrednost emisij odločilnega goriva tako, da se mejna vrednost emisij, določena za to gorivo v skladu s točko (i), pomnoži z 2 in od tega rezultata odšteje mejna vrednost emisij uporabljenega goriva z najnižjo mejno vrednostjo emisij, kot je določeno v delu 1 Priloge V, glede na skupno nazivno vhodno toplotno moč kurilne naprave;
 - (iii) določijo se utežne mejne vrednosti emisij za vsako uporabljeno gorivo tako, da se mejna vrednost emisij, izračunana v točkah (i) in (ii), pomnoži z vhodno toplotno močjo zadevnega goriva, zmnožek pa deli z vsoto vhodne toplotne moči, ki jo prispevajo vsa goriva;
 - (iv) seštejejo se utežne mejne vrednosti emisij, izračunane skladno s točko (iii).

3. V primeru kurilnih naprav s kombiniranim gorivom zajetih s členom 30(2), ki kot edino gorivo ali skupaj z drugimi gorivi za lastne potrebe uporabljajo ostanke destilacij in pretvorb surove nafte, se lahko namesto mejnih vrednosti emisij, določenih v skladu z odstavkom 1 ali 2 tega člena, uporabijo povprečne mejne vrednosti emisij za žveplov dioksid iz dela 7 Priloge V.

Člen 41

Izvedbena pravila

Izvedbena pravila se določijo glede:

- (a) opredelitve obdobja zagona in ustavitve iz točke 27 člena 3 in točke 1 dela 4 Priloge V; ter
- (b) prehodnih nacionalnih načrtov iz člena 32 ter predvsem postavitev zgornjih meja emisij ter povezanega spremljanja in poročanja.

Ta izvedbena pravila se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 75(2). Komisija oblikuje ustrezne predloge najkasneje do 7. julija 2011.

POGLAVJE IV

POSEBNE DOLOČBE ZA SEŽIGALNICE ODPADKOV IN NAPRAVE ZA SOSEŽIG ODPADKOV

Člen 42

Področje uporabe

1. To poglavje se uporablja za sežigalnice odpadkov in naprave za sosežig odpadkov, ki sežigajo ali sosežigajo trdne ali tekoče odpadke.

To poglavje se ne uporablja za naprave za uplinjanje ali pirolizo, če so plini, ki nastanejo pri toplotni obdelavi odpadkov, očiščeni do take mere, da pred njihovim sežigom niso več odpadki in da ne povzročijo višjih emisij od tistih, nastalih pri sežigu zemeljskega plina.

Za namene tega poglavja vključujejo sežigalnice odpadkov in naprave za sosežig odpadkov vse linije za sežiganje ali linije za sosežiganje, sprejem odpadkov, skladiščenje, naprave za predobdelavo na kraju samem, sisteme za oskrbo z odpadki, gorivom in zrakom, kotle, naprave za čiščenje odpadnih plinov, naprave za obdelavo ali skladiščenje ostankov in odpadne vode na kraju samem, odvodnike, naprave in sisteme za nadziranje postopkov sežiganja ali sosežiganja, zapisovanje in spremljanje pogojev sežiganja ali sosežiganja.

Če se za toplotno obdelavo odpadkov uporabijo postopki, različni od oksidacije, kot so piroliza, uplinjanje ali obdelava v plazmi, sežigalnica odpadkov ali naprava za sosežig odpadkov vključuje tako postopek toplotne obdelave kot tudi naknadni postopek sežiga.

Če sosežiganje odpadkov poteka tako, da glavni namen naprave ni proizvodnja energije ali izdelkov, ampak toplotna obdelava odpadkov, se naprava šteje za sežigalnico odpadkov.

2. To poglavje se ne uporablja za naslednje naprave:

(a) naprave, ki obdelujejo le naslednje odpadke:

- (i) odpadke iz točke (b) točke 31 člena 3;
- (ii) radioaktivne odpadke;
- (iii) živalska trupla, kot jih ureja Uredba (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. oktobra 2002 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ UL L 273, 10.10.2002, str. 1.

- (iv) odpadke, nastale pri iskanju in izkoriščanju virov nafte in plina na vrtnih ploščadih ter sežgane na teh ploščadih;
- (b) eksperimentalne naprave, ki se uporabljajo za raziskave, razvoj in preskušanje z namenom izboljšanja postopka sežiganja in obdelavo manj kot 50 ton odpadkov na leto.
- (e) postopke vzorčenja in merjenja ter njihovo pogostost, da so izpolnjeni pogoji za spremljanje emisij;
- (f) najdaljši dovoljeni čas kakršnih koli tehnično neizogibnih ustavitvev, motenj ali okvar čistilnih ali merilnih naprav, v katerem emisije v zrak in izpusti odpadne vode lahko presežejo predpisane mejne vrednosti emisij.

Člen 43

Opredelitev ostankov

Za namene tega poglavja „ostanek“ pomeni katere koli tekoče ali trdne odpadke, ki jih proizvede sežigalnica odpadkov ali naprava za sosežig odpadkov.

Člen 44

Vloga za dovoljenje

Vloga za dovoljenje za sežigalnico odpadkov ali napravo za sosežig odpadkov vključuje opis predvidenih ukrepov, ki zagotavljajo, da so izpolnjene naslednje zahteve:

- (a) naprava je načrtovana in opremljena ter se vzdržuje in upravlja tako, da so ob upoštevanju vrst odpadkov, ki se bodo sežigali ali sosežigali, izpolnjene zahteve tega poglavja;
- (b) pri sežigu ali sosežigu pridobljena toplota se izrabi, kolikor je to izvedljivo, pri proizvodnji toplote, pare ali energije;
- (c) količina in škodljivost ostankov sta čim bolj zmanjšani in ostanki se reciklirajo, če je to primerno;
- (d) ostanki, ki jih ni mogoče preprečiti, zmanjšati ali reciklirati, se odstranijo v skladu z nacionalno zakonodajo in zakonodajo Unije.

Člen 45

Pogoji za dovoljenje

1. Dovoljenje vključuje:
 - (a) seznam vseh vrst odpadkov, ki se lahko obdelujejo, pri čemer se uporabljajo vsaj vrste odpadkov, določene v Evropskem seznamu odpadkov, vzpostavljenem z Odločbo 2000/532/ES in vključijo podatki o količini vsake vrste odpadkov, kadar je to primerno;
 - (b) skupno zmogljivost sežigalnice ali naprave za sosežig;
 - (c) mejne vrednosti emisij v zrak in vodo;
 - (d) zahteve glede pH, temperature in pretoka izpustov odpadne vode;

2. Poleg zahtev iz odstavka 1 dovoljenje, izdano za sežigalnico odpadkov ali napravo za sosežig odpadkov, ki sežiga nevarne odpadke, vključuje naslednje:

- (a) seznam količin različnih vrst nevarnih odpadkov, ki se lahko obdelujejo;
 - (b) najmanjši in največji masni pretok teh nevarnih odpadkov, njihovo najmanjšo in največjo kurilno vrednost ter največjo vsebnost polikloriranih bifenilov, pentaklorfenola, klora, fluora, žvepla, težkih kovin in drugih onesnaževal.
3. Države članice lahko določijo vrste odpadkov, ki se vključijo v dovoljenje in ki se lahko sosežigajo v določenih vrstah naprav za sosežig odpadkov.
 4. Pristojni organ v rednih časovnih presledkih ponovno preuči in posodobi pogoje v dovoljenju, kadar je potrebno.

Člen 46

Nadzor emisij

1. Odpadni plini iz sežigalnic odpadkov in naprav za sosežig odpadkov se morajo izpuščati nadzorovano skozi odvodnik z višino, ki se izračuna tako, da se varujeta zdravje ljudi in okolje.

2. Emisije v zrak iz sežigalnic odpadkov in naprav za sosežig odpadkov ne presegajo mejnih vrednosti emisij iz delov 3 in 4 Priloge VI ali emisij, določenih v skladu z delom 4 navedene priloge.

Če v napravi za sosežig odpadkov več kot 40 % toplote nastane iz nevarnih odpadkov ali če se v napravi sosežigajo neobdelani mešani komunalni odpadki, se uporabljajo mejne vrednosti emisij iz dela 3 Priloge VI.

3. Odvajanje odpadne vode, nastale pri čiščenju odpadnih plinov, v vodno okolje se omeji, kolikor je to izvedljivo, koncentracije onesnaževal pa ne presegajo mejnih vrednostmi emisij iz dela 5 Priloge VI.

4. Mejne vrednosti emisij se uporabljajo na točki, kjer se odpadne vode, ki so nastale pri čiščenju odpadnih plinov, odvajajo iz sežigalnice odpadkov ali naprave za sosežig odpadkov.

Kadar se odpadne vode, ki so nastale pri čiščenju odpadnih plinov, čistijo zunaj sežigalnice odpadkov ali naprave za sosežig odpadkov v čistilni napravi, namenjeni le čiščenju te vrste odpadne vode, je treba uporabljati mejne vrednosti emisij iz dela 5 Priloge VI na točki, kjer se odpadne vode odvajajo iz čistilne naprave. Če se odpadne vode, ki so nastale pri čiščenju odpadnih plinov, čistijo skupaj z odpadno vodo iz drugih virov, na kraju samem ali drugje, upravljavec na podlagi meritev iz točke 2 dela 6 Priloge VI izračuna ustrezne masne bilance, da določi vrednosti emisij na končnem iztoku, ki se lahko pripišejo odpadni vodi, nastali pri čiščenju odpadnih plinov.

Odpadne vode se nikakor ne smejo redčiti, zato da bi ustrezale mejnim vrednostim emisij iz dela 5 Priloge VI.

5. Lokacija za sežigalnice odpadkov ali naprave za sosežig odpadkov, skupaj s pripadajočo površino za skladiščenje odpadkov, se projektira in upravlja tako, da se prepreči nedovoljeno in ne-namerno izpuščanje katere koli snovi, ki onesnažuje okolje, v tla, površinsko vodo in podtalnico.

Predvidi se skladiščni prostor za onesnaženo padavinsko vodo, ki odteka z zemljišča sežigalnice odpadkov ali naprave za sosežig odpadkov, ali onesnažene vode zaradi razlitja ali gašenja požarov. Skladiščni prostor mora biti primeren, da omogoča preskušanje in čiščenje take vode pred odvajanjem, kadar je to potrebno.

6. Brez poseganja v točko (c) člena 50(4) sežigalnica odpadkov ali naprava za sosežig odpadkov ali posamezne peči, ki so del sežigalnice odpadkov ali naprave za sosežig odpadkov v nobenih okoliščinah ne smejo nadaljevati s sežiganjem odpadkov več kot štiri ure neprekinjeno, kadar so mejne vrednosti emisij presežene.

Skupni čas obratovanja v teh pogojih v enem letu ne sme presežati 60 ur.

Obdobje iz drugega pododstavka velja za tiste peči, ki so povezane z eno samo napravo za čiščenje odpadnih plinov.

Člen 47

Okvara

V primeru okvare upravljavec, takoj ko je mogoče, zmanjša ali ustavi obratovanje do takrat, ko se ponovno lahko začne normalno obratovanje.

Člen 48

Spremljanje emisij

1. Države članice zagotovijo, da se spremljanje emisij izvaja v skladu z deloma 6 in 7 Priloge VI.

2. Namestitev in delovanje avtomatiziranih merilnih sistemov je treba nadzorovati in vsako leto opraviti nadzorne preskuse iz točke 1 dela 6 Priloge VI.

3. Pristojni organ določi vzorčevalna ali merilna mesta za spremljanje emisij.

4. Vsi rezultati spremljanja se zapišejo, obdelajo in predstavijo na način, ki pristojnemu organu omogoči preverjanje skladnosti s pogoji obratovanja in mejnimi vrednostmi emisij, ki so vključene v dovoljenje.

5. Takoj, ko so v Uniji na voljo ustrezne merilne metode, Komisija z delegiranimi akti v skladu s členom 76 in pod pogoji iz členov 77 in 78 določi datum, od katerega se opravljajo neprekinjene meritve emisij v zrak za težke kovine, dioksine in furane.

Člen 49

Usklajenost z mejnimi vrednostmi emisij

Šteje se, da so zahteve glede mejnih vrednosti emisij za zrak in vodo izpolnjene, če so izpolnjeni pogoji iz dela 8 Priloge VI.

Člen 50

Pogoji obratovanja

1. Sežigalnice odpadkov obratujejo tako, da se doseže stopnja sežiga, pri kateri je delež skupnega organskega ogljika v žlindri in pepelu manj kot 3 % ali je žarilna izguba manj kot 5 % suhe teže materiala. Če je potrebno, se uporabijo metode predobdelave odpadkov.

2. Sežigalnice odpadkov se projektirajo, opremijo, zgradijo in upravljajo tako, da se po zadnjem dovodu zraka za sežig plin, ki nastane pri sežigu odpadkov, na nadzorovan in homogen način ter tudi v najbolj neugodnih pogojih za vsaj dve sekundi segreje na temperaturo vsaj 850 °C.

Naprave za sosežig odpadkov se projektirajo, opremijo, zgradijo in upravljajo tako, da se plin, ki nastane pri sosežigu odpadkov, na nadzorovan in homogen način ter tudi v najbolj neugodnih pogojih za vsaj dve sekundi segreje na temperaturo vsaj 850 °C.

Če se sežigajo ali sosežigajo nevarni odpadki, ki vsebujejo več kot 1 % halogeniranih organskih snovi, izraženih kot klor, je za skladnost s prvim in drugim pododstavkom potrebna temperatura vsaj 1 100 °C.

Pri sežigalnicah odpadkov se temperature iz prvega in tretjega pododstavka merijo blizu notranje stene sežigalne komore. Pristojni organ lahko odobri meritve na drugi reprezentativni točki sežigalne komore.

3. Vsaka sežigalna komora sežigalnice odpadkov mora biti opremljena z vsaj enim pomožnim gorilnikom. Ta gorilnik se samodejno vklopi, kadar po zadnjem dovodu zraka za sežig temperatura zgorevalnih plinov pade pod temperature iz odstavka 2. Gorilnik se uporabi tudi ob zagonu in ustavitvi naprave, da se zagotovi, da se te temperature vzdržujejo ves čas teh postopkov in dokler so nesežigani odpadki v sežigalni komori.

Pomožni gorilnik se ne sme polniti z gorivi, ki lahko povzročijo višje emisije od tistih, nastalih pri sežigu plinskega olja, kot je opredeljeno v točki (2) člena 2 Direktive Sveta 1999/32/ES z dne 26. aprila 1999 o zmanjšanju deleža žvepla v nekaterih vrstah tekočega goriva ⁽¹⁾, utekočinjenega plina ali zemeljskega plina.

4. Sežigalnice odpadkov in naprave za sosežig odpadkov v naslednjih primerih uporabljajo samodejni sistem za preprečevanje doziranja odpadkov:

- (a) ob zagonu, dokler se ne doseže temperatura iz odstavka 2 tega člena ali temperatura, določena v skladu s členom 51(1);
- (b) kadar se temperatura iz odstavka 2 tega člena ali temperatura, določena v skladu s členom 51(1), ne vzdržuje;
- (c) kadar neprekinjene meritve kažejo, da je zaradi motenj ali okvar naprav za čiščenje odpadnih plinov presežena katera koli mejna vrednost emisij.

5. Vsa toplota, pridobljena v sežigalnicah odpadkov ali napravah za sosežig odpadkov, se zajame, kolikor je le izvedljivo.

6. Infektivni bolnišnični odpadki se naložijo neposredno v peč, ne da bi se prej mešali z drugimi vrstami odpadkov in brez neposrednega rokovanja z njimi.

7. Države članice zagotovijo, da sežigalnico odpadkov ali napravo za sosežig odpadkov upravlja in nadzoruje fizična oseba, ki je za to usposobljena.

⁽¹⁾ UL L 121, 11.5.1999, str. 13.

Člen 51

Dovoljenje za spremembo pogojev obratovanja

1. Pristojni organ lahko za nekatere vrste odpadkov ali za nekatere toplotne postopke odobri pogoje, ki se razlikujejo od pogojev iz člena 50(1), (2) in (3) in glede temperature iz odstavka 4 navedenega člena in so določeni v dovoljenju, pod pogojem, da so izpolnjene druge zahteve tega poglavja. Države članice lahko določijo pravila, ki urejajo te odobritve.

2. Pri sežigalnicah odpadkov taka sprememba pogojev obratovanja ne sme povzročiti več ostankov ali ostankov z večjo vsebnostjo organskih onesnaževal, kot bi jih lahko pričakovali pri pogojih iz člena 50(1), (2) in (3).

3. Emisije skupnega organskega ogljika in ogljikovega monoksida iz naprav za sosežig odpadkov, ki imajo dovoljenje za spremembo pogojev obratovanja v skladu z odstavkom 1, morajo izpolnjevati tudi določbe za mejne vrednosti emisij iz dela 3 Priloge VI.

Emisije skupnega organskega ogljika iz kotlov za lubje v celulozni in papirni industriji, ki sosežigajo odpadke na kraju proizvodnje, ki so obratovali in imeli dovoljenje pred 28. decembrom 2002 ter imajo dovoljenje za spremembo pogojev obratovanja v skladu z odstavkom 1, morajo izpolnjevati tudi določbe za mejne vrednosti emisij iz dela 3 Priloge VI.

4. Države članice sporočijo Komisiji vse pogoje obratovanja, odobrene v skladu z odstavki 1, 2 in 3, in rezultate opravljenih preverjanj kot del podatkov, zagotovljenih skladno z zahtevami za poročanje iz člena 72.

Člen 52

Dostava in sprejem odpadkov

1. Upravljavec sežigalnice odpadkov ali naprave za sosežig odpadkov sprejme vse potrebne previdnostne ukrepe v zvezi z dostavo in sprejemom odpadkov, da prepreči ali omeji, kolikor je to izvedljivo, onesnaževanje zraka, tal, površinske vode in podzemne vode, kakor tudi druge negativne učinke na okolje, vonjave in hrup, ter neposredna tveganja za zdravje ljudi.

2. Upravljavec določi maso vsake vrste odpadkov, po možnosti v skladu z Evropskim seznamom odpadkov, vzpostavljenim z Odločbo 2000/532/ES, preden sprejme odpadke v sežigalnico odpadkov ali napravo za sosežig odpadkov.

3. Preden upravljavec sprejme nevarne odpadke v sežigalnico odpadkov ali napravo za sosežig odpadkov, mora zbrati razpoložljive podatke o odpadkih, da lahko preveri skladnost z zahtevami v dovoljenju, določenimi v členu 45(2).

Ti podatki zajemajo naslednje:

- (a) vse upravne podatke o proizvodnem procesu iz dokumentacije iz točke (a) odstavka 4;
- (b) fizikalno in, če je izvedljivo, kemično sestavo odpadkov ter vse druge podatke, potrebne za oceno primernosti za name-ravani sežig;
- (c) nevarne lastnosti odpadkov, snovi, s katerimi se ne smejo mešati, ter previdnostne ukrepe za rokovanje z njimi.

4. Pred sprejemom nevarnih odpadkov v sežigalnico odpadkov ali napravo za sosežig odpadkov upravljavec izvede vsaj naslednje postopke:

- (a) preveritev dokumentov, predpisanih v Direktivi 2008/98/ES in, kadar je to primerno, dokumentov, predpisanih v Uredbi (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov ⁽¹⁾ in zakonodaji o prevozu nevarnega blaga;
- (b) odvzem reprezentativnih vzorcev, razen kadar to ni primerno, če je le mogoče pred raztovarjanjem, da se s kontrolami preveri skladnost s podatki iz odstavka 3, in omogoči pristojnim organom, da ugotovijo naravo obdelanih odpadkov.

Vzorci iz točke (b) se hranijo vsaj še en mesec po sežigu ali sosežigu zadevnih odpadkov.

5. Pristojni organ lahko odobri izjeme od odstavkov 2, 3 in 4 za sežigalnice odpadkov ali naprave za sosežig odpadkov, ki so del obrata iz poglavja II in v katerih se sežigajo ali sosežigajo samo odpadki, ki nastanejo v tem obratu.

Člen 53

Ostanki

1. Količina in škodljivost ostankov morata biti čim manjši. Če je to primerno, se ostanki reciklirajo neposredno v napravi ali zunaj nje.

2. Prevoz in vmesno skladiščenje suhih ostankov v obliki prahu se opravi tako, da se prepreči širjenje teh ostankov v okolje.

3. Pred določanjem poti za odstranitev ali reciklažo ostankov se opravijo ustrezni preskusi, da se ugotovijo fizikalne in kemijske lastnosti ter onesnaževalni potencial različnih ostankov

Ti preskusi se nanašajo na celotno topno frakcijo in topno frakcijo težkih kovin.

Člen 54

Znatna sprememba

Sprememba v obratovanju sežigalnice odpadkov ali naprave za sosežig odpadkov, ki obdeluje samo nenevarne odpadke v obratu iz poglavja II, ki vključuje sežiganje ali sosežiganje nevarnih odpadkov, šteje za znatno spremembo.

Člen 55

Poročanje ter javne informacije o sežigalnicah odpadkov in napravah za sosežig odpadkov

1. Za vloge za nova dovoljenja za sežigalnice odpadkov in naprave za sosežig odpadkov se mora za primerno dolgo časovno obdobje omogočiti vpogled javnosti na enem ali več mestih, tako da javnost lahko poda svoje mnenje o vlogah, preden pristojni organ sprejme odločitev. Ta odločitev, ki vključuje vsaj kopijo dovoljenja, ter vse nadaljnje posodobitve morajo biti prav tako dostopne javnosti.

2. Pri sežigalnicah odpadkov ali napravah za sosežig odpadkov z nazivno zmogljivostjo dve toni ali več na uro, poročilo iz člena 72 vključuje informacije o delovanju in spremljanju naprave, opis poteka procesa sežiga ali sosežiga, navaja pa tudi količino emisij v zrak in vodo glede na mejne vrednosti emisij. Te informacije so dostopne javnosti.

3. Pristojni organ sestavi seznam sežigalnic odpadkov ali naprav za sosežig odpadkov z nazivno zmogljivostjo manj kot dve toni na uro in ga da na voljo javnosti.

POGLAVJE V

POSEBNE DOLOČBE ZA OBRATE IN DEJAVNOSTI, PRI KATERIH SE UPORABLJAJO ORGANSKA TOPILA

Člen 56

Področje uporabe

To poglavje se uporablja za dejavnosti iz dela 1 Priloge VII in, kjer je primerno, za dejavnosti, ki dosegaajo prage porabe iz dela 2 navedene priloge.

⁽¹⁾ UL L 190, 12.7.2006, str. 1.

Člen 57

Opredelitve

Za namene tega poglavja se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „obstoječi obrat“ pomeni obrat, delujoč na dan 29. marca 1999, ali ki je pridobil dovoljenje ali je bil registriran pred 1. aprilom 2001, ali katerega upravljavec je pred 1. aprilom 2001 predložil popolno vlogo za dovoljenje, pod pogojem, da je ta obrat pričel delovati najkasneje 1. aprila 2002;
- (2) „odpadni plini“ pomeni končni plinasti izpust, ki vsebuje hlapne organske spojine ali druga onesnaževala iz dimnika ali naprave za zmanjševanje emisij v zrak;
- (3) „nezajete emisije“ pomeni kakršne koli emisije hlapnih organskih spojin v zrak, tla ali vodo, ki niso zajete v odpadnih plinih, in topila v katerih koli izdelkih, če v delu 2 Priloge VII ni navedeno drugače;
- (4) „skupne emisije“ pomeni vsoto nezajetih emisij in emisij v odpadnih plinih;
- (5) „zmes“ pomeni zmes, kot je opredeljena v členu 3 (2) Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) in ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ⁽¹⁾;
- (6) „lepilo“ pomeni katero koli zmes, skupaj z vsemi organskimi topili ali zmesmi, ki vsebujejo organska topila, potrebna za njegovo ustrezno uporabo, ki se uporablja za lepljenje posameznih delov izdelka;
- (7) „črnilo“ pomeni zmes, skupaj z vsemi organskimi topili ali zmesmi, ki vsebujejo organska topila, potrebna za njegovo ustrezno uporabo, ki se uporablja v tiskarstvu za odtiskovanje besedila ali slik na površino;
- (8) „lak“ pomeni prozorno premazno sredstvo;
- (9) „poraba“ pomeni celoten vnos organskih topil v obrat v koledarskem letu ali katerem koli drugem 12-mesečnem obdobju brez vseh hlapnih organskih spojin, ki se regenerirajo za ponovno uporabo;
- (10) „vnos“ pomeni količino organskih topil in njihovo količino v zmesih, ki se uporabljajo pri izvajanju dejavnosti, skupaj s topili, recikliranimi v obratu ali zunaj njega, in ki se štejejo vsakokrat, ko se uporabijo pri izvajanju dejavnosti;
- (11) „ponovna uporaba“ pomeni uporabo organskih topil, regeneriranih v obratu za kakršne koli tehnične ali komercialne namene, skupaj z uporabo kot gorivo, vendar brez končne odstranitve takega regeneriranega organskega topila kot odpadka;
- (12) „zaprti pogoji“ pomeni razmere, v katerih obrat deluje tako, da se hlapne organske spojine, sproščene pri dejavnosti, zbirajo in odvajajo nadzorovano skozi dimnik ali naprave za zmanjševanje emisij in torej niso povsem nezajete;
- (13) „zagon in ustavitev“ pomeni postopke, razen rednega nihanja v delovanju, s katerimi se dejavnost, oprema ali rezervoar požene ali ustavi oziroma privede v prazni tek ali iz njega.

Člen 58

Nadomeščanje nevarnih snovi

Snovi ali zmesi, za katere so predpisani stavki o nevarnosti H340, H350, H350i, H360D ali H360F ali morajo biti označene s temi stavki zaradi deleža hlapnih organskih spojin in ki so skladno z Uredbo (ES) št. 1272/2008 ter zmesi uvrščene med kancerogene ali mutagene snovi ali za razmnoževanje strupene snovi, se v najkrajšem možnem času nadomestijo z manj škodljivimi snovmi ali zmesmi, kolikor je to mogoče.

Člen 59

Nadzor emisij

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo, da vsak obrat izpolnjuje eno izmed naslednjih zahtev:

- (a) emisije hlapnih organskih spojin iz obratov ne presegajo mejnih vrednosti emisij v odpadnih plinih in mejnih vrednosti nezajetih emisij ali mejnih vrednosti skupnih emisij, izpolnjene pa so tudi druge zahteve, določene v delih 2 in 3 Priloge VII;
- (b) zahteve programa zmanjševanja emisij, določenega v delu 5 Priloge VII pod pogojem, da se doseže enakovredno zmanjšanje emisij glede na tisto, ki se doseže z uporabo mejnih vrednosti emisij iz točke (a).

Države članice v skladu s členom 72(1) poročajo Komisiji o napredku pri doseganju enakovrednega zmanjšanja emisij iz točke (b).

2. Z odstopanjem od točke (a) odstavka 1, če upravljavec dokaže pristojnemu organu, da mejna vrednost emisij za nezajete emisije za posamezen obrat ni tehnično in ekonomsko izvedljivo, lahko pristojni organ dovoli, da emisije presegajo to mejno vrednost emisij, pod pogojem, da se ne pričakuje večje tveganje za zdravje ljudi ali okolje in da upravljavec pristojnemu organu dokaže, da se uporabljajo najboljše razpoložljive tehnologije.

⁽¹⁾ UL L 396, 30.12.2006, str. 1.

3. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko pristojni organ za površinsko zaščito iz točke 8 tabele iz dela 2 Priloge VII, ki se ne more izvesti v zaprtih pogojih, dovoli, da emisije iz obratov niso skladne z zahtevami iz navedenega odstavka, če upravljavec pristojnemu organu dokaže, da taka skladnost ni tehnično in ekonomsko izvedljiva ter da se uporabljajo najboljše razpoložljive tehnologije.

4. Države članice poročajo Komisiji o odstopanjih iz odstavkov 2 in 3 tega člena v skladu s členom 72(2).

5. Emisije hlapnih organskih spojin, za katere so predpisani stavki o nevarnosti H340, H350, H350i, H360D ali H360F ali morajo biti označene s temi stavki, ali emisije halogeniranih hlapnih organskih spojin, za katere je predpisan stavek o nevarnosti H341 ali H351 ali morajo biti označene s tem stavkom, se nadzirajo v zaprtih pogojih, kolikor je to tehnično in ekonomsko izvedljivo, da se zavaruje zdravje ljudi in okolje, ter ne presegajo ustreznih mejnih vrednosti emisij iz dela 4 Priloge VII.

6. Obrati, v katerih se izvajata dve ali več dejavnosti, pri čemer vsaka presega pragove iz dela 2 Priloge VII:

- (a) glede snovi, določenih v odstavku 5, izpolnjujejo zahteve navedenega odstavka za vsako dejavnost posebej;
- (b) glede vseh drugih snovi:
 - (i) izpolnjujejo zahteve odstavka 1 za vsako dejavnost posebej; ali
 - (ii) njihove skupne emisije hlapnih organskih spojin ne presegajo emisij, ki bi nastale, če bi se uporabljala točka (i).

7. Sprejmejo se vsi ustrezni varnostni ukrepi, da se čim bolj zmanjšajo emisije hlapnih organskih spojin med zagonom in ustavitvijo.

Člen 60

Spremljanje emisij

Države članice zagotovijo, da se merjenja emisij izvajajo v skladu z delom 6 Priloge VII, in sicer z določitvijo pogojev v dovoljenju ali s splošnimi zavezujočimi pravili.

Člen 61

Usklajenost z mejnimi vrednostmi emisij

Šteje se, da so mejne vrednosti emisij v odpadnih plinih upoštevane, če so izpolnjeni pogoji iz dela 8 Priloge VII.

Člen 62

Poročanje o skladnosti

Upravljavec pristojnemu organu na zahtevo predloži podatke, ki pristojnemu organu omogočajo, da preveri skladnost z naslednjim:

- (a) z mejnimi vrednostmi emisij v odpadnih plinih, mejnimi vrednostmi nezajetih emisij in mejnimi vrednostmi skupnih emisij;
- (b) z zahtevami programa zmanjševanja emisij iz dela 5 Priloge VII;
- (c) z odstopanji, odobrenimi v skladu s členom 59(2) in (3).

To lahko vključuje načrt ravnanja s topili, ki je pripravljen v skladu z delom 7 Priloge VII.

Člen 63

Znatna sprememba obstoječih obratov

1. Sprememba največjega masnega vnosa organskih topil v obstoječi obrat, izraženega kot dnevno povprečje, kadar obrat deluje ob projektiranem obsegu proizvodnje v drugačnih pogojih, kot so tisti ob zagonu, ustavitvi in vzdrževanju naprav, velja za znatno, če se zaradi nje emisije hlapnih organskih spojin povečajo za več kot:

- (a) 25 % pri obratih, ki izvajajo bodisi dejavnosti, ki sodijo na spodnje območje pragov iz točk 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 ali 17 tabele v delu 2 Priloge VII, ali dejavnosti, ki sodijo pod katero drugo točko iz dela 2 Priloge VII, in pri katerih je poraba topil manj kakor 10 ton na leto;
- (b) 10 % pri vseh drugih obratih.

2. Kadar se obstoječi obrat znatno spremeni, ali kadar je obrat po znatni spremembi prvič vključen v področje uporabe te direktive, se del obrata, ki se znatno spremeni, obravnava kot nov obrat ali kot obstoječ obrat, pod pogojem, da skupne emisije celega obrata ne presegajo emisij, ki bi nastale, če bi se znatno spremenjeni del obravnaval kot nov obrat.

3. V primeru znatne spremembe pristojni organ preveri usklajenost obrata z zahtevami te direktive.

Člen 64

Izmenjava informacij o nadomestitvi organskih topil

Komisija organizira izmenjavo informacij z državami članicami, zadevnimi industrijskimi panogami in nevladnimi organizacijami, ki spodbujajo varstvo okolja, o uporabi organskih topil in njihovih možnih nadomestkih ter tehnikah z najmanjšim možnim učinkom na zrak, vodo, tla, ekosisteme in zdravje ljudi.

Organizira se izmenjava informacij o vsem naslednjem:

- (a) primernosti za uporabo;
- (b) možnih učinkih na zdravje ljudi in zlasti poklicni izpostavljenosti;
- (c) možnih učinkih na okolje;
- (d) ekonomskih posledicah, zlasti stroških, in izrabi možnosti, ki so na voljo.

Člen 65

Dostop do informacij

1. Odločba pristojnega organa, ki vključuje vsaj kopijo dovoljenja, ter vse nadaljnje posodobitve, so dostopni javnosti.

Splošni obvezujoči predpisi, ki se uporabljajo za obrate, ter seznam obratov, za katere sta potrebna dovoljenje in registracija, so dostopni javnosti.

2. Rezultati spremljanja emisij, ki jih zahteva člen 60 ter jih hrani pristojni organ, so dostopni javnosti.

3. Odstavka 1 in 2 tega člena se uporabljata ob upoštevanju omejitev iz člena 4(1) in (2) Direktive 2003/4/ES.

POGLAVJE VI

POSEBNE DOLOČBE ZA OBRATE, KI PROIZVAJAJO TITANOV DIOKSID

Člen 66

Področje uporabe

To poglavje se uporablja za obrate, ki proizvajajo titanov dioksid.

Člen 67

Prepoved odstranjevanja odpadkov

Države članice prepovejo odstranjevanje naslednjih odpadkov v katero koli vodno telo, morje ali ocean:

- (a) trdnih odpadkov;
- (b) matične lužine, ki nastaja pri fazi filtriranja, ki sledi hidrolizi raztopine titanil sulfata pri obratih, ki uporabljajo sulfatni postopek, vključno s kislimi odpadki, pomešanimi s takimi lužinami, ki vsebujejo več kot 0,5 % proste žveplove kisline in različne težke kovine, vključno s takimi matičnimi lužinami, ki so bile razredčene, tako da vsebujejo 0,5 % ali manj proste žveplove kisline;

- (c) odpadkov iz obratov, ki uporabljajo kloridov postopek z vsebnostjo več kot 0,5 % proste klorovodikove kisline in različnih težkih kovin, vključno s takimi odpadki, ki so bili razredčeni, tako da vsebujejo 0,5 % ali manj proste klorovodikove kisline;

- (d) filtrirne soli, muljev in tekočih odpadkov, ki nastajajo pri obdelavi (koncentriranju ali nevtralizaciji) odpadkov iz točk (b) in (c) ter vsebujejo različne težke kovine, razen nevtraliziranih in filtriranih ali dekantiranih odpadkov, ki vsebujejo sledove težkih kovin in katerih pH-vrednost pred razredčenjem je večja od 5,5.

Člen 68

Nadzor emisij v vodo

Emisije iz obratov v vodo ne presegajo mejnih vrednosti emisij iz dela 1 Priloge VIII.

Člen 69

Preprečevanje in nadzor emisij v zrak

1. Emisije kapljic kisline iz obratov se preprečijo.
2. Emisije iz obratov v zrak ne presegajo mejnih vrednosti emisij iz dela 2 Priloge VIII.

Člen 70

Spremljanje emisij

1. Države članice zagotovijo spremljanje emisij v vodo, da se pristojnemu organu omogoči, da lahko preveri skladnost s pogoji iz dovoljenja in členom 68.

2. Države članice zagotovijo spremljanje emisij v zrak, da se pristojnemu organu omogoči, da lahko preveri skladnost s pogoji iz dovoljenja in členom 69. Tako spremljanje obsega vsaj spremljanje emisij, kot je določeno v delu 3 Priloge VIII.

3. Spremljanje se izvaja v skladu s standardi CEN ali, če standardi CEN niso na voljo, standardi ISO, nacionalnimi ali drugimi mednarodnimi standardi, ki zagotovijo z znanstvenega vidika enako kakovostne podatke.

POGLAVJE VII

ODBOR, PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 71

Pristojni organi

Države članice določijo pristojne organe, odgovorne za izpolnjevanje obveznosti iz te direktive.

Člen 72

Poročanje držav članic

1. Države članice zagotovijo, da so Komisiji na voljo informacije o izvajanju te direktive, reprezentativni podatki o emisijah in drugih oblikah onesnaženja, o mejnih vrednostih emisij, o uporabi najboljših razpoložljivih tehnologij v skladu s členoma 14 in 15, zlasti o odobritvah odstopanj v skladu s členom 15(4), ter o doseženem napredku glede razvoja in uporabe nastajajočih tehnologij v skladu s členom 27. Države članice omogočijo dostop do teh informacij v elektronski obliki.

2. Vrsta, oblika in pogostost informacij, ki se dajo na voljo v skladu z odstavkom 1 se določijo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 75(2). To vključuje določitev posebnih dejavnosti in onesnaževal, za katere so dani na voljo podatki iz odstavka 1.

3. Države članice od 1. januarja 2016 pripravijo letni popis emisij žveplovega dioksida, dušikovih oksidov in prahu ter vnosa energije za vse kurilne naprave zajete s poglavjem III te direktive.

Ob upoštevanju agregacijskih pravil iz člena 29 pristojni organ pridobi za vsako kurilno napravo naslednje podatke:

- (a) skupna nazivna vhodna toplotna moč (v MW) kurilne naprave;
- (b) vrsta kurilne naprave: kotel, plinska turbina, plinski motor, dizelski motor, drugo (pri čemer se natančno opredeli vrsta);
- (c) datum začetka obratovanja kurilne naprave;
- (d) skupne letne emisije (v tonah na leto) žveplovega dioksida, dušikovih oksidov in prahu (kot skupni neraztopljeni delci);
- (e) število obratovalnih ur kurilne naprave;
- (f) celotna letna količina vnosa energije v povezavi z neto kurilno vrednostjo (TJ na leto), razčlenjena glede na naslednje kategorije goriva: premog, lignit, biomasa, šota, druga trdna goriva (pri čemer se natančno opredeli vrsta), tekoča goriva, zemeljski plin, drugi plini (pri čemer se natančno opredeli vrsta).

Letni podatki za posamezne naprave, zajeti v teh popisih, se na zahtevo dajo na voljo Komisiji.

Komisiji je vsake tri leta v roku 12 mesecev od izteka triletnega obravnavanega obdobja na voljo povzetek popisov. V tem popisu so ločeno prikazani podatki za kurilne naprave v rafinerijah.

Komisija v roku 24 mesecev od izteka obravnavanega triletnega obdobja da na voljo državam članicam in javnosti povzetek primerjave in ocene navedenih popisov v skladu z Direktivo 2003/4/ES.

4. Države članice od 1. januarja 2016 letno pošiljajo Komisiji naslednje podatke:

- (a) pri kurilnih napravah, za katere se uporablja člen 31, vsebnost žvepla v uporabljenem domačem trdnem gorivu in doseženo stopnjo razžveplanja, izraženo kot povprečje vsakega meseca, Za prvo leto, kadar se uporablja člen 31, je treba poslati tudi tehnično utemeljitev za neizvedljivost spoštovanja mejnih vrednosti emisij iz člena 30(2) in (3); ter
- (b) pri kurilnih napravah, ki ne obratujejo več kot 1 500 obratovalnih ur na leto kot tekoče povprečje za obdobje petih let, število obratovalnih ur na leto.

Člen 73

Preučitev

1. Do 7. januarja 2016 in zatem vsaka tri leta Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o preučitvi izvajanja te direktive na podlagi informacij iz člena 72.

To poročilo vključuje oceno potrebe po ukrepanju na ravni Unije z določitvijo ali posodobitvijo minimalnih zahtev za vso Unijo glede mejnih vrednosti emisij in glede pravil o spremljanju in skladnosti za dejavnosti v okviru zaključkov o BAT, sprejetih v predhodnem triletnem obdobju, na podlagi naslednjih meril:

- (a) učinek zadevnih dejavnosti na okolje kot celoto, in
- (b) stanje uporabe najboljših razpoložljivih tehnologij pri zadevnih dejavnostih.

V oceni mora biti upoštevano mnenje foruma iz člena 13(4).

Poglavje III in Priloga V te direktive predstavljata za velike kurilne naprave minimalne zahteve za vso Unijo.

Poročilo spremlja zakonodajni predlog, kadar je to primerno. Kadar se v oceni iz drugega pododstavka ugotovi taka potreba, zakonodajni predlog vključuje določbe za določitev ali posodobitev minimalnih zahtev za vso Unijo glede mejnih vrednosti emisij in glede pravil o spremljanju in skladnosti za zadevne dejavnosti.

2. Komisija do 31. decembra 2012 ponovno preuči potrebo po nadzoru emisij, ki nastanejo pri:

- (a) izgorevanju goriv v obratih s skupno nazivno vhodno toplotno močjo manj kot 50 MW;
- (b) intenzivni reji goveda; in
- (c) trošenju gnojila.

Komisija o rezultatih te preučitve poroča Evropskemu parlamentu in Svetu ter po potrebi priloži zakonodajni predlog.

3. Komisija do 31. decembra 2011 poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o določitvi v Prilogi I:

- (a) različnih pragov zmogljivosti za rejo različnih vrst perutnine, vključno s posebnim primerom prepelice;
- (b) pragov zmogljivosti za hkratno rejo različnih živalskih vrst v istem obratu.

Komisija o rezultatih te preučitve poroča Evropskemu parlamentu in Svetu ter po potrebi priloži zakonodajni predlog.

Člen 74

Spremembe prilog

Z namenom, da se omogoči prilagoditev določb te direktive znanstvenemu in tehničnemu napredku na podlagi najboljših razpoložljivih tehnologij, Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 76 in pod pogoji iz členov 77 in 78 glede prilagajanja delov 3 in 4 Priloge V, delov 2, 6, 7 in 8 Priloge VI in delov 5, 6, 7 in 8 Priloge VII takšnemu znanstvenemu in tehničnemu napredku.

Člen 75

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

Člen 76

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 48(5) in 74 se prenese na Komisijo za obdobje petih let z začetkom 6. januarja 2011. Komisija pripravi poročilo o pooblastilu najpozneje šest mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet pooblastilo prekliče v skladu s členom 77.

2. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

3. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je prenešeno na Komisijo pod pogoji, določenimi v členih 77 in 78.

Člen 77

Preklic pooblastila

1. Pooblastilo iz členov 48(5) in 74 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet.

2. Institucija, ki je začela notranji postopek o morebitnem preklicu prenosa pooblastila, si prizadeva o tem obvestiti drugo institucijo in Komisijo v razumnem roku pred sprejetjem končne odločitve ter pri tem navede pooblastilo, ki bi se lahko preklicalo, in možne razloge za preklic.

3. Z odločitvijo o preklicu pooblastil preneha veljati pooblastilo, navedeno v tej odločitvi. Odločitev začne veljati nemudoma ali na dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov. Odločitev se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 78

Nasprotovanje delegiranim aktom

1. Evropski parlament ali Svet lahko nasprotuje delegiranemu aktu v dveh mesecih od datuma uradnega obvestila.

Na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta se navedeni rok podaljša za dva meseca.

2. Če do izteka roka iz odstavka 1 niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu, se akt objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in začne veljati na dan, ki je v njem določen.

Delegirani akt se lahko objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in začne veljati pred iztekom navedenega roka, če sta Evropski parlament in Svet obvestila Komisijo o nameri, da delegiranemu aktu ne bosta nasprotovala.

3. Če Evropski parlament ali Svet nasprotuje delegiranemu aktu v roku iz odstavka 1, akt ne začne veljati. Institucija, ki nasprotuje, navede razloge za nasprotovanje delegiranemu aktu.

Člen 79

Kazni

Države članice določijo kazni, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive. Tako predvidene sankcije morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice Komisijo uradno obvestijo o teh določbah do 7. januarja 2013, prav tako Komisijo takoj uradno obvestijo o kakršnih koli poznejših spremembah, ki imajo vpliv na te določbe.

Člen 80

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za usklajitev s členom 2, točkami (8), (11) do (15), (18) do (23), (26) do (30), (34) do (38) in (41) člena 3, členom 4(2) in (3), členom 7, členoma 8 in 10, točkama (e) in (h) člena 11, točkama (e) in (h) člena 12(1), členom 13(7), točko (ii) točke (c) člena 14(1), točkami (d), (e), (f) in (h) člena 14(1), členom 14(2) do (7), členom 15(2) do (5), členi 16, 17 in 19, členom 21(2) do (5), členi 22, 23, 24, 27, 28 in 29, členom 30(1), (2), (3), (4), (7) in (8), členi 31, 32, 33, 34, 35, 36, 38 in 39, členom 40(2) in (3), členoma 42 in 43, členom 45(1), členom 58, členom 59(5), členom 63, členom 65(3), členi 69, 70, 71, 72 in 79, ter s prvim pododstavkom in točkami 1.1, 1.4, 2.5(b), 3.1, 4, 5, 6.1(c), 6.4(b), 6.10 in 6.11 Priloge I, Prilogo II, točko 12 Priloge III, Prilogo V, točko (b) dela 1, točkami 2.2, 2.4, 3.1 in 3.2 dela 4, točkama 2.5 in 2.6 dela 6 in točko 1.1(d) dela 8 Priloge VI, točko 2 dela 4, točko 1 dela 5, točko 3 dela 7 Priloge VII, točkama 1 in 2(c) dela 1, točkama 2 in 3 dela 2 in delom 3 Priloge VIII do 7. januarja 2013.

Države članice te predpise uporabljajo od navedenega enakega datuma.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila temeljnih določb predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 81

Razveljavitev

1. Direktive 78/176/EGS, 82/883/EGS, 92/112/EGS, 1999/13/ES, 2000/76/ES in 2008/1/ES, kakor so bile spremenjene z akti, navedenimi v delu A Priloge IX, se razveljavijo z učinkom od 7. januarja 2014, brez poseganja v obveznosti držav članic glede rokov za prenos v nacionalno pravo in začetka uporabe direktiv iz dela B Priloge IX.

2. Direktiva 2001/80/ES, kakor je bila spremenjena z akti, navedenimi v delu A Priloge IX, se razveljavi z učinkom od 1. januarja 2016, brez poseganja v obveznosti držav članic glede rokov za prenos v nacionalno pravo in začetka uporabe direktiv iz dela B Priloge IX.

3. Sklicevanja na razveljavljene direktive se štejejo za sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge X.

Člen 82

Prehodne določbe

1. V zvezi z obrati, ki izvajajo dejavnosti iz točke 1.1. Priloge I za dejavnosti s skupno nazivno vhodno toplotno močjo več kot 50 MW, točki 1.2 in 1.3, točka 1.4(a), točke 2.1 do 2.6, točke 3.1 do 3.5, točke 4.1 do 4.6 za dejavnosti proizvodnje s kemično predelavo, točki 5.1 in 5.2 za dejavnosti, ki spadajo pod Direktivo 2008/1/ES, točka 5.3(a)(i) in (ii), točka 5.4, točka 6.1(a) in (b), točki 6.2 in 6.3, točka 6.4(a), točka 6.4(b) za dejavnosti, ki spadajo pod Direktivo 2008/1/ES, točka 6.4(c) in točke 6.5 do 6.9, ki obratujejo in imajo dovoljenje pred 7. januarjem 2013 ali katerih upravljalci so predložili popolno vlogo za pridobitev dovoljenja pred navedenim datumom, če ti obrati začnejo obratovati najkasneje do 7. januarja 2014, države članice izvajajo zakone in druge predpise, sprejete v skladu s členom 80(1) od 7. januarja 2014, razen poglavja III in Priloge V.

2. V zvezi z obrati, ki izvajajo dejavnosti iz Priloge I, točka 1.1. za dejavnosti s skupno nazivno vhodno toplotno močjo 50 MW, točka 1.4(b), točke 4.1. do 4.6 za dejavnosti biološke proizvodnje, točki 5.1 in 5.2, za dejavnosti, ki ne spadajo pod Direktivo 2008/1/ES, točke 5.3(a)(iii) do (v), točka 5.3 (b), točki 5.5 in 5.6, točka 6.1(c), točka 6.4(b) za dejavnosti, ki ne spadajo pod Direktivo 2008/1/ES in točki 6.10 in 6.11, ki obratujejo pred 7. januarjem 2013, države članice izvajajo zakone in druge predpise, sprejete v skladu s to direktivo od 7. julija 2015, razen poglavij III in IV ter prilog V in VI.

3. V zvezi s kurilnimi napravami iz člena 30(2) države članice od 1. januarja 2016 izvajajo zakone in druge predpise, sprejete v skladu s členom 80(1), da bi spoštovale poglavje III in Prilogo V.

4. V zvezi s kurilnimi napravami iz člena 30(3) države članice od 7. januarja 2013 ne uporabljajo več določb Direktive 2001/80/ES.

5. V zvezi s kurilnimi napravami, v katerih se sosežigajo odpadki, se točka 3.1 dela 4 Priloge VI uporablja do:

(a) 31. decembra 2015 za kurilne naprave iz člena 30(2);

(b) 7. januarja 2013 za kurilne naprave iz člena 30(3).

6. Točka 3.2 dela 4 Priloge VI se v zvezi s kurilnimi napravami, v katerih se sosežigajo odpadki, uporablja od:

(a) 1. januarja 2016 za kurilne naprave iz člena 30(2);

(b) 7. januarja 2013 za kurilne naprave iz člena 30(3).

7. Člen 58 se uporablja od 1. junija 2015. Do tega datuma, se snovi ali zmesi, za katere so predpisani stavki o nevarnosti H340, H350, H350i, H360D ali H360F ali stavki R45, R46, R49, R60 ali R61 ali morajo biti označeni s temi stavki zaradi deleža hlapnih organskih spojin in ki so v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008 uvrščeni med kancerogene ali mutagene snovi ali za razmnoževanje strupene snovi, v najkrajšem možnem času nadomestijo za manj škodljivimi snovmi ali zmesmi, kolikor je to mogoče.

8. Člen 59(5) se uporablja od 1. junija 2015. Do tega datuma se emisije bodisi hlapnih organskih spojin, za katere so predpisani stavki o nevarnosti H340, H350, H350i, H360D ali H360F

oziroma stavki R45, R46, R49, R60 ali R61 ali morajo biti označeni s temi stavki, bodisi halogeniranih hlapnih organskih spojin, za katere so predpisani stavki o nevarnosti H341 ali H351 oziroma stavki R40 ali R68 ali morajo biti označeni s temi stavki, se nadzirajo v zaprtih pogojih, kolikor je to tehnično in ekonomsko izvedljivo, da se zavaruje zdravje ljudi in okolje, ter ne presegajo ustreznih mejnih vrednosti emisij iz dela 4 Priloge VII.

9. Točka 2 dela 4 Priloge VII se uporablja od 1. junija 2015. Do tega datuma se pri emisijah halogeniranih hlapnih organskih spojin, za katere je predpisan stavek o nevarnosti H341 ali H351 oziroma stavek R40 ali R68 ali morajo biti označene s temi stavki, se upošteva mejna vrednost emisij 20 mg/Nm³, kadar je masni pretok vsote spojin, zaradi katerih je potreben stavek o nevarnosti H341 ali H 351 oziroma oznaka R40 ali R68, večji ali enak 100 g/h. Mejna vrednost emisij se nanaša na vsoto mas posameznih spojin.

Člen 83

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Člen 84

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 24. novembra 2010

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BUZEK

Za Svet
Predsednik
O. CHASTEL

PRILOGA I

Vrste dejavnosti po členu 10

V nadaljevanju navedeni pragovi se v splošnem nanašajo na proizvodne zmogljivosti ali obseg proizvodnje. Če se v istem obratu opravlja več dejavnosti, zajetih v istem opisu dejavnosti, ki imajo prag, se proizvodne zmogljivosti teh dejavnosti seštevajo. Pri ravnanju z odpadki velja ta izračun za raven dejavnosti iz točk 5.1, 5.3(a) in 5.3(b).

Komisija pripravi navodila o:

(a) razmerju med ravnanjem z odpadki, opisanim v tej prilogi, in ravnanjem z odpadki iz prilog I in II Direktive 2008/98/ES, in

(b) razlagi pojma „industrijska raven“ glede opisa dejavnosti kemične industrije iz te priloge.

1. Energetika

1.1 Izgorevanje goriv v napravah s skupno nazivno vhodno toplotno močjo 50 MW ali več

1.2 Rafiniranje nafte in plina

1.3 Proizvodnja koksa

1.4 Uplinjanje ali utekočinjanje:

(a) premoga;

(b) drugih goriv v napravah s skupno nazivno vhodno toplotno močjo 20 MW ali več.

2. Proizvodnja in predelava kovin

2.1 Praženje ali sintranje kovinskih rud (vključno s sulfidnimi rudami)

2.2 Proizvodnja surovega železa ali jekla (primarno in sekundarno taljenje), vključno z neprekinjenim litjem, z zmogljivostjo nad 2,5 tone na uro

2.3 Predelava železa in jekla:

(a) obratovanje obratov za vroče valjanje z zmogljivostjo nad 20 ton surovega jekla na uro;

(b) obratovanje kovačnic s kladivi, katerih energija je večja od 50 kilojoulov na kladivo in v katerih uporabljena toplotna moč presega 20 MW;

(c) nanašanje zaščitnih prevlek iz staljenih kovin z vložkom nad 2 toni surovega jekla na uro.

2.4 Obratovanje livarn železa in jekla s proizvodno zmogljivostjo nad 20 ton na dan

2.5 Predelava neželeznih kovin:

(a) proizvodnja surovih neželeznih kovin iz rude, koncentratov ali sekundarnih surovin z metalurškimi, kemijskimi ali elektrolitskimi postopki;

(b) taljenje in legiranje neželeznih kovin, vključno z izrabljenimi izdelki za predelavo in obratovanjem livarn neželeznih kovin, s talilno zmogljivostjo nad 4 tone na dan za svinec in kadmij ali 20 ton na dan za vse druge kovine.

2.6 Površinska obdelava kovin ali plastičnih mas z uporabo elektrolitskih ali kemičnih postopkov v kadeh s prostornino nad 30 m³

3. Nekovinska industrija

3.1 Proizvodnja cementa, apna in magnezijevega oksida:

- (a) proizvodnja cementnega klinkerja v rotacijskih pečeh s proizvodno zmogljivostjo nad 500 ton na dan ali drugih pečeh s proizvodno zmogljivostjo nad 50 ton na dan;
- (b) proizvodnja apna v pečeh s proizvodno zmogljivostjo nad 50 ton na dan;
- (c) proizvodnja magnezijevega oksida v pečeh s proizvodno zmogljivostjo nad 50 ton na dan.

3.2 Proizvodnja azbesta ali izdelava azbestnih izdelkov

3.3 Proizvodnja stekla, vključno s steklenimi vlakni, s talilno zmogljivostjo nad 20 ton na dan

3.4 Taljenje mineralnih snovi, vključno s proizvodnjo mineralnih vlaken, s talilno zmogljivostjo nad 20 ton na dan

3.5 Izdelava keramičnih izdelkov z žganjem, zlasti strešnikov, opek, ognjevarnih opek, ploščic, lončevine ali porcelana s proizvodno zmogljivostjo nad 75 ton na dan in/ali zmogljivostjo peči nad 4 m³ in z vložkom v posamezno peč nad 300 kg/m³

4. Kemična industrija

Za namene tega oddelka, proizvodnja v smislu vrst dejavnosti iz tega oddelka pomeni proizvodnjo na industrijski ravni s kemično ali biološko predelavo snovi ali skupin snovi, naštetih v točkah 4.1 do 4.6

4.1 Proizvodnja organskih kemikalij, kot so:

- (a) enostavni ogljikovodiki (ciklični ali aciklični, nasičeni ali nenasičeni, alifatski ali aromatski);
- (b) ogljikovodiki z vezanim kisikom, kot so alkoholi, aldehidi, ketoni, karboksilne kisline, estri, zmesi estrov, acetati, etri, peroksidi in epoksi smole;
- (c) ogljikovodiki z vezanim žveplom;
- (d) ogljikovodiki z vezanim dušikom, kot so amini, amidi, dušikove, nitro- ali nitratne spojine, nitrili, cianati, izocianati;
- (e) ogljikovodiki z vezanim fosforjem;
- (f) halogenirani ogljikovodiki;
- (g) organokovinske spojine;
- (h) plastične mase (polimeri, sintetična vlakna in vlakna na osnovi celuloze);
- (i) sintetične gume;
- (j) barve in pigmenti;
- (k) površinsko aktivne snovi.

4.2 Proizvodnja anorganskih kemikalij, kot so:

- (a) plini, kot so amoniak, klor ali vodikov klorid, fluor ali vodikov fluorid, ogljikovi oksidi, žveplove spojine, dušikovi oksidi, vodik, žveplov dioksid, karbonilklorid;
- (b) kisline, kot so kromova kislina, fluorovodikova kislina, fosforjeva kislina, dušikova kislina, klorovodikova kislina, žveplova kislina, oleum, žveplasta kislina;

- (c) baze, kot so amonijev hidroksid, kalijev hidroksid, natrijev hidroksid;
 - (d) soli, kot so amonijev klorid, kalijev klorat, kalijev karbonat, natrijev karbonat, perborat, srebrov nitrat;
 - (e) nekovine, kovinski oksidi ali druge anorganske spojine, kot so kalcijev karbid, silicij in silicijev karbid.
- 4.3 Proizvodnja fosfornih, dušikovih in kalijevih gnojil (enostavnih ali sestavljenih)
- 4.4 Proizvodnja sredstev za varstvo rastlin ali biocidov
- 4.5 Proizvodnja farmacevtskih izdelkov, vključno s polizdelki
- 4.6 Proizvodnja eksplozivnih snovi
5. Ravnanje z odpadki
- 5.1 Odstranjevanje ali predelava nevarnih odpadkov, z zmogljivostjo nad 10 ton na dan, ki obsega eno ali več naslednjih dejavnosti:
- (a) biološko obdelavo;
 - (b) fizikalno-kemijsko obdelavo;
 - (c) mešanje pred izvedbo katerekoli druge dejavnosti iz točk 5.1 in 5.2;
 - (d) repakiranje pred izvedbo katerekoli druge dejavnosti iz točk 5.1 in 5.2;
 - (e) pridobivanje topil/regeneracijo;
 - (f) recikliranje/pridobivanje anorganskih snovi, razen kovin ali kovinskih spojin;
 - (g) regeneracijo kislin ali baz;
 - (h) predelavo sestavin, uporabljenih za zmanjšanje onesnaženosti;
 - (i) predelavo sestavin iz katalizatorjev;
 - (j) ponovno rafiniranje olja ali druge ponovne uporabe olja;
 - (k) površinsko zaježitev.
- 5.2 Odstranjevanje ali predelava odpadkov v sežigalnici odpadkov ali napravi za sosežig odpadkov:
- (a) za nenevarne odpadke z zmogljivostjo nad 3 tone na uro;
 - (b) za nevarne odpadke z zmogljivostjo nad 10 ton na dan.
- 5.3 (a) Odstranjevanje nenevarnih odpadkov z zmogljivostjo nad 50 ton na dan, ki obsega eno ali več naslednjih dejavnosti, razen dejavnosti iz Direktive Sveta 91/271/EGS z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode ⁽¹⁾:
- (i) biološko obdelavo;
 - (ii) fizikalno-kemijsko obdelavo;
 - (iii) predhodno obdelavo odpadkov za sežig ali sosežig;
 - (iv) obdelavo žlindre in pepela;
 - (v) obdelavo kovinskih odpadkov, vključno z odpadno električno in elektronsko opremo ter izrabljenimi vozili in njihovimi deli, v drobilnikih.

⁽¹⁾ UL L 135, 30.5.1991, str. 40.

- (b) Odstranjevanje ali kombinacija odstranjevanja in predelave nenevarnih odpadkov z zmogljivostjo nad 75 ton na dan, ki obsega eno ali več naslednjih dejavnosti, razen dejavnosti iz Direktive 91/271/EGS:

- (i) biološko obdelavo;
- (ii) predhodno obdelavo odpadkov za sežig sosežig;
- (iii) obdelavo žindre in pepela;
- (iv) obdelavo kovinskih odpadkov, vključno z odpadno električno in elektronsko opremo ter izrabljenimi vozili in njihovimi deli, v drobilnikih.

Če je anaerobna presnova edina dejavnost obdelave odpadkov, ki se izvaja, je prag zmogljivosti za to dejavnost 100 ton na dan.

- 5.4 Odlagališča odpadkov, opredeljenih v točki (g) člena 2 Direktive Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih⁽¹⁾, ki sprejmejo več kot 10 ton odpadkov na dan, ali s skupno zmogljivostjo nad 25 000 ton, razen odlagališč za inertne odpadke

- 5.5 Začasno skladiščenje nevarnih odpadkov, ki niso zajeti v točki 5.4, do začetka ene izmed dejavnosti iz točk 5.1, 5.2, 5.4 in 5.6 s skupno zmogljivostjo nad 50 ton, razen začasnega skladiščenja na mestu nastanka odpadkov do začetka zbiranja

- 5.6 Podzemno skladiščenje nevarnih odpadkov s skupno zmogljivostjo nad 50 ton

6. Druge dejavnosti

6.1 Proizvodnja v industrijskih obratih:

- (a) papirne kaše iz lesa ali drugih vlaknatih materialov;
- (b) papirja ali kartona, s proizvodno zmogljivostjo nad 20 ton na dan;
- (c) ene ali več naslednjih plošč na lesni podlagi: usmerjene pramenske plošče, iverne ali vlaknene plošče s proizvodno zmogljivostjo nad 600 m³ na dan.

- 6.2 Predhodna obdelava (postopki, kot so pranje, beljenje, mercerizacija) ali barvanje tekstilnih vlaken ali tkanin, katerih zmogljivost obdelave presega 10 ton na dan

- 6.3 Strojenje kože, katerih zmogljivost obdelave presega 12 ton končnih izdelkov na dan

- 6.4 (a) Obratovanje klavnic z zmogljivostjo zakola več kot 50 ton na dan

- (b) Obdelava in predelava, razen pakiranja, naslednjih surovin, predhodno obdelanih ali neobdelanih, za proizvodnjo živil ali krme iz:

- (i) le živalskih surovin (razen mleka), s proizvodno zmogljivostjo več kot 75 ton končnih izdelkov na dan;
- (ii) le rastlinskih surovin, s proizvodno zmogljivostjo več kot 300 ton končnih izdelkov na dan ali 600 ton na dan, če obrat deluje več kot 90 zaporednih dni katero koli leto;
- (iii) živalskih in rastlinskih surovin, v kombiniranih in posameznih proizvodov, s proizvodno zmogljivostjo končnih izdelkov, ki presega:

— 75 ton na dan, če je A enako 10 ali več; ali

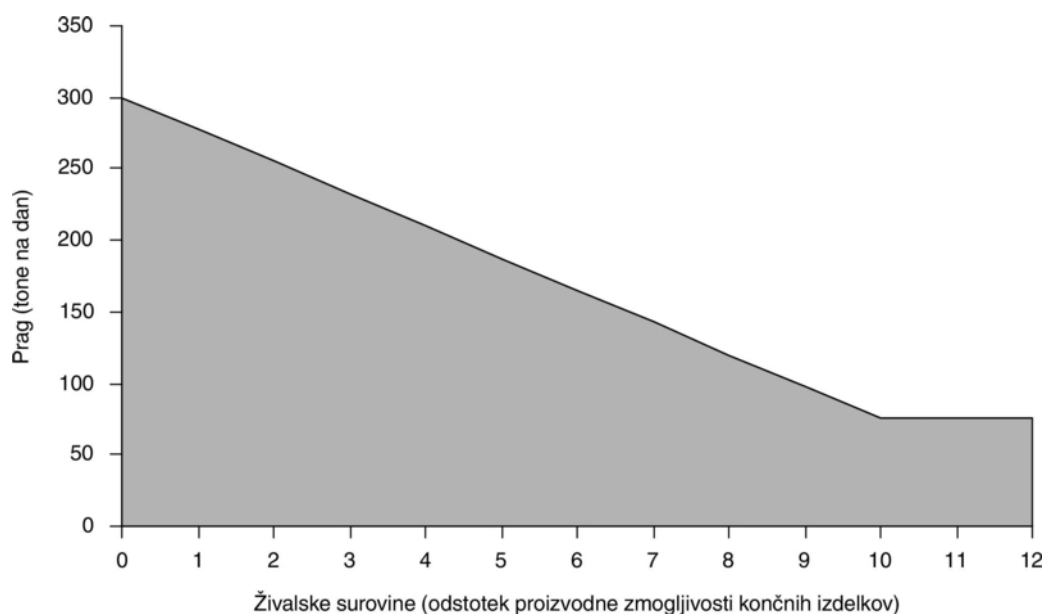
— $[300 - (22,5 \times A)]$ ton na dan v vseh drugih primerih

pri čemer je „A“ odstotni delež živalskih surovin (v odstotku teže) v proizvodni zmogljivosti končnih izdelkov.

Embalaža ni všteta v končno težo proizvoda.

⁽¹⁾ UL L 182, 16.7.1999, str. 1.

Ta pododdelek se ne uporablja, če je surovina samo mleko.

- (c) Izključno obdelava in predelava mleka, če je količina zbranega mleka več kot 200 ton na dan (povprečna vrednost na letni ravni)
- 6.5 Odstranjevanje ali predelava živalskih trupel ali živalskih odpadkov z zmogljivostjo predelave več kot 10 ton na dan
- 6.6 Intenzivna reja perutnine ali prašičev:
- (a) z več kot 40 000 mesti za perutnino;
 - (b) z več kot 2 000 mesti za prašiče pitance (težje od 30 kg), ali
 - (c) z več kot 750 mesti za plemenske svinje.
- 6.7 Površinska obdelava snovi, predmetov ali izdelkov z uporabo organskih topil, zlasti za apreturo, tiskanje, premazovanje, razmaščevanje, impregniranje proti vlagi, lepljenje, barvanje, čiščenje ali impregniranje, s porabo več kot 150 kg organskih topil na uro ali več kot 200 ton na leto
- 6.8 Proizvodnja ogljika (antracita) ali elektrografita s sežiganjem ali grafitizacijo
- 6.9 Zajemanje tokov CO₂ iz naprav, navedenih v tej direktivi, za namene geološkega shranjevanja v skladu z Direktivo 2009/31/ES
- 6.10 Konzerviranje lesa in lesnih proizvodov s kemikalijami s proizvodno zmogljivostjo, večjo od 75 m³ na dan, in ne zgolj obdelava proti modrivosti lesa
- 6.11 Neodvisna obdelava odpadne vode, ki je ne ureja Direktiva 91/271/EGS, ki jo odvaja obrat iz poglavja II

PRILOGA II

Seznam onesnaževal

ZRAK

1. Žveplov dioksid in druge žveplove spojine
2. Dušikovi oksidi in druge dušikove spojine
3. Oglikov oksid
4. Hlapne organske spojine
5. Kovine in njihove spojine
6. Prah, vključno z majhnimi trdnimi delci
7. Azbest (suspendirani delci, vlakna)
8. Klor in klorove spojine
9. Fluor in fluorove spojine
10. Arzen in arzenove spojine
11. Cianidi
12. Snovi in zmesi, za katere je bilo dokazano, da so karcinogene ali mutagene, ali da bi prek zraka lahko vplivale na razmnoževanje
13. Poliklorirani dibenzodioksini in poliklorirani dibenzofurani

VODA

1. Organohalogenske spojine in snovi, ki bi v vodnem okolju lahko tvorile take spojine
 2. Organofosforne spojine
 3. Organokositrne spojine
 4. Snovi in zmesi, za katere je bilo dokazano, da so karcinogeni ali mutageni, ali da bi v vodnem okolju ali prek vodnega okolja lahko vplivali na razmnoževanje
 5. Obstojni ogljikovodiki in obstojne strupene organske snovi, ki se kopičijo v organizmih
 6. Cianidi
 7. Kovine in njihove spojine
 8. Arzen in arzenove spojine
 9. Biocidi in sredstva za zaščito rastlin
 10. Suspendirane snovi
 11. Snovi, ki prispevajo k eutrofikaciji (posebno nitrati in fosfati)
 12. Snovi, ki neugodno vplivajo na kisikove razmere (in se lahko merijo s parametri, kot so BPK, KPK, itd.)
 13. Snovi iz Priloge X k Direktivi 2000/60/ES
-

PRILOGA III

Merila za določanje najboljših razpoložljivih tehnologij

1. uporaba tehnologije, pri kateri nastaja malo odpadkov;
 2. uporaba manj nevarnih snovi;
 3. pospeševanje predelave in recikliranja snovi, ki nastajajo in se uporabljajo v procesu, in odpadkov, če je to primerno;
 4. primerljivi procesi, naprave ali načini obratovanja, ki so bili v industriji uspešno preizkušeni;
 5. tehnološki napredek in nova znanstvena spoznanja;
 6. vrsta, učinek in obseg posameznih emisij;
 7. začetek obratovanja novih ali obstoječih obratov;
 8. čas, potreben za uvedbo najboljše razpoložljive tehnologije;
 9. poraba in vrsta surovin (vključno z vodo), uporabljenih v procesu in njihovi energetski učinkovitosti;
 10. potreba po preprečevanju ali zmanjšanju celotnega vpliva emisij na okolje in tveganja za okolje na najnižjo možno raven;
 11. potreba po preprečevanju nesreč in zmanjšanju njihovih posledic za okolje na najnižjo možno raven;
 12. informacije, objavljene s strani javnih mednarodnih organizacij.
-

PRILOGA IV

Sodelovanje javnosti pri odločanju

1. Javnost se obvesti (prek javnih objav ali drugih primernih načinov, na primer razpoložljivih elektronskih medijev) o naslednjih zadevah varstva okolja že na začetni stopnji postopka sprejemanja odločitve in najpozneje takrat, ko jih je mogoče razumno posredovati:
 - (a) vloga za dovoljenje ali glede na primer predlog za obnovitev dovoljenja ali pogojev dovoljenja v skladu s členom 21, vključno z opisom elementov iz člena 12(1);
 - (b) kjer je primerno, dejstvo, da je odločitev predmet nacionalne ali čezmejne presoje vplivov na okolje ali posvetovanja med državami članicami v skladu s členom 26;
 - (c) podrobni podatki o pristojnih organih, odgovornih za odločanje, tistih, od katerih je mogoče pridobiti ustrezne informacije in tistih, ki jim je mogoče predložiti pripombe ali vprašanja, in podrobnosti časovnih rokov za posredovanje pripomb ali vprašanj;
 - (d) vrsta možnih odločitev ali osnutek odločitve, če obstaja;
 - (e) kjer je primerno, podrobnosti glede predloga za obnovitev dovoljenja ali pogojev dovoljenja;
 - (f) navedba rokov in krajev, kje in na kakšen način je ustrezen podatek dostopen;
 - (g) podrobnosti o načinih za sodelovanje javnosti in posvetovanje v skladu s točko 5.
2. Države članice zagotovijo, da se v okviru primernih rokov omogoči zadevni javnosti dostop do naslednjega:
 - (a) v skladu z nacionalno zakonodajo, glavna poročila in predlog, dan pristojnemu organu ali organom v času, ko je zadevna javnost obveščena v skladu s točko 1;
 - (b) v skladu z Direktivo 2003/4/ES, drugi podatki, kakor so navedeni v točki 1, ki se nanašajo na odločitev v skladu s členom 5 te direktive, in ki postanejo dostopni šele potem, ko je zadevna javnost že obveščena v skladu s točko 1.
3. Zadevna javnost je upravičena izraziti pripombe in mnenja pristojnemu organu pred sprejemom odločitve.
4. Pri odločanju je treba ustrezno upoštevati rezultate posvetovanj, opravljenih v skladu s to prilogo.
5. Države članice podrobno določijo določbe o obveščanju javnosti (na primer z letaki v določenem dosegu ali objavo v krajevnih časopisih) in o posvetovanju z zadevno javnostjo (na primer s pismenimi prispevki ali z javno anketo). Zagotovijo se razumni časovni okviri za različne stopnje, da je dovolj časa za obveščanje javnosti in omogočanje zadevni javnosti, da se pripravi in učinkovito sodeluje v postopku okoljskega odločanja ob upoštevanju te priloge.

PRILOGA V

Tehnične določbe za kurilne naprave

DEL 1

Mejne vrednosti emisij za kurilne naprave iz člena 30(2)

1. Vse mejne vrednosti emisij se izračunajo pri temperaturi 273,15 K, tlaku 101,3 kPa in po korekciji za vsebnost vodnih hlapov v odpadnih plinih ter pri standardizirani vsebnosti O₂ 6 % za trdna goriva, 3 % za kurilne naprave, ki niso plinske turbine in plinski motorji, na tekoča in plinasta goriva ter 15 % za plinske turbine in plinske motorje.
2. Mejne vrednosti emisij (mg/Nm³) za SO₂ za kurilne naprave na trdna ali tekoča goriva, razen za plinske turbine in plinske motorje

Skupna nazivna vhodna toplotna moč (MW)	Premog in lignit ter druga trdna goriva	Biomasa	Šota	Tekoča goriva
50-100	400	200	300	350
100-300	250	200	300	250
> 300	200	200	200	200

Za kurilne naprave na trdna goriva, ki so pridobile dovoljenje pred 27. novembrom 2002 ali katerih upravljavalec je predložil popolno vlogo za dovoljenje pred tem datumom, pod pogojem, da je začela obratovati najkasneje 27. novembra 2003, in ki ne obratujejo več kot 1 500 obratovalnih ur na leto kot povprečje v obdobju petih let, velja mejna vrednost za emisije žveplovega dioksida 800 mg/Nm³.

Za kurilne naprave na tekoča goriva, ki so pridobile dovoljenje pred 27. novembrom 2002 ali katerih upravljavalec je predložil popolno vlogo za dovoljenje pred tem datumom, pod pogojem, da je začela obratovati najkasneje 27. novembra 2003, in ki ne obratujejo več kot 1 500 obratovalnih ur na leto kot povprečje v obdobju petih let, velja mejna vrednost za emisije žveplovega dioksida 850 mg/Nm³ za naprave, katerih skupna nazivna vhodna toplotna moč ne presega 300 MW, in 400 mg/Nm³ za naprave, katerih skupna nazivna vhodna toplotna moč je nad 300 MW.

Za del kurilne naprave, ki odvaja odpadne pline skozi eno ali več posebnih odvodnih cevi v skupnem odvodniku in ki ne obratuje več kot 1 500 obratovalnih ur na leto kot povprečje v obdobju petih let, lahko veljajo mejne vrednosti emisij iz prejšnjih dveh odstavkov glede na skupno nazivno vhodno toplotno moč celotne kurilne naprave. V takih primerih se emisije skozi vsako izmed odvodnih cevi spremljajo ločeno.

3. Mejne vrednosti emisij (mg/Nm³) za SO₂ za kurilne naprave na plinasta goriva, razen za plinske turbine in plinske motorje:

Na splošno	35
Utekočinjen plin	5
Nizko kalorični plini iz koksarniške peči	400
Nizko kalorični plini iz plavžne peči	200

Za kurilne naprave, ki uporabljajo nizkokalorične pline iz uplinjanja ostankov destilacij, ki so pridobile dovoljenje pred 27. novembrom 2002 ali katerih upravljavalec je predložil popolno vlogo za dovoljenje pred tem datumom, pod pogojem, da je začela obratovati najkasneje 27. novembra 2003, velja mejna vrednost za emisije žveplovega dioksida 800 mg/Nm³.

4. Mejne vrednosti emisij (mg/Nm^3) za NO_x za kurilne naprave na trdna ali tekoča goriva, razen za plinske turbine in plinske motorje

Skupna nazivna vhodna toplotna moč (MW)	Premog in lignit ter druga trdna goriva	Biomasa in šota	Tekoča goriva
50-100	300 450 pri zgorevanju lignitnega prahu	300	450
100-300	200	250	200 ⁽¹⁾
> 300	200	200	150 ⁽¹⁾

Opomba:

- ⁽¹⁾ Za kurilne naprave, ki za lastne potrebe uporabljajo ostanke destilacij in pretvorb surove nafte, katerih skupna nazivna vhodna toplotna moč ne presega 500 MW in ki so pridobile dovoljenje pred 27. novembrom 2002 ali katerih upravljaec je predložil popolno vlogo za dovoljenje pred tem datumom, pod pogojem, da je naprava začela obratovati najkasneje 27. novembra 2003, je mejna vrednost za emisije določena v višini $450 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Za kurilne naprave v kemičnih obratih, ki za lastne potrebe za nekomercialno gorivo uporabljajo tekoče ostanke proizvodnje, katerih skupna nazivna vhodna toplotna moč ne presega 500 MW in ki so pridobile dovoljenje pred 27. novembrom 2002 ali katerih upravljaec je predložil popolno vlogo za dovoljenje pred tem datumom, pod pogojem, da je začela obratovati najkasneje 27. novembra 2003, velja mejna vrednost za emisije za NO_x v višini $450 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Za kurilne naprave na trdna ali tekoča goriva s skupno nazivno vhodno toplotno močjo, ki ne presega 500 MW, ki so pridobile dovoljenje pred 27. novembrom 2002 ali katerih upravljaec je predložil popolno vlogo za dovoljenje pred tem datumom, pod pogojem, da je začela obratovati najkasneje 27. novembra 2003, in ki ne obratujejo več kot 1 500 obratovalnih ur na leto kot povprečje za obdobje petih let, se uporablja mejna vrednost emisij za NO_x v višini $450 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Za kurilne naprave na trdna goriva s skupno nazivno vhodno toplotno močjo nad 500 MW, ki so pridobile dovoljenje pred 1. julijem 1987 in ki ne obratujejo več kot 1 500 obratovalnih ur na leto kot povprečje za obdobje petih let, se uporablja mejna vrednost emisij za NO_x v višini $450 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Za kurilne naprave na tekoča goriva s skupno nazivno vhodno toplotno močjo nad 500 MW, ki so pridobile dovoljenje pred 27. novembrom 2002 ali katerih upravljaec je predložil popolno vlogo za dovoljenje pred tem datumom, pod pogojem, da je začela obratovati najkasneje 27. novembra 2003, in ki ne obratujejo več kot 1 500 obratovalnih ur na leto kot povprečje za obdobje petih let, se uporablja mejna vrednost emisij za NO_x v višini $400 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Za del kurilne naprave, ki odvaja odpadne pline skozi eno ali več posebnih odvodnih cevi v skupnem odvodniku in ki ne obratuje več kot 1 500 obratovalnih ur na leto kot povprečje v obdobju petih let lahko veljajo mejne vrednosti emisij iz prejšnjih treh odstavkov glede na skupno nazivno vhodno toplotno moč celotne kurilne naprave. V takih primerih se emisije skozi vsako izmed odvodnih cevi spremljajo ločeno.

5. Za plinske turbine (vključno s plinskimi turbinami s kombiniranim krožnim procesom), ki kot tekoča goriva uporabljajo lahke in srednje težke destilate, velja mejna vrednost za emisije za NO_x v višini $90 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ in za CO v višini $100 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Za plinske turbine za nujne primere, ki obratujejo manj kot 500 obratovalnih ur na leto, se mejne vrednosti emisij iz te točke ne uporabljajo. Upravljaec takih naprav beleži obratovalne ure.

6. Mejne vrednosti emisij (mg/Nm³) za NO_x in CO za kurilne naprave na plin

	NO _x	CO
Kurilne naprave, ki uporabljajo zemeljski plin, razen plinskih turbin in plinskih motorjev	100	100
Kurilne naprave, ki uporabljajo plavžni plin, pline iz koksarniške peči ali nizkokalorične pline iz uplinjanja ostankov destilacij, razen plinskih turbin in plinskih motorjev	200 ⁽⁴⁾	—
Kurilne naprave, ki uporabljajo druge pline, razen plinskih turbin in plinskih motorjev	200 ⁽⁴⁾	—
Plinske turbine (vključno s plinskimi turbinami s kombiniranim krožnim procesom), ki kot gorivo uporabljajo zemeljski plin ⁽¹⁾	50 ⁽²⁾ ⁽³⁾	100
Plinske turbine (vključno s plinskimi turbinami s kombiniranim krožnim procesom), ki kot gorivo uporabljajo druge pline	120	—
Plinski motorji	100	100

Opombe:

⁽¹⁾ Zemeljski plin je naravni plin v obliki metana z manj kot 20 % (volumskih) nečistoč in drugih sestavin.

⁽²⁾ 75 mg/Nm³ v primerih, kadar se izkoristek plinske turbine določi pri pogojih osnovne obremenitve po ISO:

- (i) plinske turbine za soproizvodnjo toplotne in električne energije s skupnim izkoristkom večjim od 75 %;
- (ii) plinske turbine, ki se uporabljajo v kombiniranem ciklu s povprečnim letnim izkoristkom pri proizvodnji električne energije večjim od 55 %;
- (iii) plinske turbine za mehanske pogone.

⁽³⁾ Za enociklične turbine, ki ne sodijo v nobeno od kategorij iz opombe (2), vendar pa je njihov izkoristek večji od 35 % – določeno pri osnovni obremenitvi po ISO – je mejna vrednost emisije za NO_x 50η/35, kjer je η izkoristek plinske turbine pri osnovni obremenitvi po ISO, izražen kot odstotek.

⁽⁴⁾ 300 mg/Nm³ za kurilne naprave, katerih skupna nazivna vhodna toplotna moč ne presega 500 MW in ki so pridobile dovoljenje pred 27. novembrom 2002 ali katerih je upravljavec predložil popolno vlogo za dovoljenje pred tem datumom, pod pogojem, da je začela obratovati najkasneje 27. novembra 2003.

Za plinske turbine (vključno s plinskimi turbinami s kombiniranim krožnim procesom), se mejne vrednosti emisij NO_x in CO iz tabele v tej točki uporabljajo le pri več kot 70 % obremenitvi.

Za plinske turbine (vključno s plinskimi turbinami s kombiniranim krožnim procesom), ki so pridobile dovoljenje pred 27. novembrom 2002 ali katerih upravljavec je predložil popolno vlogo za dovoljenje pred tem datumom, pod pogojem, da je začela obratovati najkasneje 27. novembra 2003, in ki ne obratujejo več kot 1 500 obratovalnih ur na leto kot povprečje v obdobju petih let, se uporablja mejna vrednost emisij za NO_x 150 mg/Nm³ pri uporabi zemeljskega plina in 200 mg/Nm³ pri uporabi drugih plinov ali tekočih goriv.

Za del kurilne naprave, ki odvaja odpadne pline skozi eno ali več posebnih odvodnih cevi v skupnem odvodniku, in ki ne obratuje več kot 1 500 obratovalnih ur na leto kot povprečje v obdobju petih let, lahko veljajo mejne vrednosti emisij iz prejšnjega odstavka glede na skupno nazivno vhodno toplotno moč celotne kurilne naprave. V takih primerih se emisije skozi vsako izmed odvodnih cevi spremljajo ločeno.

Plinske turbine in plinski motorji za nujne primere, ki obratujejo manj kot 500 obratovalnih ur na leto so izvzete iz teh mejnih vrednosti emisij iz te točke. Upravljavec takih naprav beleži obratovalne ure.

7. Mejne vrednosti emisij (mg/Nm³) za prah za kurilne naprave na trdna ali tekoča goriva, razen za plinske turbine in plinske motorje

Skupna nazivna vhodna toplotna moč (MW)	Premog in lignit ter druga trdna goriva	Biomasa in šota	Tekoča goriva ⁽¹⁾
50-100	30	30	30
100-300	25	20	25
> 300	20	20	20

Opombe:

⁽¹⁾ Za kurilne naprave, ki za lastne potrebe uporabljajo ostanke destilacij in pretvorb surove nafte in ki so pridobile dovoljenje pred 27. novembrom 2002 ali katerih upravljavec je predložil popolno vlogo za dovoljenje pred tem datumom, pod pogojem, da je začela obratovati najkasneje 27. novembra 2003, je mejna vrednost za emisije določena v višini 50 mg/Nm³.

8. Mejne vrednosti emisij (mg/Nm³) za prah za kurilne naprave na plinasta goriva, razen za plinske turbine in plinske motorje

Na splošno	5
Plavžni plin	10
Plini iz jeklarske industrije, za nadaljnjo uporabo drugje	30

DEL 2

Mejne vrednosti emisij za kurilne naprave iz člena 30(3)

1. Vse mejne vrednosti emisij se izračunajo pri temperaturi 273,15 K, tlaku 101,3 kPa in po korekciji za vsebnost vodnih hlapov v odpadnih plinih ter pri standardizirani vsebnosti O₂ 6 % za trdna goriva, 3 % za kurilne naprave, ki niso plinske turbine in plinski motorji, na tekoča in plinasta goriva ter 15 % za plinske turbine in plinske motorje.

V primeru plinskih turbin s kombiniranim krožnim procesom z dodatnim kurjenjem lahko pristojni organ opredeli standardizirano vsebnost O₂, pri čemer upošteva posebne značilnosti zadevnega obrata.

2. Mejne vrednosti emisij (mg/Nm³) za SO₂ za kurilne naprave na trdna ali tekoča goriva, razen za plinske turbine in plinske motorje

Skupna nazivna vhodna toplotna moč (MW)	Premog in lignit ter druga trdna goriva	Biomasa	Šota	Tekoča goriva
50-100	400	200	300	350
100-300	200	200	300 250 pri zgorevanju v zvrtničeni plasti	200
> 300	150 200 pri krožnem zgorevanju ali zgorevanju pod tlakom v zvrtničeni plasti	150	150 200 pri zgorevanju v zvrtničeni plasti	150

3. Mejne vrednosti emisij (mg/Nm³) za SO₂ za kurilne naprave na plinasta goriva, razen za plinske turbine in plinske motorje:

Na splošno	35
Utekočinjen plin	5
Nizko kalorični plini iz koksarniške peči	400
Nizko kalorični plini iz plavžne peči	200

4. Mejne vrednosti emisij (mg/Nm³) za NO_x za kurilne naprave na trdna ali tekoča goriva, razen za plinske turbine in plinske motorje

Skupna nazivna vhodna toplotna moč (MW)	Premog in lignit ter druga trdna goriva	Biomasa in šota	Tekoča goriva
50-100	300 400 pri zgorevanju lignitnega prahu	250	300
100-300	200	200	150
> 300	150 200 pri zgorevanju lignitnega prahu	150	100

5. Za plinske turbine (vključno s plinskimi turbinami s kombiniranim krožnim procesom), ki kot tekoča goriva uporabljajo lahke in srednje težke destilate, velja mejna vrednost za emisije za NO_x v višini 50 mg/Nm^3 in za CO v višini 100 mg/Nm^3

Za plinske turbine za nujne primere, ki obratujejo manj kot 500 obratovalnih ur na leto, se mejne vrednosti emisij iz te točke ne uporabljajo. Upravljaivec takih naprav beleži obratovalne ure.

6. Meje vrednosti emisij (mg/Nm^3) za NO_x in CO za kurilne naprave na plin

	NO_x	CO
Kurilne naprave, ki niso plinske turbine in plinski motorji	100	100
Plinske turbine (vključno s plinskimi turbinami s kombiniranim krožnim procesom)	50 ⁽¹⁾	100
Plinski motorji	75	100

Opombe:

⁽¹⁾ Za enociklične turbine z izkoristkom, ki je večji od 35 % – določeno pri osnovni obremenitvi po ISO – je mejna vrednost emisij za NO_x $50\eta/35$, pri čemer je η izkoristek plinske turbine pri osnovni obremenitvi po ISO, izražen kot odstotek.

Za plinske turbine (vključno s plinskimi turbinami s kombiniranim krožnim procesom), se mejne vrednosti emisij NO_x in CO iz te točke uporabljajo le pri več kot 70 % obremenitvi.

Plinske turbine in plinski motorji za nujne primere, ki obratujejo manj kot 500 obratovalnih ur na leto so izvzete iz teh mejnih vrednosti emisij iz te točke. Upravljaivec takih naprav beleži obratovalne ure.

7. Meje vrednosti emisij (mg/Nm^3) za prah za kurilne naprave na trdna ali tekoča goriva, razen za plinske turbine in plinske motorje

Skupna nazivna vhodna toplotna moč (MW)	
50- 300	20
> 300	10
	20 za biomaso in šoto

8. Meje vrednosti emisij (mg/Nm^3) za prah za kurilne naprave na plinasta goriva, razen za plinske turbine in plinske motorje

Na splošno	5
Plavžni plin	10
Plini iz jeklarske industrije, za nadaljnjo uporabo drugje	30

DEL 3

Spremljanje emisij

1. Koncentracije SO_2 , NO_x in prahu v odpadnih plinih iz vsake kurilne naprave s skupno nazivno vhodno toplotno močjo 100 MW ali več se merijo neprekinjeno.

Koncentracija CO v odpadnih plinih iz vsake kurilne naprave na plinasta goriva s skupno nazivno vhodno toplotno močjo 100 MW ali več se meri neprekinjeno.

2. Pristojni organ se lahko odloči, da v naslednjih primerih ne zahteva neprekinjenih meritev iz točke 1:

- (a) za kurilne naprave z življenjsko dobo krajšo od 10 000 obratovalnih ur;
- (b) za SO_2 in prah iz kurilnih naprav, ki uporabljajo zemeljski plin;

- (c) za SO₂ iz kurilnih naprav, ki uporabljajo olje z znano vsebnostjo žvepla, kadar naprava za razžvepljanje odpadnih plinov ni na voljo;
- (d) za SO₂ iz kurilnih naprav, ki uporabljajo biomaso, če upravljavec lahko dokaže, da emisije SO₂ v nobenem primeru ne morejo biti višje od predpisanih mejnih vrednosti emisij.
3. Kadar neprekinjene meritve niso potrebne, je treba vsaj enkrat na šest mesecev izvesti meritve SO₂, NO_x in prahu, za naprave na plin pa tudi meritve CO.
4. Pri kurilnih napravah na premog ali lignit se vsaj enkrat letno merijo skupne emisije živega srebra.
5. Kot nadomestna možnost meritvam SO₂ in NO_x iz točke 3 se lahko za določanje emisij SO₂ in NO_x uporabijo drugi postopki, ki jih preveri in odobri pristojni organ. Za take postopke se uporabijo ustrezni standardi CEN, ali, če standardi CEN niso na voljo, standardi ISO, nacionalni ali drugi mednarodni standardi, ki zagotovijo z znanstvenega vidika enako kakovostne podatke.
6. Pristojni organ se mora obvestiti o pomembnih spremembah pri vrsti uporabljenega goriva ali načina obratovanja naprave. Pristojni organ odloči ali zahteve za spremljanje stanja iz točk 1 do 4 zadoščajo ali pa so potrebne prilagoditve.
7. Neprekinjene meritve, ki se izvedejo v skladu s točko 1, morajo vključevati meritev deleža kisika, temperature, tlaka in deleža vodnih hlapov odpadnih plinov. Neprekinjene meritve vsebnosti vodnih hlapov v odpadnih plinih niso potrebne, pod pogojem, da se vzorec odpadnega plina pred analizo emisij posuši.
8. Vzorčenje in analiza pomembnih onesnaževal in meritev parametrov postopka, pa tudi zagotavljanje kakovosti avtomatskih merilnih sistemov ter referenčne merilne metode za kalibracijo teh sistemov se izvedejo skladno s standardi CEN. Če standardi CEN niso na voljo, standardi ISO, nacionalni ali drugi mednarodni standardi, ki zagotovijo z znanstvenega vidika enako kakovostne podatke.

Avtomatske merilne sisteme je treba kontrolirati z vzporednimi meritvami z referenčnimi metodami vsaj enkrat na leto.

Upravljavec pristojni organ obvešča o rezultatih preverjanja avtomatskih merilnih sistemov.

9. Pri mejnih vrednostih emisij vrednosti 95 % intervala zaupanja enega rezultata meritve ne presegajo naslednjih odstotkov mejnih vrednosti emisij:

Ogljikov oksid	10 %
Žveplov dioksid	20 %
Dušikovi oksidi	20 %
Prah	30 %

10. Validirane urne in dnevne povprečne vrednosti se določijo na podlagi izmerjenih veljavnih urnih povprečnih vrednosti, tako da se odšteje vrednost intervala zaupanja, določenega v točki 9.

Kateri koli dan, ko so več kot tri urne povprečne vrednosti neveljavne zaradi okvare ali vzdrževanja avtomatskega merilnega sistema se razveljavi. Če se zaradi takih razmer na leto razveljavi več kot deset dni, pristojni organ zahteva od upravljavca, da ustrezno ukrepa, da se izboljša zanesljivost avtomatskega merilnega sistema.

11. Pri napravah, ki morajo ustrezati stopnjam razžvepljanja iz člena 31, se redno spremlja tudi vsebnost žvepla v gorivu, ki se uporablja v kurilni napravi. Ustrezni organi morajo biti obveščeni o bistvenih spremembah vrste uporabljenega goriva.

DEL 4

Ocena skladnosti z mejnimi vrednostmi emisij

1. Pri neprekinjenih meritvah se šteje, da so mejne vrednosti emisij iz delov 1 in 2 dosežene, če vrednotenje rezultatov meritev za obratovalne ure v koledarskem letu kaže, da so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (a) nobena validirana mesečna povprečna vrednost ne presega ustreznih mejnih vrednosti emisij iz delov 1 in 2;
 - (b) nobena validirana dnevna povprečna vrednost ne presega 110 % ustreznih mejnih vrednosti emisij iz delov 1 in 2;
 - (c) pri kurilnih napravah, ki jih sestavljajo samo kotli na premog s skupno nazivno vhodno toplotno močjo pod 50 MW, nobena validirana dnevna povprečna vrednost ne presega 150 % ustreznih mejnih vrednosti emisij iz delov 1 in 2,
 - (d) 95 % vseh validiranih urnih povprečnih vrednosti v letu ne presega 200 % ustreznih mejnih vrednosti emisij iz delov 1 in 2.

Validirane povprečne vrednosti se določijo v skladu s točko 10 dela 3.

Pri izračunu povprečnih vrednosti emisij se vrednosti, izmerjene v obdobjih iz členov 30(5) in (6), člena 37 ter ob zagonu in ustavitvi, ne upoštevajo.

2. Kadar se neprekinjene meritve ne zahtevajo, se šteje, da so mejne vrednosti emisij iz delov 1 in 2 dosežene, če rezultati vsake serije meritev ali drugih postopkov, ki so jih v skladu s predpisi določili pristojni organi, ne presegajo mejnih vrednosti emisij.

DEL 5

Najnižja stopnja razžveplanja

1. Najnižja stopnja razžveplanja za kurilne naprave iz člena 30(2)

Skupna nazivna vhodna toplotna moč (MW)	Najnižja stopnja razžveplanja	
	Naprave, ki jim je bilo izdano dovoljenje pred 27. novembrom 2002 ali katerih upravljavec je predložil popolno vlogo za dovoljenje pred tem datumom, pod pogojem, da je začela obratovati najkasneje 27. novembra 2003	Druge naprave
50-100	80 %	92 %
100-300	90 %	92 %
> 300	96 % ⁽¹⁾	96 %

Opombe:

⁽¹⁾ Za kurilne naprave, ki kurijo naftni skrilavec, je najnižja stopnja razžveplanja 95 %.

2. Najnižja stopnja razžveplanja za kurilne naprave iz člena 30(3)

Skupna nazivna vhodna toplotna moč (MW)	Najnižja stopnja razžveplanja
50-100	93 %
100-300	93 %
> 300	97 %

DEL 6

Skladnost s stopnjo razžveplanja

Najnižje stopnje razžveplanja, določene v delu 5 te priloge, veljajo kot mesečne povprečne mejne vrednosti.

DEL 7

Povprečne mejne vrednosti emisij za kurilne naprave s kombiniranim gorivom v rafinerijah

Povprečne mejne vrednosti emisij (mg/Nm^3) za SO_2 za kurilne naprave s kombiniranim gorivom v rafinerijah – razen za plinske turbine in plinske motorje –, ki kot edino gorivo ali skupaj z drugimi gorivi za lastne potrebe uporabljajo ostanke destilacij in pretvorb surove nafte:

- (a) za kurilne naprave, ki jim bilo dovoljenje izdano pred 27. novembrom 2002 ali katerih upravljavec je predložil popolno vlogo za dovoljenje pred tem datumom, pod pogojem, da je naprava začela obratovati najkasneje 27. novembra 2003: $1\,000\text{ mg}/\text{Nm}^3$;
- (b) za druge kurilne naprave: $600\text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Te mejne vrednosti emisij se izračunajo pri temperaturi 273,15 K, tlaku 101,3 kPa in po korekciji za vsebnost vodnih hlapov v odpadnih plinih ter pri standardizirani vsebnosti O_2 6 % za trdna goriva ter 3 % za tekoča in plinasta goriva.

PRILOGA VI

Tehnične določbe za sežigalnice odpadkov in naprave za sosežig odpadkov

DEL 1

Opredelitve

Za namene te priloge se uporabljajo naslednje opredelitve:

- (a) „obstoječa sežigalnica odpadkov“ pomeni eno izmed naslednjih sežigalnic odpadkov:
- (i) ki je obratovala in imela dovoljenje v skladu z veljavno zakonodajo Unijo pred 28. decembrom 2002,
 - (ii) ki je bila odobrena ali registrirana za sežiganje odpadkov in je imela dovoljenje, izdano pred 28. decembrom 2002 v skladu z veljavno zakonodajo Unijo, pod pogojem, da je naprava začela obratovati najkasneje 28. decembra 2003,
 - (iii) za katero je bila po mnenju pristojnega organa pred 28. decembrom 2002 vložena popolna vloga za dovoljenje, pod pogojem, da je naprava začela obratovati najkasneje 28. decembra 2004;
- (b) „nova sežigalnica odpadkov“ pomeni katero koli sežigalnico odpadkov, ki ni zajeta v točki (a).

DEL 2

Ekvivalenčni faktorji za dibenzo-p-dioksine in dibenzofurane

Za določanje skupne koncentracije dioksinov in furanov se masne koncentracije naslednjih dibenzo-p-dioksinov in dibenzofuranov, preden se seštejejo, pomnožijo z naslednjimi ekvivalenčnimi faktorji:

	Ekvivalenčni faktorji toksičnosti
2,3,7,8 – tetraklordibenzodioksin (TCDD)	1
1,2,3,7,8 – pentaklordibenzodioksin (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 – heksaklordibenzodioksin (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 – heksaklordibenzodioksin (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 – heksaklordibenzodioksin (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 – heptaklordibenzodioksin (HpCDD)	0,01
oktaklordibenzodioksin (OCDD)	0,001
2,3,7,8 – tetraklordibenzofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 – pentaklordibenzofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 – pentaklordibenzofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 – heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 – heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 – heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 – heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 – heptaklordibenzofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 – heptaklordibenzofuran (HpCDF)	0,01
oktaklordibenzofuran (OCDF)	0,001

DEL 3

Mejne vrednosti emisij v zrak za sežigalnice odpadkov

1. Vse mejne vrednosti se izračunajo pri temperaturi 273,15 K, tlaku 101,3 kPa in po korekciji za vsebnost vodnih hlapov v odpadnih plinih.

Standardizirajo se pri 11 % vsebnosti kisika v odpadnem plinu, razen pri sežiganju odpadnih mineralnih olj, kot določa člen 3(3) Direktive 2008/98/ES, ko se standardizirajo pri vsebnosti 3 % kisika, in v primerih iz točke 2.7 dela 6.

- 1.1 Dnevne povprečne mejne vrednosti emisij za naslednja onesnaževala (mg/Nm³)

Celotni prah	10
Plinaste in hlapne organske snovi, izražene kot skupni organski ogljik (TOC)	10
Vodikov klorid (HCl)	10
Vodikov fluorid (HF)	1
Žveplov dioksid (SO ₂)	50
Dušikov oksid (NO) in dušikov dioksid (NO ₂), izražena kot NO ₂ za obstoječe sežigalnice odpadkov z nazivno zmogljivostjo več kot 6 ton na uro ali za nove sežigalnice odpadkov	200
Dušikov oksid (NO) in dušikov dioksid (NO ₂), izražena kot NO ₂ za obstoječe sežigalnice odpadkov z nazivno zmogljivostjo 6 ton na uro ali manj	400

- 1.2 Polurne povprečne mejne vrednosti emisij za naslednja onesnaževala (mg/Nm³)

	(100 %) A	(97 %) B
Celotni prah	30	10
Plinaste in hlapne organske snovi, izražene kot skupni organski ogljik (TOC)	20	10
Vodikov klorid (HCl)	60	10
Vodikov fluorid (HF)	4	2
Žveplov dioksid (SO ₂)	200	50
Dušikov oksid (NO) in dušikov dioksid (NO ₂), izražena kot NO ₂ za obstoječe sežigalnice odpadkov z nazivno zmogljivostjo več kot 6 ton na uro ali za nove sežigalnice odpadkov	400	200

- 1.3 Povprečne mejne vrednosti emisij (mg/Nm³), izmerjene v vzorčevalnem obdobju najmanj 30 minut in največ 8 ur, za naslednje težke kovine

Kadmij in njegove spojine, izražene kot kadmij (Cd)	Skupaj: 0,05
Talij in njegove spojine, izražene kot talij (Tl)	
Živo srebro in njegove spojine, izražene kot živo srebro (Hg)	0,05
Antimon in njegove spojine, izražene kot antimon (Sb)	Skupaj: 0,5
Arzen in njegove spojine, izražene kot arzen (As)	
Svinec in njegove spojine, izražene kot svinec (Pb)	
Krom in njegove spojine, izražene kot krom (Cr)	
Kobalt in njegove spojine, izražene kot skupni kobalt (Co)	
Baker in njegove spojine, izražene kot baker (Cu)	
Mangan in njegove spojine, izražene kot mangan (Mn)	
Nikelj in njegove spojine, izražene kot nikelj (Ni)	
Vanadij in njegove spojine, izražene kot vanadij (V)	

Te povprečne vrednosti vključujejo tudi emisije ustreznih težkih kovin ter njihovih spojin v plinastem stanju in hlapni obliki.

- 1.4 Povprečne mejne vrednosti emisij (ng/Nm³) za dioksine in furane v vzorčevalnem obdobju najmanj 6 in največ 8 ur. Mejna vrednost emisije se nanaša na skupno koncentracijo dioksinov in furanov, ki se izračuna skladno z delom 2.

Dioksini in furani	0,1
--------------------	-----

- 1.5 Mejne vrednosti emisij (mg/Nm³) za ogljikov oksid (CO) v odpadnih plinih:

- (a) 50 kot dnevna povprečna vrednost;
- (b) 100 kot polurna povprečna vrednost v katerem koli 24-urnem obdobju;
- (c) 150 kot 10-minutne povprečna vrednost.

Pristojni organ lahko odobri izjeme od mejnih vrednosti emisij iz te točke za sežigalnice odpadkov, ki uporabljajo tehnologijo zvrtničene plasti, pod pogojem da je v dovoljenju določena mejna vrednost emisije za ogljikov oksid (CO) največ 100 mg/Nm³ kot urna povprečna vrednost.

2. Mejne vrednosti emisij, ki se uporabljajo v okoliščinah iz člena 46(6) in člena 47.

Koncentracija celotnega prahu v emisijah v zrak iz sežigalnic odpadkov ne sme v nobenih okoliščinah preseči 150 mg/Nm³, izražene kot polurno povprečje. Mejne vrednosti emisij v zrak za TOC in CO iz točk 1.2 in 1.5(b) ne smejo biti presežene.

3. Države članice lahko določijo pravila za izjeme, predvidene v tem delu.

DEL 4

Določanje mejnih vrednosti emisij v zrak za sosežiganje odpadkov

1. Naslednja enačba (pravilo mešanja) se uporablja, kadar posebna mejna vrednost skupnih emisij „C“ ni določena v tabeli v tem delu.

Mejna vrednost emisij za vsako pomembno onesnaževalo in CO v odpadnem plinu, nastalem pri sosežigu odpadkov, se izračuna, kot sledi:

$$\frac{V_{\text{odpadki}} \times C_{\text{odpadki}} + V_{\text{proces}} \times C_{\text{proces}}}{V_{\text{odpadki}} + C_{\text{proces}}} = C$$

V_{odpadki} : volumen odpadnega plina, nastalega le zaradi sežiga odpadkov, ki se določi na podlagi odpadkov z najnižjo kurilno vrednostjo ter je opredeljen v dovoljenju in standardiziran pri pogojih iz te direktive.

Če je delež izpuščene toplote, nastale pri sežigu nevarnih odpadkov, manjši od 10 % skupne toplote, izpuščene iz naprave, je treba V_{odpadki} izračunati na podlagi (predvidene) količine odpadkov, ki bi ob sežigu ustrezali 10 % izpuščene toplote pri konstanti skupni izpuščeni toploti.

C_{odpadki} : mejne vrednosti emisij, določene za sežigalnice odpadkov v delu 3

V_{proces} : volumen odpadnega plina, nastalega med procesom v napravi, skupaj z zgorevanjem dovoljenih goriv, ki se običajno uporabljajo v napravi (razen odpadkov), določen na podlagi vsebnosti kisika, pri kateri je treba standardizirati emisije, kot je določeno v zakonodaji Unije ali nacionalni zakonodaji. Če za to vrsto naprave ni zakonodaje, je treba uporabiti dejansko vsebnost kisika v odpadnem plinu, ki ni bil razredčen z dodatkom zraka, nepotrebne za proces.

C_{proces} : mejne vrednosti emisij, kot so določene v tem delu za nekatere industrijske dejavnosti ali, če take vrednosti niso na voljo, mejne vrednosti emisij naprav, ki so v skladu z nacionalno zakonodajo in drugimi predpisi za take naprave, ko uporabljajo običajno dovoljena goriva (razen odpadkov). Če taki ukrepi niso na voljo, se uporabljajo mejne vrednosti emisij, določene v dovoljenju. Če v dovoljenju teh vrednosti ni, se uporabijo dejanske masne koncentracije.

- C: mejne vrednosti skupnih emisij pri vsebnostih kisika, kot so določene v tem delu za nekatere industrijske dejavnosti in nekatera onesnaževala, ali, če takih vrednosti ni, mejne vrednosti skupnih emisij, ki nadomestijo mejne vrednosti emisij, kot so določene v posameznih prilogah k tej direktivi. Skupna vsebnost kisika, ki naj nadomesti vsebnost kisika za standardizacijo, se izračuna na podlagi prej omenjene vsebnosti ob upoštevanju delnih volumnov.

Vse mejne vrednosti se izračunajo pri temperaturi 273,15 K, tlaku 101,3 kPa in po korekciji za vsebnost vodnih hlapov v odpadnih plinih.

Države članice lahko določijo pravila za izjeme, predvidene v tem delu.

2. Posebne določbe za cementne peči, v katerih se sežežigajo odpadki

- 2.1 Mejne vrednosti emisij iz točk 2.2 in 2.3 se uporabljajo kot dnevne povprečne vrednosti za celoten prah, HCl, HF, NO_x, SO₂ in TOC (za neprekinjene meritve), kot povprečne vrednosti v vzorčevalnem obdobju najmanj 30 minut in največ 8 ur za težke kovine in kot povprečne vrednosti v vzorčevalnem obdobju najmanj 6 ur in največ 8 ur za dioksine in furane.

Vse vrednosti se standardizirajo pri 10 % kisika.

Polurne povprečne vrednosti so potrebne le za izračun dnevnih povprečnih vrednosti.

2.2 C – mejne vrednosti skupnih emisij (mg/Nm³, razen za dioksine in furane) za naslednja onesnaževala

Onesnaževalo	C
Celotni prah	30
HCl	10
HF	1
NO _x	500 ⁽¹⁾
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioksini in furani (ng/Nm ³)	0,1

⁽¹⁾ Do 1. januarja 2016 lahko pristojni organ dovoli izjeme od mejne vrednosti za NO_x za peči Leopol in dolge rotacijske peči, pod pogojem, da v dovoljenju določena skupna mejna vrednost emisij za NO_x ni več kot 800 mg/Nm³.

2.3 C – mejne vrednosti skupnih emisij (mg/Nm³) za SO₂ in TOC

Onesnaževalo	C
SO ₂	50
TOC	10

Pristojni organ lahko dovoli odstopanja za mejne vrednosti emisij iz te točke, kadar TOC in SO₂ ne nastaneta pri sežiganju odpadkov.

2.4 C – Mejne vrednosti skupnih emisij za CO

Pristojni organ lahko določi mejne vrednosti emisij za CO.

3. Posebne določbe za kurilne naprave, v katerih se sežežigajo odpadki

- 3.1 C_{proces}, izražen kot dnevne povprečne vrednosti (mg/Nm³), se uporablja do datuma iz člena 82(5)

Za določitev vhodne toplotne moči kurilnih naprav se uporabljajo agregacijska pravila, kot so določena v členu 29. Polurne povprečne vrednosti so potrebne le za izračun dnevnih povprečnih vrednosti.

C_{proces} za trdna goriva, razen biomase (vsebnost O_2 je 6 %):

Onesnaževala	< 50 MWth	50-100 MWth	100 do 300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	850	200	200
NO_x	—	400	200	200
Prah	50	50	30	30

C_{proces} za biomaso (vsebnost O_2 je 6 %):

Onesnaževala	< 50 MWth	50 do 100 MWth	100 do 300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	200	200	200
NO_x	—	350	300	200
Prah	50	50	30	30

C_{proces} za tekoča goriva (vsebnost O_2 je 3 %):

Onesnaževala	< 50 MWth	50 do 100 MWth	100 do 300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	850	400 to 200 (linearno zmanjševanje od 100 do 300 MWth)	200
NO_x	—	400	200	200
Prah	50	50	30	30

3.2 C_{proces} , izražen kot povprečne dnevne vrednosti (mg/Nm^3), velja od datuma iz člena 82(6)

Za določitev vhodne toplotne moči kurilnih naprav se uporabljajo agregacijska pravila, kot so določena v členu 29. Polurne povprečne vrednosti so potrebne le za izračun dnevnih povprečnih vrednosti.

3.2.1 C_{proces} za kurilne naprave iz člena 30(2), razen za plinske turbine in plinske motorje

C_{proces} za trdna goriva, razen biomase (vsebnost O_2 je 6 %):

Onesnaževalo	< 50 MWth	50-100 MWth	100 do 300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	400 za šoto: 300	200	200
NO_x	—	300 za lignitni prah: 400	200	200
Prah	50	30	25 za šoto: 20	20

C_{proces} za biomaso (vsebnost O_2 je 6 %):

Onesnaževalo	< 50 MWth	50 do 100 MWth	100 do 300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	200	200	200
NO_x	—	300	250	200
Prah	50	30	20	20

C_{proces} za tekoča goriva (vsebnost O_2 je 3 %):

Onesnaževalo	< 50 MWth	50 do 100 MWth	100 do 300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	350	250	200
NO_x	—	400	200	150
Prah	50	30	25	20

3.2.2 C_{proces} za kurilne naprave iz člena 30(3), razen za plinske turbine in plinske motorje C_{proces} za trdna goriva, razen biomase (vsebnost O_2 je 6 %):

Onesnaževalo	< 50 MWth	50-100 MWth	100 do 300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	400 za šoto: 300	200 za šoto: 300, razen pri zgorevanju v zvrtničeni plasti: 250	150 za krožno zgorevanje ali zgorevanje pod tlakom v zvrtničeni plasti ali, pri kurjenju šote, za kakršno koli zgore- vanje v zvrtničeni plasti: 200
NO_x	—	300 za šoto: 250	200	150 za lignitni prah: 200
Prah	50	20	20	10 za šoto: 20

 C_{proces} za biomaso (vsebnost O_2 je 6 %):

Onesnaževalo	< 50 MWth	50 do 100 MWth	100 do 300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	200	200	150
NO_x	—	250	200	150
Prah	50	20	20	20

 C_{proces} za tekoča goriva (vsebnost O_2 je 3 %):

Onesnaževalo	< 50 MWth	50 do 100 MWth	100 do 300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	350	200	150
NO_x	—	300	150	100
Prah	50	20	20	10

3.3 C – mejne vrednosti skupnih emisij za težke kovine (mg/Nm^3), izražene kot povprečne vrednosti, izmerjene v vzorčevalnem obdobju najmanj 30 minut in največ 8 ur (vsebnost O_2 je 6 % za trdna goriva in 3 % za tekoča goriva)

Snovi, ki onesnažujejo okolje	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

3.4 C – mejne vrednosti skupnih emisij (ng/Nm^3) za dioksine in furane, izražene kot povprečne vrednosti, izmerjene v vzorčevalnem obdobju najmanj 6 ur in največ 8 ur (vsebnost O_2 je 6 % za trdna goriva in 3 % za tekoča goriva)

Onesnaževalo	C
Dioksini in furani	0,1

4. Posebne določbe za naprave za sežig odpadkov v industrijskih sektorjih, ki niso vključeni v točki 2 in 3 tega dela

- 4.1 C – mejna vrednost skupnih emisij (ng/Nm^3) za dioksine in furane, izražena kot povprečna vrednost, izmerjena v vzorčevalnem obdobju najmanj 6 in največ 8 ur:

Onesnaževalo	C
Dioksini in furani	0,1

- 4.2 C – mejne vrednosti skupnih emisij (mg/Nm^3) za težke kovine, izražene kot povprečne vrednosti, izmerjene v vzorčevalnem obdobju najmanj 30 minut in največ 8 ur:

Snovi, ki onesnažujejo okolje	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

DEL 5

Mejne vrednosti emisij pri odvajanju odpadne vode, nastale pri čiščenju odpadnih plinov

Snovi, ki onesnažujejo okolje	Mejne vrednosti emisij za nefiltrirane vzorce (mg/l , razen dioksinov in furanov)	
	(95 %)	(100 %)
1. Skupne neraztopljene trdne snovi, kot so opredeljene v Prilogi I k Direktivi 91/271/EGS	30	45
2. Živo srebro in njegove spojine, izražene kot živo srebro (Hg)	0,03	
3. Kadmij in njegove spojine, izražene kot kadmij (Cd)	0,05	
4. Talij in njegove spojine, izražene kot talij (Tl)	0,05	
5. Arzen in njegove spojine, izražene kot arzen (As)	0,15	
6. Svinec in njegove spojine, izražene kot svinec (Pb)	0,2	
7. Krom in njegove spojine, izražene kot krom (Cr)	0,5	
8. Baker in njegove spojine, izražene kot baker (Cu)	0,5	
9. Nikelj in njegove spojine, izražene kot nikelj (Ni)	0,5	
10. Cink in njegove spojine, izražene kot cink (Zn)	1,5	
11. Dioksini in furani	0,3 ng/l	

DEL 6

Spremljanje emisij

1. Metode merjenja

- 1.1 Meritve za določanje koncentracij snovi, ki onesnažujejo zrak in vodo, so reprezentativno izvedene.

- 1.2 Vzorčenje in analiza vseh onesnaževal, skupaj z dioksini in furani, ter zagotavljanje kakovosti avtomatskih merilnih sistemov in referenčne merilne metode za njihovo kalibracijo se izvedejo v skladu s standardi CEN. Če standardi CEN niso na voljo, standardi ISO, nacionalni ali drugi mednarodni standardi, ki zagotovijo z znanstvenega vidika enako kakovostne podatke. Avtomatski merilni sistemi se preverjajo vsaj enkrat letno z vzporednimi meritvami po referenčnih metodah.

- 1.3 Pri dnevni mejni vrednosti emisij vrednosti 95 % intervala zaupanja enega rezultata meritve ne presegajo naslednjih odstotkov mejnih vrednosti emisij:

Ogljikov oksid	10 %
Žveplov dioksid:	20 %
Dušikov dioksid:	20 %
Celotni prah	30 %
Skupni organski ogljik:	30 %
Vodikov klorid:	40 %
Vodikov fluorid:	40 %.

Redne meritve emisij v zrak in vodo se opravijo v skladu s točkama 1.1 in 1.2.

2. Meritve v zvezi z onesnaževali zraka

2.1 Opravljajo se naslednje meritve v zvezi z onesnaževali zraka:

- (a) neprekinjene meritve naslednjih snovi: NO_x , pod pogojem da so mejne vrednosti emisij določene, CO, celotni prah, TOC, HCl, HF, SO_2 ;
- (b) neprekinjene meritve naslednjih procesnih parametrov: temperatura blizu notranje stene ali na drugi reprezentativni točki sežigalne komore, kot to odobri pristojni organ, koncentracija kisika, tlak, temperatura odpadnega plina in vsebnost vodnih hlapov v odpadnem plinu;
- (c) vsaj dve meritvi težkih kovin ter dioksinov in furanov na leto; vendar pa se v prvih 12 mesecih obratovanja opravi vsaj ena meritev vsake tri mesece.

2.2 Zadrževalni čas ter najnižjo temperaturo odpadnih plinov in vsebnost kisika v odpadnih plinih je treba ustrezno preveriti vsaj enkrat ob začetku obratovanja sežigalnice odpadkov ali naprave za sosežig odpadkov in v najbolj neugodnih pogojih obratovanja, ki se lahko pričakujejo.

2.3 Neprekinjene meritve HF se lahko opustijo, če je v obdelavo vključena faza odstranjevanja HCl, ki zagotavlja, da se mejna vrednost emisije HCl ne presega. V tem primeru je treba emisije HF meriti redno, kot je določeno v točki 2.1(c).

2.4 Neprekinjene meritve vsebnosti vodnih hlapov niso potrebne, če je vzorec odpadnega plina pred analizo emisij posušen.

2.5 Pristojni organ se lahko odloči, da ne zahteva neprekinjenih meritev za HCl, HF in SO_2 v sežigalnici odpadkov ali napravi za sosežig odpadkov, ter zahteva meritve v rednih časovnih presledkih, kot so določene v točki 2.1(c), ali pa ne zahteva nobenih meritev, če upravljavec lahko dokaže, da emisije teh onesnaževal nikakor ne morejo biti večje od predpisanih mejnih vrednosti emisij.

Pristojni organ se lahko odloči, da ne zahteva neprekinjenih meritev NO_x in zahteva meritve v rednih časovnih presledkih, kot jih določa točka 2.1(c), v obstoječih sežigalnicah odpadkov z nazivno zmogljivostjo manj kot 6 ton na uro ali v obstoječih napravah za sosežig odpadkov z nazivno zmogljivostjo manj kot 6 ton na uro, če lahko upravljavec na podlagi informacij o kakovosti zadevnih odpadkov, uporabljenih tehnologij in rezultatov spremljanja emisij dokaže, da emisije NO_x v nobenem primeru ne morejo biti višje od predpisane mejne vrednosti emisij.

2.6 Pristojni organ se lahko odloči, da za težke kovine zahteva eno meritev vsaki dve leti, za dioksine in furane pa ena meritev na leto, in sicer v naslednjih primerih:

- (a) emisije pri sosežiganju ali sežiganju odpadkov so v vseh okoliščinah manjše od 50 % mejnih vrednosti emisij;
- (b) odpadke, ki se bodo sežigali ali so sežigali, sestavljajo le nekateri izločeni gorljivi deli nenevarnih odpadkov, ki niso primerni za recikliranje in kažejo določene lastnosti ter so nadalje opredeljeni na podlagi ocene iz točke;

- (c) upravljavec lahko na podlagi podatkov o kakovosti zadevnih odpadkov in spremljanja emisij dokaže, da so emisije v vseh okoliščinah znatno pod mejnimi vrednostmi emisij za težke kovine ter dioksine in furane.
- 2.7 Rezultati meritev se standardizirajo z uporabo standardnih koncentracij kisika iz dela 3 ali pa se izračunajo v skladu z delom 4 in po formuli iz dela 7.
- Kadar se odpadki sežigajo ali sosežigajo v s kisikom obogateni atmosferi, se rezultati meritev lahko standardizirajo pri vsebnosti kisika, ki jo določi pristojni organ glede na posebne razmere v posameznem primeru.
- Kadar se v sežigalnici odpadkov ali napravi za sosežig odpadkov, ki sežiga nevarne odpadke, emisije onesnaževal zmanjšajo s čiščenjem odpadnih plinov, se standardizacija glede na vsebnost kisika, predvideno v prvem pododstavku, opravi le, če vsebnost kisika, izmerjena v istem obdobju kot za zadevno onesnaževalo, presega ustrezno standardno vsebnost kisika.
3. Meritve v zvezi z onesnaževali vode
- 3.1 Naslednje meritve se opravljajo na mestu odvajanja odpadne vode:
- (a) neprekinjene meritve pH, temperature in pretoka;
 - (b) dnevne meritve skupnih neraztopljenih trdnih snovi v naključnem vzorcu ali meritve pretoku sorazmernega reprezentativnega vzorca v obdobju 24 ur;
 - (c) vsaj mesečne meritve Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni in Zn v pretoku sorazmernem reprezentativnem vzorcu izpusta v obdobju 24 ur;
 - (d) meritve dioksinov in furanov vsaj vsakih šest mesecev; vendar pa se v prvih 12 mesecih obratovanja opravi vsaj ena meritev vsake tri mesece.
- 3.2 Kadar se odpadne vode, nastale pri čiščenju odpadnih plinov, čistijo na kraju samem skupaj z odpadno vodo iz drugih virov na kraju samem, upravljavec opravi meritve:
- (a) po iztoku odpadne vode iz procesa čiščenja odpadnega plina in pred njenim vstopom v skupno čistilno napravo;
 - (b) na vsakem drugem iztoku odpadne vode pred vstopom v skupno čistilno napravo;
 - (c) na končnem iztoku odpadne vode iz sežigalnice ali naprave za sosežig po njenem čiščenju.

DEL 7

Formula za izračun koncentracije emisij pri

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S = izračunana koncentracija emisij pri standardnem odstotku koncentracije kisika

E_M = izmerjena koncentracija emisij

O_S = standardna koncentracija kisika

O_M = izmerjena koncentracija kisika

DEL 8

Ocena usklajenosti z mejnimi vrednostmi emisij

1. Mejne vrednosti emisij v zrak

1.1 Šteje se, da so zahteve glede mejnih vrednosti emisij za zrak izpolnjene, če:

- (a) nobena od dnevnih povprečnih vrednosti ne presega nobene mejne vrednosti emisij iz točke 1.1 dela 3 ali dela 4 ali izračunane v skladu z delom 4;

- (b) nobena od polurnih povprečnih vrednosti ne presega nobene mejne vrednosti emisij iz stolpca A v tabeli iz točke 1.2 dela 3 ali, kadar je to ustrezno, 97 % polurnih povprečnih vrednosti v letu ne presega nobene mejne vrednosti emisij iz stolpca B v tabeli iz točke 1.2 dela 3;
- (c) nobena od povprečnih vrednosti v vzorčevalnem obdobju, določenem za težke kovine ter dioksine in furane, ne presega mejnih vrednosti emisij iz točk 1.3 in 1.4 dela 3 ali dela 4 ali izračunanih v skladu z delom 4;
- (d) za ogljikov monoksid (CO):
 - (i) v primeru sežigalnic odpadkov:
 - vsaj 97 % dnevnih povprečnih vrednosti čez leto ne presega mejne vrednosti emisij iz točke 1.5(a) dela 3; in
 - vsaj 95 % vseh 10-minutnih povprečnih vrednosti v katerem koli 24-urnem obdobju ne presega mejne vrednosti emisij iz točk 1.5(b) in (c) dela 3 ali nobena od polurnih povprečnih vrednosti iz istega obdobja ne presega teh mejnih vrednosti; države članice lahko pri sežigalnicah odpadkov, pri katerih se temperatura plinov, ki nastanejo pri postopku sežiga, dvigne na najmanj 1 100 °C za vsaj dve sekundi, uporabijo sedemdnevno ocenjevalno obdobje za 10-minutne povprečne vrednosti;
 - (ii) v primeru naprav za sosežig odpadkov: izpolnjene so določbe dela 4.

- 1.2 Polurne in 10-minutne povprečne vrednosti se določijo v času dejanskega obratovanja (razen v obdobju zagona in us-tavitve, če se odpadki ne sežigajo) na podlagi izmerjenih vrednosti, potem ko se odštejejo vrednosti intervala zaupanja iz točke 1.3 dela 6. Dnevne povprečne vrednosti se določijo na podlagi teh validiranih povprečnih vrednosti.

Za določitev veljavnih dnevnih povprečnih vrednosti se zaradi motenj v delovanju ali vzdrževanja sistema neprekinjenih meritev v nobenem dnevu ne zavrže več kot pet polurnih vrednosti. V letu se zaradi motenj v delovanju ali vzdrževa-nja sistema neprekinjenih meritev ne zavrže več kot deset dnevnih povprečnih vrednosti.

- 1.3 Povprečne vrednosti v vzorčevalnem obdobju in povprečne vrednosti pri meritvah v rednih časovnih presledkih HF, HCl in SO₂ se določijo v skladu z zahtevami členov 45(1)(e), in 48(3) ter točke 1 dela 6.

2. Mejne vrednosti emisij v vodo

Šteje se, da so zahteve glede mejnih vrednosti emisij za vodo izpolnjene, če:

- (a) za skupne neraztopljene trdne snovi 95 % in 100 % izmerjenih vrednosti ne presega mejnih vrednosti emisij, kot so določene v delu 5;
- (b) za težke kovine (Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni in Zn) največ ena meritev na leto presega mejne vrednosti emisij iz dela 5; ali, če država članica predvidi več kot 20 vzorcev na leto, največ 5 % teh vzorcev presega mejne vrednosti emisij iz dela 5;
- (c) za dioksine in furane rezultati meritev ne presegajo mejne vrednosti emisij iz dela 5.

PRILOGA VII

Tehnične določbe za obrate in dejavnosti, pri katerih se uporabljajo organska topila

DEL 1

Dejavnosti

1. Dejavnosti iz naslednjih točk vključujejo čiščenje opreme, vendar če ni določeno drugače, čiščenje izdelkov ni vključeno.

2. Nanašanje lepil

Kakršna koli dejavnost, pri kateri se na površino nanaša lepilo, razen nanašanja lepila in laminacije v tiskarstvu.

3. Površinska zaščita

Kakršna koli dejavnost, pri kateri se nanaša eno ali več zveznih prekrivnih plasti na:

- (a) katero koli od naslednjih vozil:

- (i) nove avtomobile, opredeljene kot vozila kategorije M1 v Direktivi 2007/46/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila ⁽¹⁾ in kategorije N1, če se površinsko zaščitijo v istem obratu kakor vozila M1;
- (ii) kabine tovornih vozil, opredeljene kot prostor za voznika, in vsa povezana ohišja za tehnično opremo vozil kategorij N2 in N3 v Direktivi 2007/46/ES;
- (iii) poltovorni dostavni avtomobili in tovorna vozila, opredeljeni kot vozila kategorij N1, N2 in N3 v Direktivi 2007/46/ES, vendar brez kabin tovornih vozil;
- (iv) avtobusi, opredeljeni kot vozila kategorij M2 in M3 v Direktivi 2007/46/ES;
- (v) priklopna vozila, opredeljena v kategorijah O1, O2, O3 in O4 v Direktivi 2007/46/ES;

- (b) kovinske in plastične površine, skupaj s površinami letal, ladij, vlakov itd.;

- (c) lesene površine;

- (d) površine tekstilij, tkanin, folij in papirja;

- (e) usnje.

Površinska zaščita ne vključuje površinske zaščite podlage s kovinskimi prevlekami z elektroforetskimi postopki in obrizgavanjem s kemikalijami. Če površinska zaščita vključuje fazo, v kateri se isti predmet tiska s kakršno koli tehniko, se šteje, da je tiskarska faza del površinske zaščite. Tiskanje, ki se izvaja kot ločena dejavnost, ni vključeno, vendar je lahko zajeto v poglavje V te direktive, če ta dejavnost sodi v njeno področje uporabe.

4. Površinska zaščita kovinskih kolobarjev

Kakršna koli dejavnost, pri kateri se navito jeklo, nerjaveče jeklo, prevlečeno jeklo, bakrove zlitine ali aluminijasti tra-kovi prevlečejo z zaščitnim filmom ali laminatom v neprekinjenem postopku.

⁽¹⁾ UL L 263, 9.10.2007, str. 1.

5. Kemično čiščenje

Kakršna koli industrijska ali poslovna dejavnost, pri kateri se v obratu uporabljajo hlapne organske spojine za čiščenje oblačil, pohištva in podobnih izdelkov široke porabe, razen ročnega odstranjevanja madežev v tekstilni in oblačilni industriji.

6. Proizvodnja obutve

Kakršna koli proizvodnja obutve ali njenih delov.

7. Proizvodnja premaznih mešanic, lakov, barv in lepil

Proizvodnja zgoraj navedenih končnih izdelkov in polizdelkov, če se izdelujejo na isti lokaciji, z mešanjem pigmentov, smol in lepil z organskimi topili ali drugimi osnovami, vključno z dispergiranjem in pred dispergiranjem, uravnavanjem viskoznosti in odtenka ter polnjenjem končnega izdelka v posode.

8. Proizvodnja farmacevtskih izdelkov

Kemična sinteza, fermentacija, ekstrakcija, formulacija in dodelava farmacevtskih izdelkov in proizvodnja polizdelkov, če poteka na isti lokaciji.

9. Tiskanje

Kakršna koli reprodukcija besedila in/ali slik, pri kateri se črnilo prenese na kakršno koli površino z uporabo nosilca slike. Vključuje povezano lakiranje, premazovanje in laminiranje. Vendar pa poglavje V velja le za naslednje podpostopke:

- (a) fleksotisk – tiskanje, pri katerem se uporabljajo nosilec slike iz gume ali elastičnih fotopolimerov, na katerem so tiskovne površine nad netiskovnimi, in tekoča črnila, ki se sušijo z izhlapevanjem;
- (b) rotacijski ofsetni tisk z vročim sušenjem – rotacijsko tiskanje, pri katerem se uporablja nosilec slike s tiskovno in netiskovno površino v isti ravnini, pri čemer rotacijsko pomeni, da se material, ki bo natisnjen, podaja v stroj s svitka in ne v posameznih polah. Netiskovna površina se obdelata tako, da privlači vodo in odbija črnilo. Tiskovna površina se obdelata tako, da sprejema črnilo in ga prenaša na površino, ki se tiska. Izhlapevanje poteka v peči, v kateri se natisnjeni material segreva z vročim zrakom;
- (c) laminiranje, povezano s tiskanjem – lepljenje dveh ali več gibkih vrst materiala pri izdelovanju laminatov;
- (d) rotacijski globoki tisk (bakrotisk) za publikacije – rotacijsko tiskanje, ki se uporablja za tiskanje papirja za revije, brošure, kataloge ali podobne izdelke z uporabo črnil na osnovi toluena;
- (e) globoki tisk – tiskanje, pri katerem se uporabljajo valjasti nosilec slike s tiskovno površino pod netiskovno površino in tekoča črnila, ki se sušijo z izhlapevanjem. Vdolbine se polnijo s črnilom; odvečno črnilo se z netiskovnih površin očisti, preden površina, ki se tiska, pride v stik z valjem in dvigne črnilo iz vdolbin;
- (f) rotacijski sitotisk – rotacijsko tiskanje, pri katerem se črnilo nanaša na površino, ki se tiska, tako da se potiska skozi porozen nosilec slike z odprto tiskovno površino in zatesnjeno netiskovno površino, in pri katerem se uporabljajo tekoča črnila, ki se sušijo le z izhlapevanjem. Rotacijsko pomeni, da se material, ki bo natisnjen, podaja v stroj s svitka in ne v posameznih polah;
- (g) lakiranje – dejavnost, pri kateri se na gibljiv material nanaša lak ali lepilo za poznejšo zatesnitev embalaže.

10. Predelava kavčuka

Kakršno koli mešanje v mikserjih in dvovaljnikih, blendiranje, kalandriranje, ekstrudiranje in vulkaniziranje naravnega ali sintetičnega kavčuka ter kakršni koli pomožni postopki za pretvorbo naravnega ali sintetičnega kavčuka v končni izdelek.

11. Čiščenje površin

Kakršna koli dejavnost razen kemičnega čiščenja, pri kateri se uporabljajo organska topila za odstranjevanje nečistoč s površine materiala skupaj z razmaščevanjem. Če je čiščenje sestavljeno iz več kot ene faze pred kakršno koli drugo dejavnostjo ali po njej, se šteje, da gre za eno čiščenje površin. Ta dejavnost se ne nanaša na čiščenje opreme, ampak površine izdelkov.

12. Ekstrahiranje rastlinskega olja in živalske maščobe ter rafiniranje rastlinskega olja

Kakršno koli ekstrahiranje rastlinskega olja iz semen in drugih delov rastlin, predelovanje suhih ostankov za proizvodnjo živalske krme, čiščenje masti in rastlinskega olja, pridobljenega iz semen in delov rastlin in/ali živali.

13. Ličenje vozil

Kakršna koli površinska zaščita in z njo povezano razmaščevanje pri industrijskih ali poslovnih dejavnostih:

- (a) prvo lakiranje cestnih vozil, kot so opredeljena v Direktivi 2007/46/ES, ali njihovih delov z materiali za končno obdelavo, če poteka ločeno od izvirne proizvodne linije;
- (b) lakiranje prikolic (vključno s polpriklopniki) (kategorija O v Direktivi 2007/46/ES).

14. Površinska zaščita žičnih navitij

Kakršna koli površinska zaščita kovinskih prevodnikov, ki se uporabljajo za navijanje tuljav v transformatorjih in motorjih itd.

15. Impregnacija lesa

Kakršna koli impregnacija lesa z zaščitnimi sredstvi.

16. Proizvodnja lesnih in plastičnih laminatov

Kakršno koli lepljenje lesa in/ali plastike za izdelavo laminatov.

Pragovi in mejne vrednosti emisij

Mejne vrednosti emisij in odpadnih plinov se izračunajo pri temperaturi 273,15 K in tlaku 101,3 kPa.

	Dejavnost (prag porabe topila v tonah na leto)	Prag (prag porabe topila v tonah na leto)	Mejne vrednosti emisij v odpadnih plinih (mg C/Nm ³)	Mejne vrednosti nezajetih emisij (odstotek vnosa topila)		Mejne vrednosti skupnih emisij		Posebne določbe
				Novi obrati	Obstoječi obrati	Novi obrati	Obstoječi obrati	
1	Rotacijski ofsetni tisk z vročim sušenjem (^{>} 15)	15—25	100	30 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Ostanki topila v končnem izdelku se ne štejejo kot del nezajetih emisij.
		^{>} 25	20	30 ⁽¹⁾				
2	Rotacijski globoki tisk (bakrotisk) za publikacije (^{>} 25)		75	10	15			
3	Druge enote za globoki tisk, fleksotisk, rotacijski sitotisk, laminiranje ali lakiranje (^{>} 15) rotacijski sitotisk na tekstilije/lepenko (^{>} 30)	15—25	100	25				⁽¹⁾ Prag za rotacijski sitotisk na tekstilije in lepenko.
		^{>} 25	100	20				
		^{>} 30 ⁽¹⁾	100	20				
4	Čiščenje površin z uporabo spojin iz člena 59(5) (^{>} 1)	1—5	20 ⁽¹⁾	15				⁽¹⁾ Mejna vrednost se nanaša na maso spojin v mg/Nm ³ in ne na skupni ogljik.
		^{>} 5	20 ⁽¹⁾	10				
5	Drugo čiščenje površin (^{>} 2)	2—10	75 ⁽¹⁾	20 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Za obrate, ki pristojnemu organu dokažejo, da povprečni delež organskih topil v vseh uporabljenih čistilnih sredstvih ne presega 30 % v teži, se te vrednosti ne uporabljajo.
		^{>} 10	75 ⁽¹⁾	15 ⁽¹⁾				
6	Površinska zaščita vozil (< 15) in ličenje vozil	^{>} 0,5	50 ⁽¹⁾	25				⁽¹⁾ Skladnost po točki 2 dela 8 se dokazuje na podlagi 15-minutnih povprečnih meritev.
7	Površinska zaščita kovinskih kolobarjev (^{>} 25)		50 ⁽¹⁾	5	10			⁽¹⁾ Za obrate, ki uporabljajo tehnike, pri katerih se lahko ponovno uporabijo regenerirana topila, je mejna vrednost emisij 150.

	Dejavnost (prag porabe topila v tonah na leto)	Prag (prag porabe topila v tonah na leto)	Mejne vrednosti emisij v odpadnih plinih (mg C/Nm ³)	Mejne vrednosti nezajetih emisij (odstotek vnosa topila)		Mejne vrednosti skupnih emisij		Posebne določbe
				Novi obrati	Obstoječi obrati	Novi obrati	Obstoječi obrati	
8	Druga površinska zaščita, vključno s premazovanjem kovin, plastike, tekstilij ⁽⁵⁾ , tkanin, folij in papirja (> 5)	5—15 > 15	100 ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾ 50/75 ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾		25 ⁽⁴⁾ 20 ⁽⁴⁾			⁽¹⁾ Mejna vrednost emisij se uporablja za nanašanje premaznega sredstva in sušenje v zaprtih pogojih. ⁽²⁾ Prva mejna vrednost emisij se uporablja za sušenje, druga pa za nanašanje premaznega sredstva. ⁽³⁾ Pri obratih za barvanje in impregnacijo, ki uporabljajo tehnike, pri katerih se lahko ponovno uporabijo regenerirana topila, je mejna vrednost emisij, ki se uporabljajo za nanašanje premaznega sredstva in sušenje skupaj, enaka 150. ⁽⁴⁾ Teh vrednosti ni treba uporabljati za dejavnosti površinske zaščite, ki jih ni mogoče izvajati v zaprtih pogojih (kot so ladjedelništvo in barvanje letal), v skladu s členom 59(3). ⁽⁵⁾ Rotacijski sitotisk na tekstilije je zajet z dejavnostjo št. 3.
9	Površinska zaščita žičnih navitij (> 5)					10 g/kg ⁽¹⁾ 5 g/kg ⁽²⁾		⁽¹⁾ Se uporablja za obrate, v katerih je povprečni premer žice ≤ 0,1 mm. ⁽²⁾ Se uporablja za vse druge obrate.
10	Površinska zaščita lesenih površin (> 15)	15—25 > 25	100 ⁽¹⁾ 50/75 ⁽²⁾		25 20			⁽¹⁾ Mejna vrednost emisij se uporablja za nanašanje premaznega sredstva in sušenje v zaprtih pogojih. ⁽²⁾ Prva vrednost se uporablja za sušenje, druga pa za nanašanje premaznega sredstva.
11	Kemično čiščenje					20 g/kg ⁽¹⁾ ⁽²⁾		⁽¹⁾ Izraženo kot masa izpuščenega topila na kilogram očiščenega in posušenega izdelka. ⁽²⁾ Mejna vrednost emisij v točki 2 dela 4 se ne uporablja za to dejavnost.

	Dejavnost (prag porabe topila v tonah na leto)	Prag (prag porabe topila v tonah na leto)	Mejne vrednosti emisij v odpadnih plinih (mg C/Nm ³)	Mejne vrednosti nezajetih emisij (odstotek vnosa topila)		Mejne vrednosti skupnih emisij		Posebne določbe
				Novi obrati	Obstoječi obrati	Novi obrati	Obstoječi obrati	
12	Impregnacija lesa (> 25)		100 ⁽¹⁾		45	11 kg/m ³		⁽¹⁾ Mejna vrednost emisij se ne uporablja za impregnacijo s kreozotom.
13	Površinska zaščita usnja (> 10)	10—25 > 25 > 10 ⁽¹⁾				85 g/m ² 75 g/m ² 150 g/m ²		Mejne vrednosti emisij so izražene v gramih izpuščenega topila na m ² proizvedenega izdelka. ⁽¹⁾ Pri površinski zaščiti usnja v pohištveni industriji in posebnih usnjenih izdelkov široke porabe, kakršni so torbe, pasovi, denarnice itd.
14	Proizvodnja obutve (> 5)					25 g na par		Mejna vrednost skupnih emisij je izražena v gramih izpuščenega topila na par dokončane obutve.
15	Proizvodnja lesnih in plastičnih laminatov (> 5)					30 g/m ²		
16	Nanašanje lepil (> 5)	5—15 > 15	50 ⁽¹⁾ 50 ⁽¹⁾		25 20			⁽¹⁾ Če se uporabljajo tehnike, pri katerih se lahko ponovno uporabijo regenerirana topila, je mejna vrednost emisij v odpadnih plinih enaka 150.
17	Proizvodnja premaznih mešanic, lakov, barv in lepil (> 100)	100—1 000 > 1 000	150 150		5 3	5 % vnosa topil 3 % vnosa topil		Mejna vrednost nezajetih emisij ne vključuje topil, ki se prodajo kot del premaznih mešanic v zatesnjenih posodah.
18	Predelava kavčuka (> 15)		20 ⁽¹⁾		25 ⁽²⁾	25 % vnosa topil		⁽¹⁾ Če se uporabljajo tehnike, pri katerih se lahko ponovno uporabijo regenerirana topila, je mejna vrednost emisij v odpadnih plinih enaka 150. ⁽²⁾ Mejna vrednost nezajetih emisij ne vključuje topil, ki se prodajo kot del izdelkov ali mešanic v zatesnjenih posodah.

	Dejavnost (prag porabe topila v tonah na leto)	Prag (prag porabe topila v tonah na leto)	Mejne vrednosti emisij v odpadnih plinih (mg C/Nm ³)	Mejne vrednosti nezajetih emisij (odstotek vnosa topila)		Mejne vrednosti skupnih emisij		Posebne določbe
				Novi obrati	Obstoječi obrati	Novi obrati	Obstoječi obrati	
19	Ekstrahiranje rastlinskega olja in živalske maščobe ter rafiniranje rastlinskega olja (> 10)					Živalska maščoba: 1,5 kg/tono Ricinus: 3 kg/tono Repično seme: 1 kg/tono Sončnično seme: 1 kg/tono Soja (normalni zdrob): 0,8 kg/tono Soja (beli kosmiči): 1,2 kg/tono Druga semena in deli rastlin: 3 kg/tono ⁽¹⁾ 1,5 kg/tono ⁽²⁾ 4 kg/tono ⁽³⁾		⁽¹⁾ Mejne vrednosti skupnih emisij za obra- te, ki predelujejo posamezne serije semen in drugih delov rastlin, bi moral določiti pris- tojni organ za vsak primer posebej z uporabo najboljših razpoložljivih postopkov. ⁽²⁾ Se uporablja za vse postopke delovanja, razen odstranjevanje smole (odstranjevanje smole iz olja). ⁽³⁾ Se uporablja za odstranjevanje smole.
20	Proizvodnja farmacevtskih izdelkov (> 50)		20 ⁽¹⁾	5 ⁽²⁾	15 ⁽²⁾	5 % vnosa topil	15 % vnosa topil	⁽¹⁾ Če se uporabljajo tehnike, pri katerih se lahko ponovno uporabijo regenerirana topi- la, je mejna vrednost emisij v odpadnih pli- nih enaka 150. ⁽²⁾ Mejna vrednost nezajetih emisij ne vključuje topil, ki se prodajo kot del izdel- kov ali mešanic v zatesnjenih posodah.

DEL 3

Mejne vrednosti emisij za obrate industrije za površinsko zaščito vozil

1. Mejne vrednosti skupnih emisij so izražene v gramih izpuščenega organskega topila glede na površino izdelka v m² in v kilogramih izpuščenega organskega topila glede na karoserijo avtomobila.
2. Površina katerega koli izdelka iz točke 3 tabele je opredeljena kot površina, izračunana iz celotne površine elektroforeznega nanosa, in površine vseh delov, ki bi se lahko dodali v nadaljnjih fazah površinske zaščite in se prekrijejo z istimi premaznimi sredstvi kakor omenjeni izdelek, ali skupna površina izdelka, prekrita v obratu.

Površina elektroforeznega nanosa se izračuna kot sledi:

$$\frac{2 \times \text{skupna teža školjke izdelka}}{\text{povprečna debelina pločevine} \times \text{gostota pločevine}}$$

Ta metoda se uporablja tudi za druge površinsko zaščitene dele iz pločevine.

Za izračunavanje površine drugih dodanih delov ali celotne površine, lakirane v obratu, se uporabljajo računalniško podprto oblikovanje ali druge enakovredne metode.

3. Mejne vrednosti skupnih emisij iz spodnje tabele se nanašajo na vse faze procesa, izvedene v istem obratu v okviru elektroforeznega nanosa ali kakršen koli drug nanos, vključno z voskom in polirnimi sredstvom, ter topilo, uporabljeno v obratovalnem času in zunaj njega pri čiščenju opreme, vključno z lakirnimi kabinami in drugo pritrjeno opremo.

Dejavnost (prag porabe topila v tonah na leto)	Prag proizvodnje (se nanaša na letno proizvodnjo lakiranih izdelkov)	Majna vrednost skupne emisije	
		Novi obrati	Obstoječi obrati
Lakiranje novih avtomobilov (> 15)	> 5 000	45 g/m ² ali 1,3 kg/karoserijo + 33 g/m ²	60 g/m ² ali 1,9 kg/karoserijo + 41 g/m ²
	≤ 5 000 izvedba <i>monocoque</i> ali > 3 500 šasijska izvedba	90 g/m ² ali 1,5 kg/karoserijo + 70 g/m ²	90 g/m ² ali 1,5 kg/karoserijo + 70 g/m ²
Majna vrednost skupne emisije (g/m ²)			
Lakiranje novih kabin tovornih vozil (> 15)	≤ 5 000	65	85
	> 5 000	55	75
Lakiranje novih poltovornih dostavnih avtomobilov in tovornih vozil (> 15)	≤ 2 500	90	120
	> 2 500	70	90
Lakiranje novih avtobusov (> 15)	≤ 2 000	210	290
	> 2 000	150	225

4. Obrati za lakiranje vozil, v katerih je poraba topil manjša od pragov iz točke 3 tabele, izpolnjujejo zahteve za ličenje vozil iz dela 2.

DEL 4

Mejne vrednosti emisij za hlapne organske spojine s posebnimi standardnimi opozorili

1. Pri emisijah hlapnih organskih spojin iz člena 58 se upošteva mejna vrednost emisij 2 mg/Nm³, kadar je masni pretok vsote spojin, zaradi katerih so potrebne oznake iz navedenega člena, večji ali enak 10 g/h. Mejna vrednost emisij se nanaša na vsoto mas posameznih spojin.

2. Pri emisijah halogeniranih hlapnih organskih spojin, za katere je predpisan stavek o nevarnosti H341 ali H351 ali morajo biti označene s tem stavkom, se upošteva mejna vrednost emisij 20 mg/Nm^3 , kadar je masni pretok vsote spojin, zaradi katerih je potreben stavek o nevarnosti H341 ali H351, večji ali enak 100 g/h . Mejna vrednost emisij se nanaša na vsoto mas posameznih spojin.

DEL 5

Program zmanjševanja emisij

1. Upravljavec lahko uporabi kateri koli program zmanjševanja emisij, posebej namenjen temu obratu.
2. Pri nanašanju premaznih sredstev, lakov, lepila ali črnila se lahko uporabi spodaj navedeni program. Če je spodaj navedena metoda neprimerna, lahko pristojni organ dovoli upravljavcu, da izvede kakršen koli nadomestni program s katerim bodo dosežena zmanjšanja emisij, enakovredna tistim, ki bi se dosegla ob uporabi mejnih vrednosti emisij iz delov 2 in 3. Pri oblikovanju programa se upoštevajo naslednje točke:
 - (a) če se nadomestki, ki vsebujejo malo topil ali jih ne vsebujejo, še vedno razvijajo, se upravljavcu podaljša rok za izvedbo njegovih načrtov za zmanjševanje emisij;
 - (b) referenčna točka za zmanjševanje emisij bi morala biti čim bližje emisijam, ki bi nastale, če se ne bi izvajali nikakršni ukrepi za zmanjševanje emisij.
3. Naslednji program se uporablja za obrate, za katere je mogoče oceniti stalen delež trdnih snovi v izdelku:
 - (a) Referenčna letna emisija se izračuna na naslednji način:
 - (i) Določi se skupna masa trdnih snovi v količini premaznega sredstva in/ali črnila, laka ali lepila, porabljenega v enem letu. Trdne snovi so vse snovi v premaznih sredstvih, črnilu, lakih in lepilih, ki se strdijo, ko izhlapi voda ali hlapne organske spojine.
 - (ii) Referenčne letne emisije se izračunajo tako, da se masa, določena v točki (i), pomnoži z ustreznim faktorjem iz spodnje tabele. Pristojni organi lahko te faktorje glede na posamezne obrate prilagodijo, da se upošteva dokazano večja učinkovitost pri uporabi trdnih snovi.

Dejavnost	Pomnožitveni faktor za uporabo v točki (a)(ii)
Globoki tisk, fleksotisk; laminiranje kot del tiskanja; lakiranje kot del tiskanja; premazovanje lesa; barvanje in impregniranje tekstilij, tkanin, folij ali papirja; nanašanje lepila	4
Površinska zaščita kovinskih kolobarjev; ličenje vozil	3
Premazovanje površin, ki so v stiku s hrano; površinska zaščita v letalstvu/aeronavtiki	2,33
Druga površinska zaščita in rotacijski sitotisk	1,5

- (b) Ciljna emisija je enaka zmnožku referenčne letne emisije in odstotka, ki je enak:
 - (i) (mejna vrednost nezajetih emisij + 15) za obrate iz točke 6 in na spodnje območje pragov iz točk 8 in 10 dela 2,
 - (ii) (mejna vrednost nezajetih emisij + 5) za vse druge obrate.
- (c) Skladnost je dosežena, če je dejanska emisija topil, določena na podlagi načrta ravnanja s topili, manjša ali enaka ciljni emisiji.

DEL 6

Spremljanje emisij

1. Skladnost vodov, na katere so priključene naprave za zmanjševanje emisij in ki na zadnjem izpustu oddajajo več kakor povprečno 10 kg/h skupnega organskega ogljika se stalno spremlja.
2. V drugih primerih države članice zagotovijo, da se izvaja trajno ali občasno merjenje. Pri občasnem merjenju se vsakokrat izvedejo vsaj tri meritve.
3. Merjenje ni potrebno, če za usklajenost s to direktivo ni potrebna naprava za zmanjševanje končnih emisij.

DEL 7

Načrt ravnanja s topili

1. Načela

Načrt ravnanja s topili se uporablja za:

- (a) preverjanje skladnosti, kot je določeno v členu 62;
- (b) določanje možnosti zmanjševanja emisij v prihodnosti;
- (c) omogočanje obveščanja javnosti o porabi topil, emisijah topil in skladnosti z zahtevami iz poglavja V.

2. Opredelitve

Naslednje opredelitve zagotavljajo okvir za določanje masne bilance.

Vnos organskih topil (I):

- I1 Količina organskih topil ali njihova količina v kupljenih zmesih, ki se uporabijo kot surovina v procesu v časovnem obdobju, za katero se računa masna bilanca.
- I2 Količina organskih topil ali njihova količina v zmesih, ki se regenerirajo in ponovno uporabijo v procesu kot topilo. Reciklirano topilo se šteje vsakokrat, ko je uporabljeno za izvajanje dejavnosti.

Izhajajoča organska topila (O):

- O1 Emisije v odpadnih plinih.
- O2 Organska topila, izgubljena v vodi, pri čemer se pri izračunavanju O5 upošteva čiščenje odpadne vode.
- O3 Količina organskih topil, ki ostane v izdelkih kot nečistoča ali ostanek v izhajajočih izdelkih iz procesa.
- O4 Nezajete emisije organskih topil v zrak. To vključuje osnovno prezračevanje prostorov, kjer zrak izhaja v zunanje okolje skozi okna, vrata, zračnike in podobne odprtine.
- O5 Organska topila in/ali organske spojine, izgubljene zaradi kemičnih ali fizikalnih reakcij (skupaj s tistimi, ki se uničijo s sežigom ali kakim drugim načinom obdelovanja odpadnih plinov ali odpadnih vod, ali se zajamejo, če niso šteti pod O6, O7 ali O8).

- O6 Organska topila v zbranih odpadkih.
- O7 Organska topila ali organska topila v zmesih, ki se prodajo ali so namenjene prodaji kot izdelek s tržno vrednostjo.
- O8 Organska topila v zmesih, regeneriranih za ponovno uporabo, vendar ne kot surovina v procesu, če niso šteta pod O7.
- O9 Organska topila, izpuščena na druge načine.

3. Uporaba načrta ravnanja s topili pri preverjanju skladnosti

Način uporabe načrta ravnanja s topili določa posamezna zahteva, ki se preverja kot sledi:

- (a) preverjanje skladnosti s programom zmanjševanja emisij iz dela 5, pri čemer je mejna vrednost skupne emisije izražena kot emisija topil na enoto izdelka, ali kako drugače, kot je določeno v delih 2 in 3.

- (i) Za vse dejavnosti, ki uporabljajo program zmanjševanja emisij iz dela 5 se načrt ravnanja s topili pripravi vsako leto, da se določi poraba (C). Ta poraba se izračuna po naslednji enačbi:

$$C = I1 - O8$$

Hkrati se določijo trdne snovi, uporabljene v premaznih sredstvih, da se vsako leto izračunata referenčna letna emisija in ciljna emisija.

- (ii) Za ocenjevanje skladnosti z uporabo mejne vrednosti skupne emisije, izražene kot emisija topil na enoto izdelka, ali kako drugače, kot je določeno v delih 2 in 3, se vsako leto pripravi načrt ravnanja s topili, da se določijo emisije (E). Te se izračunajo po naslednji enačbi:

$$E = F + O1$$

F pomeni nezajete emisije, kot so opredeljene v točki (b)(i). Vrednost emisije se nato deli z ustreznim parametrom izdelka.

- (iii) Za ocenjevanje skladnosti z zahtevami iz točke (b)(ii) člena 59(6), se vsako leto pripravi načrt ravnanja s topili, da se določijo skupne emisije iz vseh zadevnih dejavnosti, in ta vrednost se nato primerja s skupnimi emisijami, ki bi nastane le, če bi vsaka dejavnost posebej izpolnjevala zahteve iz delov 2, 3 in 5.

- (b) Določanje nezajetih emisij za primerjavo z mejnimi vrednostmi nezajetih emisij iz dela 2:

- (i) nezajete emisije se izračunajo po eni od naslednjih enačb:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$

ali

$$F = O2 + O3 + O4 + O9$$

F se določi bodisi z neposrednim merjenjem količin bodisi z enakovredno metodo ali izračunom, na primer z upoštevanjem učinkovitosti zajemanja v procesu.

Mejna vrednost nezajetih emisij je izražena kot delež vnosa, ki se izračuna po naslednji enačbi:

$$I = I1 + I2$$

- (ii) Nezajete emisije se določijo s kratko, vendar celovito vrsto meritev in jih ni treba ponovno določati, dokler se oprema ne spremeni.

DEL 8

Ocena usklajenosti z mejnimi vrednostmi emisij v odpadnih plinih

1. Pri trajnih meritvah se šteje, da so mejne vrednosti emisij upoštevane, če:
 - (a) nobena od aritmetičnih sredin vseh veljavnih odčitkov v katerem koli 24-urnem obdobju delovanja obrata ali dejavnosti, razen zagona in ustavitve ter vzdrževanja naprav, ne presega mejnih vrednosti emisij;
 - (b) nobeno enourno povprečje ne presega mejnih vrednosti emisij za več kakor 1,5-krat.
 2. Pri občasnih meritvah se šteje, da so mejne vrednosti emisij upoštevane, če pri enem merjenju:
 - (a) povprečje vseh vrednosti meritev ne presega mejnih vrednosti emisij;
 - (b) nobeno enourno povprečje ne presega mejne vrednosti emisije za več kakor 1,5-krat.
 3. Skladnost z delom 4 se preveri na podlagi vsote masnih koncentracij posameznih obravnavanih hlapnih organskih spojin. V vseh drugih primerih se skladnost preveri na podlagi skupne mase izpuščenega organskega ogljika, če v delu 2 ni določeno drugače.
 4. Odpadnim plinom se lahko za hlajenje ali redčenje doda plin, če je to tehnično upravičeno, vendar se prostornina dodanega plina ne upošteva pri določanju masne koncentracije onesnaževala v odpadnih plinih.
-

PRILOGA VIII

Tehnične določbe za obrate, ki proizvajajo titanov dioksid

DEL 1

Mejne vrednosti emisij za emisije v vodo

1. Pri obratih, ki uporabljajo sulfatni postopek (kot letno povprečje):
550 kg sulfata na tono proizvedenega titanovega dioksida.
2. Pri obratih, ki uporabljajo kloridni postopek (kot letno povprečje):
 - (a) 130 kg klorida na tono proizvedenega titanovega dioksida pri uporabi naravnega rutila,
 - (b) 228 kg klorida na tono proizvedenega titanovega dioksida pri uporabi sintetičnega rutila,
 - (c) 330 kg klorida na tono proizvedenega titanovega dioksida pri uporabi žlindre. Za obrate, ki izpuščajo emisije v slano vodo (rečno ustje, obalno morje, odprto morje), lahko velja mejna vrednost emisij v višini 450 kg klorida na tono proizvedenega titanovega dioksida pri uporabi žlindre.
3. Za obrate, ki uporabljajo kloridni postopek in ki uporabljajo več kot eno od navedenih vrst rude, veljajo mejne vrednosti emisij iz točke 2, ki so sorazmerne uporabljenim količinam rude.

DEL 2

Mejne vrednosti emisij v zrak

1. Mejne vrednosti emisij, ki so izražene kot koncentracije v masni enoti na kubični meter (Nm^3), se izračunajo pri temperaturi 273,15 K in tlaku 101,3 kPa.
2. Za prah 50 mg/Nm^3 , kot urno povprečje iz večjih virov in 150 mg/Nm^3 kot urno povprečje iz vseh ostalih virov.
3. Za plinasti žveplov dioksid in trioksid, ki se izpuščata pri razgradnji in žganju, vključno s kapljicami kisline, računano kot SO_2 :
 - (a) 6 kg na tono proizvedenega titanovega dioksida kot letno povprečje;
 - (b) 500 mg/Nm^3 kot urno povprečje za naprave za koncentracijo kislih odpadkov.
4. Za klor pri obratih, ki uporabljajo kloridni postopek:
 - (a) 5 mg/Nm^3 kot dnevno povprečje;
 - (b) 40 mg/Nm^3 v katerem koli trenutku.

DEL 3

Spremljanje emisij

Spremljanje emisij v zrak vključuje najmanj stalno spremljanje:

- (a) plinastega žveplovega dioksida in trioksida, ki se izločata pri razgradnji in žganju iz naprav za koncentracijo kislih odpadkov v obratih, ki uporabljajo sulfatni postopek;
- (b) klora iz večjih virov iz obratov, ki uporabljajo kloridni postopek;
- (c) prahu iz večjih virov.

PRILOGA IX

DEL A

Razveljavljene direktive z zaporednimi spremembami
(kot navedeno v členu 81)

Direktiva Sveta 78/176/EGS (UL L 54, 25.2.1978, str. 19).	
Direktiva Sveta 83/29/EGS (UL L 32, 3.2.1983, str. 28).	
Direktiva Sveta 91/692/EGS (UL L 377, 31.12.1991, str. 48).	samo Priloga I, točka (b)
Direktiva Sveta 82/883/EGS (UL L 378, 31.12.1982, str. 1).	
Akt o pristopu iz leta 1985	samo Priloga I, točka X.1(o)
Akt o pristopu iz leta 1994	samo Priloga I, točka VIII.A.6
Uredba Sveta (ES) št. 807/2003 (UL L 122, 16.5.2003, str. 36).	samo Priloga III, točka 34
Uredba (ES) št. 219/2009 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 87, 31.3.2009, str. 109).	samo Priloga, točka 3.1
Direktiva Sveta 92/112/EGS (UL L 409, 31.12.1992, str. 11).	
Direktiva Sveta 1999/13/EGS (UL L 85, 29.3.1999, str. 1).	
Uredba (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).	samo Priloga I, točka 17
Direktiva 2004/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 143, 30.4.2004, str. 87).	samo člen 13(1)
Direktiva 2008/112/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 345, 23.12.2008, str. 68).	samo člen 3
Direktiva 2000/76/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 332, 28.12.2000, str. 91).	
Uredba (ES) št. 1137/2008 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 311, 21.11.2008, str. 1).	samo Priloga, točka 4.8
Direktiva 2001/80/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 309, 27.11.2001, str. 1).	
Direktiva Sveta 2006/105/ES (UL L 363, 20.12.2006, str. 368).	samo Priloga, del B, točka 2
Direktiva 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 140, 5.6.2009, str. 114).	samo člen 33
Direktiva 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 24, 29.1.2008, str. 8).	
Direktiva 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 140, 5.6.2009, str. 114).	samo člen 37

DEL B

Seznam rokov za prenos v nacionalno pravo in uporabo
(kot navedeno v členu 81)

Direktiva	Rok za prenos	Rok za začetek uporabe
78/176/EGS	25. februar 1979	
82/883/EGS	31. december 1984	
92/112/EGS	15. junij 1993	
1999/13/ES	1. april 2001	
2000/76/ES	28. december 2000	28. december 2002
		28. december 2005
2001/80/ES	27. november 2002	27. november 2004
2003/35/ES	25. junij 2005	
2003/87/ES	31. december 2003	
2008/1/ES	30. oktober 1999 ⁽¹⁾	30. oktober 1999
		30. oktober 2007

⁽¹⁾ Direktiva 2008/1/ES je kodificirana različica Direktive Sveta 96/61/ES z dne 24. septembra 1996 o celovitem preprečevanju in nadzoru onesnaževanja (UL L 257, 10.10.1996, str. 26) in roki za prenos in za začetek uporabe ostajajo v veljavi.

PRILOGA X

Korelacijska tabela

Direktiva 78/176/EGS	Direktiva 82/883/EGS	Direktiva 92/112/EGS	Direktiva 2008/1/ES	Direktiva 1999/13/ES	Direktiva 2000/76/ES	Direktiva 2001/80/ES	Ta direktiva
člen 1(1)	Člen 1	člen 1					člen 66
—	—	—	—	—	—	—	člen 2
člen 1(2), točka (a)			člen 2(2)				člen 3(2)
člen 1(2), točka (b)					člen 3(1)		člen 3(37)
člen 1(2), točke (c), (d) in (e)							—
—	—	—	—	—	—	—	člen 66
člen 2							člen 67
člen 3							člen 11, točki (d) in (e)
Člen 4			člen 4	člen 3, uvodno besedilo in (1)	člen 4(1)		člen 4(1), prvi pododstavek
člen 5							člen 11, točki (d) in (e)
člen 6							člen 11, točki (d) in (e)
člen 7(1)		člen 10					člen 70(1) in 70(2), prvi stavek
člen 7(2) in (3)							—
—	—	—	—	—	—	—	člen 70(2), drugi stavek in 70(3)
člen 8(1)							—
člen 8(2)							člen 26(1), drugi pododstavek
člen 9							—
člen 10							—
člen 11							člen 12
člen 12							—

Direktiva 78/176/EGS	Direktiva 82/883/EGS	Direktiva 92/112/EGS	Direktiva 2008/1/ES	Direktiva 1999/13/ES	Direktiva 2000/76/ES	Direktiva 2001/80/ES	Ta direktiva
člen 13(1)			člen 17(1), prvi pododstavek in 17(3), prvi pododstavek, prvi stavek	člen 11(1), prvi stavek in 11(2)			člen 72(1), prvi stavek
—	—	—	—	—	—	—	člen 72(1), drugi stavek
člen 13(2), (3) in (4)							—
člen 14							—
Člen 15	Člen 14	Člen 12	Člen 21	Člen 15	Člen 21	člen 18(1) in (3)	člen 80
Člen 16	Člen 15	Člen 13	Člen 23	Člen 17	Člen 23	Člen 20	člen 84
Priloga I							—
Priloga II, oddelek A, uvodno besedilo in točka 1							—
Priloga II, oddelek A, točka 2							—
Priloga II, oddelek B							—
	člen 2						—
	člen 3						—
	člen 4(1) in (2), prvi pododstavek						—
	člen 4(2), drugi pododstavek						—
	člen 4(3) in (4)						—
	člen 5						—
	člen 6						—
	člen 7						—
	člen 8						—
	člen 9						—
	člen 10						—

Direktiva 78/176/EGS	Direktiva 82/883/EGS	Direktiva 92/112/EGS	Direktiva 2008/1/ES	Direktiva 1999/13/ES	Direktiva 2000/76/ES	Direktiva 2001/80/ES	Ta direktiva
	člen 11(1)			člen 13(1)	člen 17(1)		člen 75(1)
—	—	—	—	—	—	—	člen 75(2)
	člen 11(2)				člen 17(2)		—
	člen 11(3)						—
	člen 12						—
	člen 13						—
	Priloga I						—
	Priloga II						—
	Priloga III						—
	Priloga IV						—
	Priloga V						—
		člen 2(1), uvodno besedilo					—
		člen 2(1)(a), uvodno besedilo					—
		člen 2(1)(a), prva alinea					člen 67, točka (a)
		člen 2(1)(a), druga alinea					člen 67, točka (b)
		člen 2(1)(a), tretja alinea in 2(1)(b), tretja alinea					člen 67, točka (d)
		člen 2(1)(a), četrta, peta, šesta in sedma alinea					—

Direktiva 78/176/EGS	Direktiva 82/883/EGS	Direktiva 92/112/EGS	Direktiva 2008/1/ES	Direktiva 1999/13/ES	Direktiva 2000/76/ES	Direktiva 2001/80/ES	Ta direktiva
		člen 2(1)(b), uvodno besedilo in prva, četrta, peta, šesta in sedma alinea					—
		člen 2(1)(b), druga alinea					člen 67, točka (c)
		člen 2(1)(c)					—
		člen 2(2)					—
		člen 3					člen 67
		člen 4					člen 67
		člen 5					—
		člen 6, prvi odstavek, uvodno besedilo					člen 68
		člen 6, prvi odstavek, točka (a)					Priloga VIII, del 1, točka (1)
		člen 6, prvi odstavek, točka (b)					Priloga VIII, del 1, točka 2
		člen 6, drugi odstavek					Priloga VIII, del 1, točka 3
		člen 7					—
		člen 8					—
		člen 9(1), uvodno besedilo					člen 69(2)
		člen 9(1)(a), uvodno besedilo					—
		člen 9(1)(a)(i)					Priloga VIII, del 2, točka (2)
		člen 9(1)(a)(ii)					Priloga VIII, del 2, točka 3, uvodno besedilo in točka 3(a)

Direktiva 78/176/EGS	Direktiva 82/883/EGS	Direktiva 92/112/EGS	Direktiva 2008/1/ES	Direktiva 1999/13/ES	Direktiva 2000/76/ES	Direktiva 2001/80/ES	Ta direktiva
		člen 9(1)(a)(iii)					člen 69(1)
		člen 9(1)(a)(iv)					Priloga VIII, del 2, točka 3(b)
		člen 9(1)(a)(v)					—
		člen 9(1)(b)					Priloga VIII, del 2, točka (4)
		člen 9(2) in (3)					—
		Člen 11					člen 11, točki (d) in (e)
		Priloga					—
			člen 1				člen 1
			člen 2, uvodno besedilo				člen 3, uvodno besedilo
			člen 2(1)	člen 2(14)			člen 3(1)
			člen 2(3)	člen 2(1)			člen 3(3)
			člen 2(4)				—
			člen 2(5)	člen 2(9)	člen 3(8)	člen 2(1)	člen 3(4)
			člen 2(6), prvi stavek	člen 2(13)	člen 3(9)	člen 2(3), prvi del	člen 3(5)
			člen 2(6), drugi stavek				člen 15(1)
			člen 2(7)				člen 3(6)
			člen 2(8)	člen 2(5)			člen 71
			člen 2(9), prvi stavek	člen 2(7)	člen 3(12)		člen 3(7)
			člen 2(9), drugi stavek				člen 4(2), prvi pododstavek
—	—	—	—	—	—	—	člen 4(2), drugi pododstavek
—	—	—	—	—	—	—	člen 4(3)

Direktiva 78/176/EGS	Direktiva 82/883/EGS	Direktiva 92/112/EGS	Direktiva 2008/1/ES	Direktiva 1999/13/ES	Direktiva 2000/76/ES	Direktiva 2001/80/ES	Ta direktiva
			člen 2(10)				—
—	—	—	—	—	—	—	člen 3(8)
			člen 2(11), prvi stavek				člen 3(9)
			člen 2(11), drugi stavek				člen 20(3)
			člen 2(12), prvi pododstavek in Priloga IV, uvodno besedilo				člen 3(10)
			člen 2(12), drugi pododstavek				člena 14(5), točka (a) in 14(6)
			člen 2(13)	člen 2(6)	člen 3(11)	člen 2(5)	člen 3(15)
			člen 2(14)				člen 3(16)
			člen 2(15)				člen 3(17)
—	—	—	—	—	—	—	členi 3(11) do (14), (18) do (23), (26) do (30) in (34) do (36)
			člen 3(1), uvodno besedilo				člen 11, uvodno besedilo
			člen 3(1), točka (a)				člen 11, točki (a) in (b)
			člen 3(1), točka(b)				člen 11, točka (c)
			člen 3(1), točka (c)				člen 11, točki (d) in (e)
			člen 3(1), točka (d)				člen 11, točka (f)
			člen 3(1), točka (e)				člen 11, točka (g)
			člen 3(1), točka (f)				člen 11, točka (h)
			člen 3(2)				—
			člen 5(1)				—

Direktiva 78/176/EGS	Direktiva 82/883/EGS	Direktiva 92/112/EGS	Direktiva 2008/1/ES	Direktiva 1999/13/ES	Direktiva 2000/76/ES	Direktiva 2001/80/ES	Ta direktiva
			člen 5(2)				člen 80(1), drugi pododstavek
			člen 6(1), uvodno besedilo				člen 12(1), prvi pododstavek, uvodno besedilo
			člen 6(1), prvi pododstavek, točke (a) do (d)				člen 12(1), prvi pododstavek, točke (a) do (d)
—	—	—	—	—	—	—	člen 12(1), prvi pododstavek, točka (e)
			člen 6(1), prvi pododstavek, točka (e)				člen 12(1), prvi pododstavek, točka (f)
			člen 6(1), prvi pododstavek, točka (f)				člen 12(1), prvi pododstavek, točka (g)
			člen 6(1), prvi pododstavek, točka (g)				člen 12(1), prvi pododstavek, točka (h)
			člen 6(1), prvi pododstavek, točka (h)				člen 12(1), prvi pododstavek, točka (i)
			člen 6(1), prvi pododstavek, točka (i)				člen 12(1), prvi pododstavek, točka (j)
			člen 6(1), prvi pododstavek, točka (j)				člen 12(1), prvi pododstavek, točka (k)
			člen 6(1), drugi pododstavek				člen 12(1), drugi pododstavek
			člen 6(2)				člen 12(2)
			člen 7				člen 5(2)
			člen 8, prvi odstavek		člen 4(3)		člen 5(1)
			člen 8, drugi odstavek				—
			člen 9(1), prvi del stavka				člen 14(1), prvi pododstavek

Direktiva 78/176/EGS	Direktiva 82/883/EGS	Direktiva 92/112/EGS	Direktiva 2008/1/ES	Direktiva 1999/13/ES	Direktiva 2000/76/ES	Direktiva 2001/80/ES	Ta direktiva
			člen 9(1), drugi del stavka				—
			člen 9(2)				člen 5(3)
			člen 9(3), prvi pododstavek, prvi in drugi stavek				člen 14(1), drugi pododstavek, uvodno besedilo ter točki (a) in (b)
			člen 9(3), prvi pododstavek, tretji stavek				člen 14(2)
—	—	—	—	—	—	—	člen 14(3), (4) in (7)
—	—	—	—	—	—	—	člen 14(5), uvodno besedilo in točka (b) prvega pododstavka in člen 14(5), drugi pododstavek
			člen 9(3), drugi pododstavek				—
			člen 9(3), tretji pododstavek				člen 9(1)
			člen 9(3), četrti pododstavek				člen 9(2)
			člen 9(3), peti pododstavek				člen 9(3)
			člen 9(3), šesti pododstavek				člen 9(4)
—	—	—	—	—	—	—	člen 10
			člen 9(4), prvi del prvega stavka				člen 15(2)
			člen 9(4), drugi del prvega stavka				člen 15(4), prvi pododstavek
—	—	—	—	—	—	—	člen 15(4), drugi do peti pododstavek in člen 15(5)

Direktiva 78/176/EGS	Direktiva 82/883/EGS	Direktiva 92/112/EGS	Direktiva 2008/1/ES	Direktiva 1999/13/ES	Direktiva 2000/76/ES	Direktiva 2001/80/ES	Ta direktiva
			člen 9(4), drugi stavek				člen 14(1), drugi pododstavek, točka (g)
—	—	—	—	—	—	—	člen 14(1), drugi pododstavek, točka (h)
—	—	—	—	—	—	—	člen 15(3)
—	—	—	—	—	—	—	člen 16
			člen 9(5), prvi pododstavek				člen 14(1), drugi pododstavek, točka (c)(i)
—	—	—	—	—	—	—	člen 14(1), drugi pododstavek, točka (c)(ii)
—	—	—	—	—	—	—	člen 14(1), drugi pododstavek, točka (d)
			člen 9(5), drugi pododstavek				—
—	—	—	—	—	—	—	člen 14(1), drugi pododstavek, točka (e)
			člen 9(6), prvi pododstavek				člen 14(1), drugi pododstavek, točka (f)
			člen 9(6), drugi pododstavek				—
			člen 9(7)				—
			člen 9(8)				člen 6 in člen 17(1)
—	—	—	—	—	—	—	člen 17(2), (3) in (4)
			člen 10				Člen 18
			člen 11				člen 19
			člen 12(1)				člen 20(1)
			člen 12(2), prvi stavek				člen 20(2), prvi pododstavek
			člen 12(2), drugi stavek				člen 20(2), drugi pododstavek
			člen 12(2), tretji stavek				—

Direktiva 78/176/EGS	Direktiva 82/883/EGS	Direktiva 92/112/EGS	Direktiva 2008/1/ES	Direktiva 1999/13/ES	Direktiva 2000/76/ES	Direktiva 2001/80/ES	Ta direktiva
			člen 13(1)				člen 21(1)
—	—	—	—	—	—	—	člen 21(2), (3) in (4)
			člen 13(2), uvodno besedilo				člen 21(5), uvodno besedilo
			člen 13(2)(a)				člen 21(5), točka (a)
			člen 13(2)(b)				—
			člen 13(2)(c)				člen 21(5), točka (b)
			člen 13(2)(d)				—
—	—	—	—	—	—	—	člen 21(5), točka (c)
—	—	—	—	—	—	—	člen 22
—	—	—	—	—	—	—	člen 23(1), prvi pododstavek
			člen 14, uvodno besedilo in točka (a)				člen 8(1)
			člen 14, točka (b)				člen 7, točka (a) in člen 14(1), točka (d)(i)
—	—	—	—	—	—	—	člen 7, uvodno besedilo in točki (b) in (c)
—	—	—	—	—	—	—	člen 14(1), točka (d)(ii)
			člen 14, točka (c)				člen 23(1), drugi pododstavek
—	—	—	—	—	—	—	člen 23(2) do (6)
			člen 15(1), prvi pododstavek, uvodno besedilo ter točki (a) in (b)	člen 12(1), prvi pododstavek			člen 24(1), prvi pododstavek, uvodno besedilo ter točki (a) in (b)
			člen 15(1), prvi pododstavek, točka (c)				člen 24(1), prvi pododstavek, točka (c)

Direktiva 78/176/EGS	Direktiva 82/883/EGS	Direktiva 92/112/EGS	Direktiva 2008/1/ES	Direktiva 1999/13/ES	Direktiva 2000/76/ES	Direktiva 2001/80/ES	Ta direktiva
			člen 15(1), drugi pododstavek				člen 24(1), drugi pododstavek
			člen 15(2)				člen 24(3)(b)
			člen 15(3)				člen 24(4)
			člen 15(4)				člen 24(2), uvodno besedilo ter točki (a) in (b)
—	—	—	—	—	—	—	člen 24(2), točke (c) do (f) in člen 24(3), uvodno besedilo in točka (a);
			člen 16				člen 25
			člen 17(1), drugi pododstavek				—
			člen 17(2), prvi pododstavek				člen 13(1)
—	—	—	—	—	—	—	člen 13(2) do (7)
			člen 17(2), drugi pododstavek				—
			člen 17(3), prvi pododstavek, drugi in tretji stavek	člen 11(1), drugi stavek			člen 72(2)
			člen 17(3), prvi pododstavek, četrti stavek				—
—	—	—	—	—	—	—	člen 72(3) in (4)
			člen 17(3), drugi pododstavek				—
			člen 17(3), tretji pododstavek	člen 11(3)			člen 73(1)
—	—	—	—	—	—	—	člen 73(2)
			člen 17(4)				—
—	—	—	—	—	—	—	člen 74
—	—	—	—	—	—	—	člen 27
			člen 18			člen 11	člen 26
			člen 19				—

Direktiva 78/176/EGS	Direktiva 82/883/EGS	Direktiva 92/112/EGS	Direktiva 2008/1/ES	Direktiva 1999/13/ES	Direktiva 2000/76/ES	Direktiva 2001/80/ES	Ta direktiva
			člen 20				—
			člen 21				člen 80(2)
			člen 22		člen 18	Člen 17	člen 81
—	—	—	—	—	—	—	člen 82
			Člen 23	Člen 16	Člen 22	Člen 19	člen 83
—	—	—	—	—	—	—	člen 2(1)
			Priloga I, odstavek 1 uvodnega besedila				člen 2(2)
			Priloga I, odstavek 2 uvodnega besedila				Priloga I, prvi pododstavek uvodnega besedila, prvi stavek
—	—	—	—	—	—	—	Priloga I, prvi pododstavek uvodnega besedila, drugi stavek
—	—	—	—	—	—	—	Priloga I, drugi pododstavek uvodnega besedila
			Priloga I, točke 1.1 do 1.3				Priloga I, točke 1.1 do 1.3
			Priloga I, točka 1.4				Priloga I, točka 1.4(a)
—	—	—	—	—	—	—	Priloga I, točka 1.4(b)
			Priloga I, točka 2				Priloga I, točka 2
			Priloga I, točka 3.1				Priloga I, točka 3.1(a) in (b)
—	—	—	—	—	—	—	Priloga I, točka 3.1(c)
			Priloga I, točke 3.2 do 3.5				Priloga I, točke 3.2 do 3.5
			Priloga I, točka 4				Priloga I, točka 4
			Priloga I, točka 5, uvodno besedilo				—
			Priloga I, točka 5.1				Priloga I, točke 5.1(b), (f), (g), (i), (j) in 5.2(b)
—	—	—	—	—	—	—	Priloga I, točke 5.1(a), (c), (d), (e), (h), (k)

Direktiva 78/176/EGS	Direktiva 82/883/EGS	Direktiva 92/112/EGS	Direktiva 2008/1/ES	Direktiva 1999/13/ES	Direktiva 2000/76/ES	Direktiva 2001/80/ES	Ta direktiva
			Priloga I, točka 5.2				Priloga I, točka 5.2(a)
			Priloga I, točka 5.3				Priloga I, točka 5.3(a)(i) in (ii)
—	—	—	—	—	—	—	Priloga I, točka 5.3(a)(iii) do (v) in 5.3(b)
			Priloga I, točka 5.4				Priloga I, točka 5.4
—	—	—	—	—	—	—	Priloga I, točki 5.5 in 5.6
			Priloga I, točki 6.1(a) in (b)				Priloga I, točki 6.1(a) in (b)
—	—	—	—	—	—	—	Priloga I, točka 6.1(c)
			Priloga I, točke 6.2–6.4(b)				Priloga I, točke 6.2–6.4(b)(ii)
—	—	—	—	—	—	—	Priloga I, točka 6.4(b)(iii)
			Priloga I, točke 6.4(c)–6.9				Priloga I, točke 6.4(c)–6.9
—	—	—	—	—	—	—	Priloga I, točki 6.10 in 6.11
			Priloga II				—
			Priloga III				Priloga II, „Zrak“, in „Voda“, točke 1 do 12
—	—	—	—	—	—	—	Priloga II, „Voda“, točka 13
			Priloga IV				Priloga III
			Priloga V				Priloga IV
				člen 1			člen 56
				člen 2(2)			člen 57(1)

Direktiva 78/176/EGS	Direktiva 82/883/EGS	Direktiva 92/112/EGS	Direktiva 2008/1/ES	Direktiva 1999/13/ES	Direktiva 2000/76/ES	Direktiva 2001/80/ES	Ta direktiva
				člen 2(3)			—
				člen 2(4)			člen 63(1)
				člen 2(8)			člen 4(1), tretji pododstavek
				člen 2(10)			člen 57(3)
				člen 2(11)			člen 57(2)
				člen 2(12)			člen 57(4)
				člen 2(15)			člen 57(5)
				člen 2(16)			člen 3(44)
				člen 2(17)			člen 3(45)
				člen 2(18)			člen 3(46)
				člen 2(19)			—
				člen 2(20)			člen 3(47)
				člen 2(21)			člen 57(6)
				člen 2(22)			člen 57(7)
				člen 2(23)			člen 57(8)
				člen 2(24)			člen 57(9)
				člen 2(25)			člen 57(10)
				člen 2(26)			člen 57(11)
				člen 2(27)			—
				člen 2(28)			člen 63(1)
				člen 2(29)			—
				člen 2(30)			člen 57(12)
				člen 2(31)			Priloga VII, del 2, prvi stavek Priloga VIII, del 2, točka (1)
				člen 2(32)			—
				člen 2(33)			člen 57(13)
				člen 3(2)			člen 4(1), drugi pododstavek

Direktiva 78/176/EGS	Direktiva 82/883/EGS	Direktiva 92/112/EGS	Direktiva 2008/1/ES	Direktiva 1999/13/ES	Direktiva 2000/76/ES	Direktiva 2001/80/ES	Ta direktiva
				člen 4(1), (2) in (3)			člen 4(1), prvi in drugi pododstavek
				člen 4(4)			člen 63(2)
				člen 5(1)			člen 59(1), prvi pododstavek, uvodno besedilo
				člen 5(2)			člen 59(1) prvi pododstavek, točki (a) in (b)
				člen 5(3), prvi pododstavek, točka (a)			člen 59(2)
				člen 5(3), prvi pododstavek, točka (b)			člen 59(3)
				člen 5(3), drugi pododstavek			člen 59(4)
—	—	—	—	—	—	—	člen 59(5)
				člen 5(4)			—
				člen 5(5)			člen 59(6)
				člen 5(6)			člen 58
				člen 5(7)			Priloga VII, del 4, točka 1
				člen 5(8), prvi pododstavek			Priloga VII, del 4, točka 2
				člen 5(8), drugi pododstavek			—
				člen 5(9)			—
				člen 5(10)			člen 59(7)
				člen 5(11), (12) in (13)			—
				člen 6			—
				člen 7(1), uvodno besedilo ter prva, druga, tretja in četrta alinea			člen 64

Direktiva 78/176/EGS	Direktiva 82/883/EGS	Direktiva 92/112/EGS	Direktiva 2008/1/ES	Direktiva 1999/13/ES	Direktiva 2000/76/ES	Direktiva 2001/80/ES	Ta direktiva
				člen 7(1), zaključno besedilo			—
				člen 7(2)			—
				člen 8(1)			člen 14(1), točka (d), člen 60
—	—	—	—	—	—	—	člen 61
				člen 8(2)			Priloga VII, del 6, točka 1
				člen 8(3)			Priloga VII, del 6, točka 2
				člen 8(4)			Priloga VII, del 6, točka 3
				člen 8(5)			—
				člen 9(1), prvi pododstavek, uvodno besedilo			člen 62, prvi pododstavek, uvodno besedilo
				člen 9(1), prvi pododstavek, prva, druga in tretja alineja			člen 62, prvi pododstavek, točke (a), (b) in (c)
				člen 9(1), drugi pododstavek			člen 62, drugi pododstavek
				člen 9(1), tretji pododstavek			Priloga VII, del 8, točka 4
				člen 9(2)			člen 63(3)
				člen 9(3)			Priloga VII, del 8, točka 1
				člen 9(4)			Priloga VII, del 8, točka 2
				člen 9(5)			Priloga VII, del 8, točka 3
				Člen 10	člen 4(9)		člen 8(2)
				člen 11(1), tretji do šesti stavek			—
				člen 12(1), drugi pododstavek			člen 65(1), prvi pododstavek
				člen 12(1), tretji pododstavek			člen 65(1), drugi pododstavek
				člen 12(2)			člen 65(2)

Direktiva 78/176/EGS	Direktiva 82/883/EGS	Direktiva 92/112/EGS	Direktiva 2008/1/ES	Direktiva 1999/13/ES	Direktiva 2000/76/ES	Direktiva 2001/80/ES	Ta direktiva
				člen 12(3)			člen 65(3)
				člen 13(2) in (3)			—
				Člen 14	Člen 19	Člen 16	člen 79
				Priloga I, prvi in drugi stavek uvodnega besedila			člen 56
				Priloga I, tretji stavek uvodnega besedila in seznam dejavnosti			Priloga VII, del 1
				Priloga IIA			Priloga VII, dela 2 in 3
				Priloga IIA, del II, zadnji stavek odstavka 6			—
				Priloga IIB, točka 1, prvi in drugi stavek			člen 59(1), prvi pododstavek, točka (b)
				Priloga IIB, točka 1, tretji stavek			člen 59(1), drugi pododstavek
				Priloga IIB, točka 2			Priloga VII, del 5
				Priloga IIB, točka 2, drugi pododstavek (i) in tabela			—
				Priloga III, točka 1			—
				Priloga III, točka 2			Priloga VII, del 7, točka 1
				Priloga III, točka 3			Priloga VII, del 7, točka 2
				Priloga III, točka 4			Priloga VII, del 7, točka 3
					člen 1, prvi odstavek		člen 42
					člen 1, drugi odstavek		—
					člen 2(1)		člen 42(1), prvi pododstavek

Direktiva 78/176/EGS	Direktiva 82/883/EGS	Direktiva 92/112/EGS	Direktiva 2008/1/ES	Direktiva 1999/13/ES	Direktiva 2000/76/ES	Direktiva 2001/80/ES	Ta direktiva
—	—	—	—	—	—	—	člen 42(1), drugi do peti pododstavek
					člen 2(2), uvodno besedilo		člen 42(2), uvodno besedilo
					člen 2(2)(a), uvodno besedilo		člen 42(2)(a), uvodno besedilo
					člen 2(2)(a), točke (i) do (v)		člen 42(2)(a), točka (i)
					člen 2(2)(a), točka (vi)		člen 42(2)(a), točka (ii)
					člen 2(2)(a), točka (vii)		člen 42(2)(a), točka (iii)
					člen 2(2)(a), točka (viii)		člen 42(2)(a), točka (iv)
					člen 2(2)(b)		člen 42(2)(b)
					člen 3(2), prvi pododstavek		člen 3(38)
					člen 3(2), drugi pododstavek		—
					člen 3(3)		člen 3(39)
					člen 3(4), prvi pododstavek		člen 3(40)
					člen 3(4), drugi pododstavek		člen 42(1), tretji pododstavek
—	—	—	—	—	—	—	člen 42(1), četrti pododstavek
					člen 3(5), prvi pododstavek		člen 3(41)
					člen 3(5), drugi pododstavek		člen 42(1), peti pododstavek
					člen 3(5), tretji pododstavek		člen 42(1), tretji pododstavek

Direktiva 78/176/EGS	Direktiva 82/883/EGS	Direktiva 92/112/EGS	Direktiva 2008/1/ES	Direktiva 1999/13/ES	Direktiva 2000/76/ES	Direktiva 2001/80/ES	Ta direktiva
					člen 3(6)		Priloga VI, del 1, točka (a)
					člen 3(7)		člen 3(42)
—	—	—	—	—	—	—	Priloga VI, del 1, točka (b)
					člen 3(10)		člen 3(43)
					člen 3(13)		člen 43
					člen 4(2)		člen 44
					člen 4(4), uvodno besedilo ter točki (a) in (b)		člen 45(1), uvodno besedilo ter točki (a) in (b)
					člen 4(4), točka (c)		člen 45(1), točka (e)
					člen 4(5)		člen 45(2)
					člen 4(6)		člen 45(3)
					člen 4(7)		člen 45(4)
					člen 4(8)		člen 54
					člen 5		člen 52
					člen 6(1), prvi pododstavek		člen 50(1)
					člen 6(1), drugi pododstavek in 6(2)		člen 50(2)
					člen 6(1), tretji pododstavek		člen 50(3), prvi pododstavek
					člen 6(1), prvi del četrtega pododstavka		—
					člen 6(1), drugi del četrtega pododstavka		člen 50(3), drugi pododstavek
					člen 6(3)		člen 50(4)
					člen 6(4), prvi in drugi stavek prvega pododstavka in člen 6(4), prvi in drugi stavek drugega pododstavka		člen 51(1)

Direktiva 78/176/EGS	Direktiva 82/883/EGS	Direktiva 92/112/EGS	Direktiva 2008/1/ES	Direktiva 1999/13/ES	Direktiva 2000/76/ES	Direktiva 2001/80/ES	Ta direktiva
					člen 6(4) tretji stavek prvega pododstavka		člen 51(2)
—	—	—	—	—	člen 6(4) tretji stavek drugega pododstavka	—	člen 51(3), prvi pododstavek
					člen 6(4), tretji pododstavek		člen 51(3), drugi pododstavek
					člen 6(4), četrti pododstavek		člen 51(4)
					člen 6(5), prvi del stavka		—
					člen 6(5), drugi del stavka		člen 46(1)
					člen 6(6)		člen 50(5)
					člen 6(7)		člen 50(6)
					člen 6(8)		člen 50(7)
					člen 7(1) in člen 7(2), prvi pododstavek		člen 46(2), prvi pododstavek
					člen 7(2), drugi pododstavek		člen 46(2), drugi pododstavek
					člen 7(3) in člen 11(8), prvi pododstavek, uvodno besedilo		Priloga VI, del 6, prvi del točke 2.7
					člen 7(4)		člen 46(2), drugi pododstavek
					člen 7(5)		—
					člen 8(1)		člen 45(1), točka (c)
					člen 8(2)		člen 46(3)
					člen 8(3)		—
					člen 8(4), prvi pododstavek		člen 46(4), prvi pododstavek

Direktiva 78/176/EGS	Direktiva 82/883/EGS	Direktiva 92/112/EGS	Direktiva 2008/1/ES	Direktiva 1999/13/ES	Direktiva 2000/76/ES	Direktiva 2001/80/ES	Ta direktiva
					člen 8(4), drugi pododstavek		Priloga VI, del 6, točka 3.2
					člen 8(4), tretji pododstavek		—
					člen 8(4), četrti pododstavek		—
					člen 8(5)		člen 46(4), drugi in tretji pododstavek
					člen 8(6)		člen 45(1), točki (c) in (d)
					člen 8(7)		člen 46(5)
					člen 8(8)		—
					člen 9, prvi pododstavek		člen 53(1)
					člen 9, drugi pododstavek		člen 53(2)
					člen 9, tretji pododstavek		člen 53(3)
					člen 10(1) in (2)		—
					člen 10(3), prvi stavek		člen 48(2)
					člen 10(3), drugi stavek		—
					člen 10(4)		člen 48(3)
					člen 10(5)		Priloga VI, del 6, drugi del točke 1.3
					člen 11(1)		člen 48(1)
					člen 11(2)		Priloga VI, del 6, točka 2.1
					člen 11(3)		Priloga VI, del 6, točka 2.2
					člen 11(4)		Priloga VI, del 6, točka 2.3
					člen 11(5)		Priloga VI, del 6, točka 2.4

Direktiva 78/176/EGS	Direktiva 82/883/EGS	Direktiva 92/112/EGS	Direktiva 2008/1/ES	Direktiva 1999/13/ES	Direktiva 2000/76/ES	Direktiva 2001/80/ES	Ta direktiva
					člen 11(6)		Priloga VI, del 6, točka 2.5, prvi pododstavek
—	—	—	—	—	—	—	Priloga VI, del 6, točka 2.5, drugi pododstavek
					člen 11(7), prvi del prvega stavka prvega pododstavka		Priloga VI, del 6, točka 2.6, uvodno besedilo
					člen 11(7), drugi del prvega stavka prvega pododstavka		Priloga VI, del 6, točka 2.6(a)
					člen 11(7), drugi stavek prvega pododstavka		—
					člen 11(7), drugi pododstavek		—
					člen 11(7), točka (a)		Priloga VI, del 6, točka 2.6(b)
					člen 11(7), točki (b) in (c)		—
					člen 11(7), točka (d)		Priloga VI, del 6, točka 2.6(c)
					člen 11(7), točki (e) in (f)		—
					člen 11(8), prvi pododstavek, točki (a) in (b)		Priloga VI, del 3, točka 1
					člen 11(8), prvi pododstavek, točka (c) in drugi pododstavek		Priloga VI, del 6, drugi pododstavek točke 2.7
					člen 11(8), prvi pododstavek, točka (d)		Priloga VI, del 4, točka 2.1, drugi pododstavek
					člen 11(9)		člen 48(4)
					člen 11(10)		Priloga VI, del 8, točka 1.1
					člen 11(11)		Priloga VI, del 8, točka 1.2
					člen 11(12)		Priloga VI, del 8, točka 1.3

Direktiva 78/176/EGS	Direktiva 82/883/EGS	Direktiva 92/112/EGS	Direktiva 2008/1/ES	Direktiva 1999/13/ES	Direktiva 2000/76/ES	Direktiva 2001/80/ES	Ta direktiva
					člen 11(13)		člen 48(5)
—	—	—	—	—	—	—	člen 49
					člen 11(14)		Priloga VI, del 6, točka 3.1
					člen 11(15)		člen 45(1), točka (e)
					člen 11(16)		Priloga VI, del 8, točka 2
					člen 11(17)		člen 8(2), točka (a)
					člen 12(1)		člen 55(1)
					člen 12(2), prvi in drugi stavek		člen 55(2)
					člen 12(2), tretji stavek		člen 55(3)
					člen 13(1)		člen 45(1), točka (f)
					člen 13(2)		člen 47
					člen 13(3)		člen 46(6)
					člen 13(4)		Priloga VI, del 3, točka 2
					člen 14		—
					člen 15		—
					člen 16		—
					člen 20		—
					Priloga I		Priloga VI, del 2
					Priloga II, prvi del (neštevilčeno)		Priloga VI, del 4, točka 1
					Priloga II, točka 1, uvodno besedilo		Priloga VI, del 4, točka 2.1
					Priloga II, točki 1.1 in 1.2		Priloga VI, del 4, točki 2.2 in 2.3
—	—	—	—	—	—	—	Priloga VI, del 4, točka 2.4
					Priloga II, točka 1.3		—
					Priloga II, točka 2.1		Priloga VI, del 4, točka 3.1

Direktiva 78/176/EGS	Direktiva 82/883/EGS	Direktiva 92/112/EGS	Direktiva 2008/1/ES	Direktiva 1999/13/ES	Direktiva 2000/76/ES	Direktiva 2001/80/ES	Ta direktiva
—	—	—	—	—	—	—	Priloga VI, del 4, točka 3.2
					Priloga II, točka 2.2		Priloga VI, del 4, točka 3.3 in 3.4
					Priloga II, točka 3		Priloga VI, del 4, točka 4
					Priloga III		Priloga VI, del 6, točka 1
					Priloga IV, tabela		Priloga VI, del 5
					Priloga IV, zadnji stavek		—
					Priloga V, točka (a), tabela		Priloga VI, del 3, točka 1.1
					Priloga V, točka (a), zadnji stavki		—
					Priloga V, točka (b) tabela		Priloga VI, del 3, točka 1.2
					Priloga V, točka (b), zadnji stavek		—
					Priloga V, točka (c)		Priloga VI, del 3, točka 1.3
					Priloga V, točka (d)		Priloga VI, del 3, točka 1.4
					Priloga V, točka (e)		Priloga VI, del 3, točka 1.5
					Priloga V, točka (f)		Priloga VI, del 3, točka 3
					Priloga VI		Priloga VI, del 7
						Člen 1	člen 28, prvi pododstavek
						člen 2(2)	Priloga V, del 1, točka 1 in del 2, točka 1, prvi pododstavek
—	—	—	—	—	—	—	Priloga V, del 1, točka 1 in del 2, točka 1, drugi pododstavek
						člen 2(3), drugi del	Priloga V, del 1, točka 1 in del 2, točka 1, prvi pododstavek

Direktiva 78/176/EGS	Direktiva 82/883/EGS	Direktiva 92/112/EGS	Direktiva 2008/1/ES	Direktiva 1999/13/ES	Direktiva 2000/76/ES	Direktiva 2001/80/ES	Ta direktiva
—	—	—	—	—	—	—	Priloga V, del 1, točka 1 in del 2, točka 1, drugi pododstavek
						člen 2(4)	—
						člen 2(6), prvi del	člen 3(24)
						člen 2(6), drugi del	člen 28, drugi pododstavek, točka (j)
						člen 2(7), prvi pododstavek	člen 3(25)
						člen 2(7), drugi pododstavek, prvi stavek	—
						člen 2(7), drugi pododstavek, drugi stavek in točke (a) do (i)	člen 28, drugi pododstavek in točke (a) do (i)
						člen 2(7), drugi pododstavek, točka (j)	—
						člen 2(7), tretji pododstavek	—
—	—	—	—	—	—	—	člen 29(1)
						člen 2(7), četrti pododstavek	člen 29(2)
—	—	—	—	—	—	—	člen 29(3)
						člen 2(8)	člen 3(32)
						člen 2(9)	—
						člen 2(10)	—
						člen 2(11)	člen 3(31)
						člen 2(12)	člen 3(33)
						člen 2(13)	—
						Člen 3	—
						člen 4(1)	—
						člen 4(2)	—

Direktiva 78/176/EGS	Direktiva 82/883/EGS	Direktiva 92/112/EGS	Direktiva 2008/1/ES	Direktiva 1999/13/ES	Direktiva 2000/76/ES	Direktiva 2001/80/ES	Ta direktiva
						člen 4(3) do 4(8)	
						člen 5(1)	Priloga V, del 1, točka 2, drugi pododstavek
							Priloga V, del 1, točka 2, prvi, tretji in četrti pododstavek
						člen 5(2)	—
						Člen 6	—
						člen 7(1)	člen 37
						člen 7(2)	člen 30(5)
						člen 7(3)	člen 30(6)
						člen 8(1)	člen 40(1)
						člen 8(2), prvi del prvega pododstavka	člen 40(2), prvi del prvega pododstavka
						člen 8(2), drugi del prvega pododstavka	—
—	—	—	—	—	—	—	člen 40(2), drugi del prvega pododstavka
—	—	—	—	—	—	—	člen 40(2), drugi pododstavek
—	—	—	—	—	—	—	člen 40(3)
—	—	—	—	—	—	—	člen 41
						člen 8(2), drugi pododstavek	—
						člen 8(3) in (4)	—
						Člen 9	člen 30(1)
—	—	—	—	—	—	—	člen 30(2), (3) in (4)
						Člen 9a	člen 36
						člen 10, prvi odstavek, prvi stavek	člen 30(7), prvi stavek

Direktiva 78/176/EGS	Direktiva 82/883/EGS	Direktiva 92/112/EGS	Direktiva 2008/1/ES	Direktiva 1999/13/ES	Direktiva 2000/76/ES	Direktiva 2001/80/ES	Ta direktiva
—	—	—	—	—	—	—	člen 30(7), drugi stavek
—	—	—	—	—	—	—	člen 30(8) in (9)
—	—	—	—	—	—	—	člen 31 do 35
						člen 10, prvi odstavek, drugi stavek	—
						člen 10, drugi odstavek	—
						člen 12, prvi stavek	člen 38(1)
						člen 12, drugi stavek	—
—	—	—	—	—	—	—	člen 38(2), (3) in (4)
—	—	—	—	—	—	—	člen 39
						Člen 13	Priloga V, del 3, tretji del točke 8
						Člen 14	Priloga V, del 4
—	—	—	—	—	—	—	Priloga V, deli 5, 6 in 7
						Člen 15	—
						člen 18(2)	—
						Priloga I	—
						Priloga II	—
						Prilogi III in IV	Priloga V, točka 2 dela 1 in del 2
						Priloga V A	Priloga V, del 1, točka 3
						Priloga V B	Priloga V, del 2, točka 3
						Priloga VI A	Priloga V, del 1, točki 4 in 6
—	—	—	—	—	—	—	Priloga V, del 1, točka 5
						Priloga VI B	Priloga V, del 2, točki 4 in 6
—	—	—	—	—	—	—	Priloga V, del 2, točka 5

Direktiva 78/176/EGS	Direktiva 82/883/EGS	Direktiva 92/112/EGS	Direktiva 2008/1/ES	Direktiva 1999/13/ES	Direktiva 2000/76/ES	Direktiva 2001/80/ES	Ta direktiva
						Priloga VII A	Priloga V, del 1, točki 7 in 8
						Priloga VII B	Priloga V, del 2, točki 7 in 8
						Priloga VIII A, točka 1	—
						Priloga VIII A, točka 2	Priloga V, del 3, prvi del točke 1 in točke 2, 3 in 5
—	—	—	—	—	—	—	Priloga V, del 3, drugi del točke 1
—	—	—	—	—	—	—	Priloga V, del 3, točka 4
						Priloga VIII A, točka 3	—
						Priloga VIII A, točka 4	Priloga V, del 3, točka 6
						Priloga VIII A, točka 5	Priloga V, del 3, točki 7 in 8
						Priloga VIII A, točka 6	Priloga V, del 3, točki 9 in 10
—	—	—	—	—	—	—	Priloga V, del 3, točka 11
—	—	—	—	—	—	—	Priloga V, del 4
						Priloga VIII B	—
						Priloga VIII C	—
			Priloga VI			Priloga IX	Priloga IX
			Priloga VII			Priloga X	Priloga X